

Giới thiệu Nhẫn Giả Hệ Thống Convert

Một tên sinh viên kỹ thuật lỏng bông trong một

lần chơi game naruto bất hạnh bị sét đánh chết, khi tỉnh dậy hắn bỗng nhận ra

mình đã biến thành công tử “phế vật” của một gia tộc phú quý. Đặc biệt là đây

cũng không phải là Địa Cầu mà là một vị diện khác. Ở đây con người tu luyện đấu

khí và ma pháp, có đủ loại chức nghiệp khác nhau. Ở thế giới “cá lớn nuốt cá

bé” này làm sao để hắn sinh tồn? Không lo, bởi vì hắn ta đã có...nhẫn giả hệ

thống.

Bạn đang đọc truyện *Nhẫn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nhẫn Giả Hệ Thống

Chương 1: Nhẫn giả hệ thống (1)

Mùa đông thành phố Quy Nhơn, lác đác vài hạt mưa khê rơi trên vai áo người đi đường bỗng dưng làm con người ta cảm thấy cô đơn giữa phố phường tấp nập. Cuộc sống hội nhập khiến kinh tế đi lên, cũng khiến con người dần trở nên vô cảm và lạnh lùng. Cũng có những con người tự nhốt mình vào trong thế giới ảo, mong tìm thấy những gì đẹp đẽ hơn, cảm thấy mình được cân bằng với mọi người hơn trong cộng đồng ảo. Trong một căn ký túc xá trường Đại học Quy Nhơn có một thanh niên đang cắm đầu vào laptop miệng lầm bầm:

- Cho mày chết, rasengan!

Tên này là Lâm Quốc Trung, vốn là sinh viên năm 3 của trường Đại học Quy Nhơn khoa kỹ thuật, mặt không đẹp trai, gia đình không giàu có, học tập không bằng ai, tài sản chỉ có vài trăm nghìn trong thẻ ATM, một cái Nokia 1202 huyền thoại và một cái laptop mua lại cũ kỹ. Bước vào cổng trường Đại học với bao nhiêu hoài bão, ước mơ. Qua 3 năm, hắn chợt nhận ra một sự thật phũ phàng: Hắn bất lực. À không, là lực bất tòng tâm a. Gia đình không có điều kiện khiến hắn phải chật vật làm thêm kiếm tiền đóng học phí ngày càng tăng của nhà trường và lo tiền sinh hoạt cá nhân. Vì vậy mà kết quả học tập của hắn ngày càng thua sút và không theo kịp bè bạn. Quá chán nản Lâm Quốc Trung tự ngã mình vào thế giới game ảo, một thứ game mà hắn đặc biệt thích gọi là “Naruto đại chiến”. Ở ngoài đời Lâm Quốc Trung không bằng ai, nhưng trong game hắn lại là cao thủ. Ở trong thế giới ảo Lâm Quốc Trung cảm thấy mình ưu việt hơn mọi người, hắn sẽ không còn bị nhửG lời châm chọc khó nghe, hay tự ti về chính bản thân mình nữa. Hắn luôn mơ ước mình có thực lực như những Shinobi (Ninja) trong bộ manga Naruto của tác giả Kishimoto Masashi, luôn ảo tưởng mình ở đỉnh cao của thế giới.

Hôm nay cũng vậy, Lâm Quốc Trung lại đắm mình vào game. Ngoài kia trời bắt đầu nổi gió, mây xám kéo tới đen kịt bầu trời báo hiệu ột cơn giông lớn sắp đến. Hắn mặc kệ, thời tiết thế nào đâu ảnh hưởng gì đến hắn. Có chán cũng chỉ là vài bộ quần áo vẫn còn treo ngoài lan can. Nhưng cũng kệ, hắn đang chơi mà. Lỡ mưa có ướt, nắng lên lại khô, còn hắn thì đang chiến đấu cơ mà! Không thể bỏ dở giữa chừng được.

Lạch tạch...lạch tạch, mưa bắt đầu rơi đập mạnh vào khung cửa sổ vỡ tung tóe thành hàng trăm tia nước nhỏ. Tất cả đều yên ắng, chỉ có tiếng mưa va đập khe khẽ vào khung cửa mà thôi. Mọi sự vật dường như bất động, yên lặng một cách lạ thường như báo trước một điều không may sắp xảy ra.

Trong phòng ký túc xá, Lâm Quốc Trung chợt hét lên:

- Sắp thắng rồi! Mẹ nó! Rót mạng, trời ơi, chết tao rồi.

Oành! Một tia sét tím sẫm đánh thẳng xuống ký túc xá, các mạch điện trong khu chấp chôn, lúc sáng, lúc tắt.

Sét! Sét! Á!

Một luồng điện cực mạnh từ cái laptop cũ chợt truyền sang người Lâm Quốc Trung, hắn hét thảm một tiếng cuối cùng của đời mình rồi ngã xuống. Ý niệm cuối cùng của hắn là: “Ta vẫn còn là xử nam a”.

Chương 1: Nhẫn giả hệ thống (2)

- A! Đau đầu quá, đây là đâu vậy, âm phủ sao?

Khê mở mắt, Lâm Quốc Trung cảm thấy choáng váng đầu óc, đây là đâu, sao lạ quá vậy, không phải là căn phòng ký túc xá tám giường của hắn nữa,

mà là một phòng ngủ có kiến trúc cổ xưa, tuy đơn sơ nhưng lại tao nhã, làm cho người ta có cảm giác thoải mái. Đây không phải là địa ngục a, đây là thiên đường.

- Thiếu gia tỉnh lại rồi!

Chợt cửa phòng mở ra, một thân ảnh nhanh như tia chớp lao đến giường ôm hân hào khóc: “Huhu, thiếu gia, ngài làm nô tài sợ quá a, lần sau xin ngài đừng hù chết nô tài nữa, trái tim yếu ớt của nô tài không chịu nổi đâu a”

- Cút! Ta không thích đàn ông, Mẹ kiếp, người đang đè bẹp của ta!

Lâm Quốc Trung hét thảm một tiếng rồi tiếp tục ngất xỉu.

Thực ra Lâm Quốc Trung không phải ngất xỉu vì bị “đè bẹp”, mà bởi vì lúc này một mảng trí nhớ hỗn độn chợt đánh đập vào đại não của hắn làm hắn không chịu được mà bất tỉnh. Tỉnh dậy tập hai, Lâm Quốc Trung đã hiểu được là hắn đã xuyên qua không gian đến một thế giới khác, ở đây gọi là Tử Lam tinh cầu (violet blue planet), cả tinh cầu chỉ có 2 đại lục rộng lớn gọi là Lion đại lục và devil đại lục. Nơi hắn ở là Ala đế quốc nằm trên Lion đại lục. Tương truyền rằng Lion đại lục là nơi Thần tạo ra để con người có thể sinh sống và chống lại lũ ác quỷ ở Devil đại lục, cứ một ngàn năm ác quỷ từ Devil sẽ lại từ thông đạo không gian xâm lược sang Lion đại lục, Khi đó người ta gọi là “Quý triều”. Mặt khác, con người ở Lion đại lục không phải như ở Địa Cầu, bọn họ biết tu luyện để đề cao thực lực của mình. Thứ mà họ tu luyện gọi là ma pháp và đấu khí, vấn đề này sẽ nói ở phần sau.

Lại nói đến thân thể hiện tại của Lâm Quốc Trung tên là Franz Bonaparte là con trai của tộc trưởng gia tộc Bonaparte – một đại gia tộc của Ala đế quốc. Thế nhưng tên này khi sinh ra lại bất hạnh a. Mẹ của Franz bởi vì khó sinh nên đã mất sớm, hắn lớn lên bẩm sinh kinh mạch bị tắc nghẽn nên không thể tu luyện được đấu khí hoặc ma pháp. Sống trong một đại gia tộc ngàn năm như Bonaparte, Franz bị xem như là phế vật, chịu đủ mọi sự khinh bỉ. Nếu không phải có cha hắn là tộc trưởng thì có lẽ Franz đã bị đuổi ra khỏi gia tộc từ lâu rồi. Nhưng bất hạnh của hắn không chỉ có thế, trong mỗi gia tộc luôn có sự tranh đấu giữa các thành viên trong gia tộc với nhau. Không từ một thủ đoạn nào cả. Và kẻ phế vật như Franz lại chính là đích ngắm ọi người công kích. Theo trí nhớ của Franz, Lâm Quốc Trung hiểu được những đau thương mà tên tiểu tử này phải chịu đựng. Ngày hôm qua con trai trưởng của Đại trưởng lão là Desmond đánh gãy ba cây xương sườn, thừa sống thiếu chết. Cũng may là Emon – chính là cái tên đã “đè bẹp” của Lâm Quốc Trung gọi người tới kịp mang Franz trở lại. Nhưng định mệnh là tên tiểu tử này không chịu được uất ức mà hôn lìa khỏi xác làm cho linh hồn Lâm Quốc Trung làm kẻ xuyên qua nhập vào. Còn tên Desmond lại là hạt giống của gia tộc nên dưới uy danh của Đại trưởng lão mọi chuyện của đàn ông giải quyết qua loa cho xong.

Chương 1: Nhấn giả hệ thống (&)

Tích...tích...tích...

Hệ thống khởi động: 10%...30%...50%...80%...100%. Nhấn giả hệ thống khởi động hoàn tất.

Xác nhận kí chủ. Xác nhận hoàn tất

Xác định vị trí: Tử Lam tinh cầu, Lion đại lục, Ala đế quốc, kinh thành Muchen.

Tự động quét ký chủ:

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 80/100

Chakra: 0/100

Thể lực: 40/100 (Tình trạng: Suy yếu)

Level: 0

Kinh nghiệm: 0/100 exp

Skill (Kỹ năng): Không

Trang bị: Không

Bạc: 0

Xác nhận hoàn tất. Nhấn giả hệ thống xin kính chào quý khách.

Đang suy nghĩ đột nhiên trong đầu Lâm Quốc Trung vang lên liên tục mộn giọng nói máy móc cứng nhắc.

Quay xung quanh tìm kiếm Lâm Quốc Trung hoảng hốt hỏi. Vẫn là cái giọng máy móc đó trả lời:

- Ta là nhấn giả hệ thống.

Lâm Quốc Trung cảm thấy choáng váng:

- Không phải người mới nói đó sao, ý ta là người từ đâu đến, tại sao lại ở trong cơ thể ta?
- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.

Thứ tiếng máy móc đó lại làm Lâm Quốc Trung đứng hình tập hai.

- Vậy tại sao ta đến đây vậy, không phải ta đã chết sao?
- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.
- Ta có thể trở lại Trái Đất không?
- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.

...

Suốt cả nửa ngày mà Lâm Quốc Trung cũng không thể moi được thông tin gì từ nhân giả hệ thống. Hắn mệt mỏi hỏi:

- Ta có thể nhìn thấy người sao?
- Ký chủ chỉ cần nghĩ ý niệm trong đầu hệ thống sẽ tự động đưa ký chủ vào không gian tinh thần, mặc khác ký chủ khi trao đổi với hệ thống cũng chỉ cần giao tiếp trực tiếp qua ý nghĩ.

Khác với những lần trước, hệ thống trả lời vô cùng rõ ràng. Lâm Quốc Trung vội nhắm mắt tập trung ý nghĩ, lập tức không gian xung quanh hắn thay đổi, trở nên mơ hồ. Một ánh sáng lóe lên, khung cảnh lại thay đổi lần nữa. Lâm Quốc Trung như đang trôi nổi giữa vũ trụ, xung quanh hắn là từng đám tinh vân đủ màu sắc lung lờ bay.

- Chào mừng ký chủ đi vào không gian của nhân giả hệ thống.

Giọng nói máy móc lại vang lên, giữa hư không bỗng dung hiện lên 4 cuộn sách lớn, trên mỗi trụ lần lượt viết: Trang bị, nhân thuật, cửa hàng thú cưng và nhiệm vụ. Trong đó chỉ có 2 cột trang bị và nhân thuật là phát sáng.

- Hiện tại ký chủ chỉ có thể mở được hai công năng của hệ thống là nhân thuật và trang bị. Các vật phẩm ký chủ mua tại hệ thống được trao đổi bằng bạc.

Lâm Quốc Trung vội hỏi:

- Vậy ta phải lấy bạc từ đâu?
- Ký chủ có thể nhận được bạc khi trao đổi với hệ thống một vật phẩm nào đó có giá trị bạc tương đương hoặc khi ký chủ hoàn thành nhiệm vụ hệ thống sẽ khen thưởng cho ký chủ một số lượng kinh nghiệm và bạc nhất định. Ký chủ khi giết các sinh vật có năng lượng khác cũng có thể nhận được kinh nghiệm.

Quả nhiên a. Lâm Quốc Trung trầm nghĩ. Như thế này đâu khác gì mình đánh quái thăng cấp trong game đâu, chỉ khác là ở thế giới này không giống như game, người chết rồi không thể sống lại lần nữa đâu nha. Hệ thống lại tiếp tục nói:

- Hiện giờ ký chủ có muốn mở gói quà tân thủ?

Quà tân thủ, Lâm Quốc Trung mừng rỡ vội nói:

- Có, mở gói quà tân thủ.
- Mở gói quà tân thủ thành công. Ký chủ nhận được:

Skill ảnh phân thân chi thuật một bản

Kunai (dao găm) 10 cái

Shuriken (phi tiêu) 10 cái

Thuốc trị thương sơ cấp 3 bình

Thuốc hồi phục chakra sơ cấp 3 bình

Thuốc khôi phục thể lực sơ cấp 3 bình

Giáp Mộc Diệp sơ cấp 1 bộ

Túi shinobi 32 ô.

Đã nhận thành công.

Không tồi chút nào. Lâm Quốc Trung thầm nghĩ, với cơ thể không thể tu luyện đấu khí hay ma pháp của tên Franz này thì hẳn giả hệ thống chẳng khác nào một cọng cỏ cứu mạng của Lâm Quốc Trung. Không thể tu luyện thì sao, ta giết quái thăng cấp a. Đâu có liên quan gì.

- Mở ra cửa hàng nhẫn thuật.

Lâm Quốc Trung ra lệnh, hẳn muốn xem thử nhẫn giả hệ thống có bao nhiêu nhẫn thuật. Liệu có giống như trong manga hẳn từng đọc hay không.

- Cửa hàng nhẫn thuật mở.

Hệ thống liền khởi động, giọng máy móc tiếp tục nói.

- Cửa hàng nhẫn thuật chia là ba bộ phận: Nhẫn thuật, huyết kế giới hạn và tinh huyết. Ký chủ có thể trao đổi các vật phẩm ở đây bằng bạc thu được. Bạc ký chủ hiện tại là 0. Không thể thực hiện giao dịch.

Nhìn lên màn hình lập thể 3D phía trước, chia làm các ô chứa đựng các nhẫn thuật, huyết kế giới hạn hay huyết dịch đều ảm đạm. Nhưng Lâm Quốc Trung có thể thấy được tên những nhẫn thuật quen thuộc như thể thần thuật, hóa cầu thuật, bích tường thuật,...

Đối với một shinobi mà nói nhẫn thuật đóng một vai trò quan trọng quyết định thực lực của chính shinobi. Tuy nhiên huyết kế giới hạn lại càng mạnh mẽ. Theo như manga thì huyết kế giới hạn là những khả năng được di truyền trong một bộ tộc nhất định. Hầu hết bộ tộc đều sáng chế ra loại thuật đặc biệt liên quan đến huyết kế giới hạn của họ và thuật đó không thể được dạy hay sao chép bởi người khác, vì chúng cần đặc điểm di truyền nhất định. Khả năng huyết kế giới hạn mà hoạt động qua đôi mắt gọi là đồng thuật. Trong manga Lâm Quốc Trung thích nhất chính là Sharingan (Tả luân nhãn), một huyết kế giới hạn mạnh mẽ, hẳn liền tìm kiếm nhưng không thấy đâu cả, bí quá Lâm Quốc Trung hỏi hệ thống:

- Tại sao ta không thấy Sharingan nha.

- Bởi vì Tả luân nhãn (Sharigan) là một huyết kế giới hạn quá phức tạp, có nhiều cấp độ và khả năng khác nhau nên Tả luân nhãn (Sharigan) được chia ra từng loại riêng biệt với giá trị bạc cũng khác nhau. Với Tả luân nhãn cơ bản một câu ngọc Ký chủ chỉ cần 1500 điểm bạc (sẽ phải cần thêm bạc để nâng cấp lên trạng thái 2 và 3 câu ngọc), Vạn hoa đồng Tả luân nhãn là 50000 điểm bạc và Vĩnh hằng Vạn hoa đồng Tả luân nhãn là 500000 điểm bạc.

Giọng sắc thép lạnh lùng của hệ thống làm Lâm Quốc Trung chết lặng Mẹ nó biết khi nào ta mới có thể có 500000 điểm bạc a.

Bạn đang đọc truyện *Nhẫn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Mở Ra Nhiệm Vụ Hệ Thống

Chương 2: Mở ra nhiệm vụ hệ thống

Rời khỏi không gian hệ thống, Lâm Quốc Trung thấy bên cạnh mình xuất hiện một túi shinobi. Hắn vội cầm lấy xem xét những món đồ bên trong.

Kunai: Là một căn dao găm được làm từ thép tốt, là vũ khí chuyên dụng được đa số shinobi ưa thích.

Sát thương: 30-40

Độ bền: 100/100

Shuriken: Là một loại ám khí được làm từ thép mỏng là vũ khí tấn công từ xa được shinobi hay sử dụng.

Sát thương: 10-25

Độ bền: 100/100

Giáp shinobi sơ cấp: Một bộ giáp mà mỗi shinobi sẽ được Kage trao tặng khi đạt đến gennin (hạ nhẫn).

Phòng ngự: 10-20

Độ bền: 100/100

Thuốc trị thương sơ cấp: Hồi phục 2Hp/s liên tục trong 1 phút.

Thuốc hồi phục chakra sơ cấp: Hồi phục 4/s liên tục trong 1 phút

Thuốc hồi phục thể lực sơ cấp: Hồi phục 2 điểm thể lực/s liên tục trong 1 phút.

Ảnh phân thân chi thuật: Là skill nằm trong cấm thuật của shinobi, nó có thể tạo ra tối đa 5 phân thân y như bản gốc. Phân thân có thể chiến đấu như bản gốc.

Tác dụng phụ: Sau khi giải thuật bản gốc sẽ nhận toàn bộ sự mệt mỏi của các phân thân cộng lại. Tác dụng phụ này sẽ trừ điểm thể lực. Điểm thể lực đến 0, Ký chủ sẽ tử vong.

Chakra: 50/phân thân.

Nhìn ảnh phân thân chi thuật Lâm Quốc Trung có cảm xúc muốn cười to. Bằng thuật này hắn có thể lợi dụng bug trong thể giới shinobi a. Tác dụng phụ của ảnh phân thân chi thuật còn có một tác dụng nữa là bản gốc sẽ nhận được toàn bộ kinh nghiệm của phân thân cộng lại. Hắn có thể phân thân thành hai, sau đó lại để bản sao đi giết quái còn hắn lĩnh kinh nghiệm a. Ha ha. Có lẽ nhân giả hệ thống cũng không hề giống trong game a. Nó đã thay đổi phù hợp với cuộc sống thực tế. Trong manga không phải tên Naruto dựa vào thuật này mới có thể luyện ra rasengan shuriken sao Nhưng dù sao Lâm Quốc Trung cũng không phải là mệnh con gián như Naruto đánh hoài không chết mà phân thân ra cả hàng ngàn bản sao giống hắn. Nếu cơ thể bị quá tải thì tốt rồi. Người chết.

Kìm nén vui mừng Lâm Quốc Trung vội uống vào một viên thuốc trị thương và hồi phục thể lực. Dù sao muốn tu luyện cũng phải trị thương đã nha. Với lại tên Franz này cơ thể cũng quá yếu đi, làm sao có thể chịu được sự rèn luyện của shinobi, xem ra từ mai phải lên phương án rèn luyện cơ thể a.

Đắc ý qua đi, Lâm Quốc Trung nhìn thấy tấm gương trên bàn hắn vội cầm lấy. Dù sao thì cũng phải xem “dung nhan” của mình sau khi xuyên việt như thế nào chứ a. Ta còn muốn đẹp trai để đi tán tỉnh hết mỹ nữ ở dị giới đây. Trong gương phản chiếu lại một gương mặt lạ lẫm Lâm Quốc Trung chưa từng gặp bao giờ, đây là một gương mặt đậm nét phương tây, mũi cao, đôi mắt đen sâu sắc như muốn hút sự chú ý của người vào mình, tóc cắt ngắn hơi dương cao về phía sau. Lâm Quốc Trung đứng hình lần thứ n trong ngày. Thế này cũng quá đẹp trai đi à nha.

“Ta quyết định từ nay sẽ bước trên con đường cường giả...”. “Ơt...ơt”. “Ày, nhưng đầu tiên phải lấp đầy cái bụng đã”.

“Emon”

Lâm Quốc Trung gọi một tiếng, trong ký ức của Franz, Emon vốn là cô nhi do cha hắn đưa về, từ nhỏ đã theo hầu hạ Franz. Trong gia tộc ngoài cha hắn, có lẽ Emon chính là người thân thiết nhất với Franz.

“A! Thiếu gia, ngài đã tỉnh!”

Cửa mở ra, Emon liền la lớn một tiếng rồi lại nhào đến. Lâm Quốc Trung vội cho hắn một cước:

“Cút! Ta không thích nam nhân!”

Phải nói thật là Lâm Quốc Trung rất nghi ngờ giới tính của tiểu tử này a. Hắn tỉnh dậy hai lần tên Emon này lại nhào đến. Nếu không phải Franz chơi với hắn từ nhỏ tới lớn thì Lâm Quốc Trung đã tin chắc tên tiểu tử này là 3D a.

“Àn, xin lỗi thiếu gia, là ta quá xúc động.”

Emon tay gãi gãi cái đầu xấu hổ nói. Gia chủ - cha của Franz chính là ân nhân của Emon, thiếu gia là người bên cạnh hắn cả 16 năm, vì thế hắn đối với cha con thiếu gia nhất mực trung thành.

Lâm Quốc Trung nhìn kỹ Emon, đây là một thiếu niên tầm 16 tuổi, tóc đen, thân hình mảnh khảnh, trên người là một bộ quần áo vải màu xanh đã cũ. Lâm Quốc Trung biết đây là vì hắn đây. Là phế vật trong gia tộc nên Franz cũng không được gia tộc chăm lo nhiều mặc dù cha hắn là gia chủ nhưng cũng chỉ bắt lực. Là người hầu của một tên phế vật nên bản thân Emon cũng bị khinh thị. Emon có quyền không hầu hạ Franz nữa nhưng đây là hắn tự nguyện đây. Thế nên mới biết sự trung thành của Emon đối với Franz là lớn như thế nào.

“Emon, người nói với nhà bếp làm cho ta vài món, ta cảm thấy đói bụng.”

Lâm Quốc Trung đối với Emon nói. Hắn cũng có chút cảm động đối với Emon. Hắn thầm nghĩ sau này phải thay Franz chiều chuộng Emon thật tốt.

“Vâng, thiếu gia.”

Emon khẽ cúi người lui ra. Tuy biết thiếu gia xem hắn như anh em nhưng Emon vẫn luôn giữ thân phận của mình.

Emon biến mất sau cánh cửa nụ cười của Lâm Quốc Trung thu liễm lại chuyển thành vẻ mặt suy tư.

“Tất cả xem như đã kết thúc, sẽ không còn Lâm Quốc Trung nữa. Chỉ còn Franz Bonaparte. Franz, bây giờ ngươi chính là ta mà ta chính là ngươi. Những người nào mắc nợ ngươi ta sẽ thay ngươi đòi lại. Desmond ư, ai cản trở con đường trở thành cường giả của ta ta sẽ loại bỏ kẻ đó.”

“Đỉnh”

“Hệ thống nhiệm vụ mở ra.

Nhiệm vụ chính tuyến: Đánh bại Desmond.

Thời hạn: 1 tháng

Ban thưởng: 10000 exp, 1000 bạc, trung cấp thuốc chữa thương 10 bình. Trung cấp thuốc hồi phục chakra 10 bình, trung cấp thuốc khôi phục thể lực 10 bình.

Nhiệm vụ thất bại: Ký chủ hp giảm 50%, trừ 5000 exp. Nhấn giả hệ thống đóng cửa 1 năm”

“Quả thật rất khó chịu a.”

-----giải phân cách-----

Ngày hôm sau, Franz đứng đến lò mổ gia súc của gia tộc. Bonaparte là một gia tộc lớn, nên hàng ngày tiêu thụ thực phẩm cũng là một con số kinh người.

“Tiểu thiếu gia, nơi này rất bẩn, ngài không nên đến đây a.”

Quản đốc của lò mổ thấy Franz lập tức chạy ra ngăn cản. Tuy nói Franz là phế vật nhưng trên người hắn vẫn là con trai của gia chủ, một quản đốc nhỏ nhỏ như hắn vẫn không thể đắc tội đây.

Lại nói về Franz vốn còn có một chị gái tên là Leona, tuy nhiên, cô có thiên phú ma pháp cực cao nên được đưa đi học tại học viện ma pháp từ nhỏ. Đến nay Franz đã là 15 tuổi hai chị em vẫn chỉ gặp nhau vẫn không được mấy lần. Nhưng theo ký ức của Franz thì Leona rất thương yêu Franz. Đến nay Franz vẫn còn giữ lại một thanh dao găm do chị hắn tặng lúc sinh nhật 12 tuổi.

Franz nhìn viên quản đốc nói:

“Ta muốn ở đây sinh hoạt một tuần, người hãy sắp xếp cho ta, không cần quá cầu kỳ, cứ đưa ta vào ở chung với mọi người là được.”

Tên quản đốc lại càng hoảng sợ.

“Không được đâu tiểu thiếu gia, đây là chỗ ở của bọn hạ nhân, tôi làm sao có thể đưa ngài vào đó ở được, xin ngài hãy về phủ đi a. Nếu để gia chủ biết được thì tôi cũng không còn mạng đâu. Ở nhà phía trên tôi còn mẹ già 80 tuổi, phía dưới còn có một bầy con nhỏ đang chờ tôi nuôi dưỡng...”

“Câm miệng, ý ta đã quyết còn không mau đi sắp xếp. Có gì ta chịu trách nhiệm. Nghe lời ta ngươi còn có cơ hội sống, ngược lại thì ngươi đừng hòng thấy ánh sáng ngày mai.”

Không chịu được tên quản sự lải nhải, Franz hung ác nói. Tên quản sự hoảng sợ, đành phải đi làm theo ý hắn. Sờ dĩ Franz nảy ra ý định đến nơi này là bởi vì hắn nghĩ đến việc đánh quái tăng kinh nghiệm. Hệ thống từng nói có thể thông qua đánh quái để lấy kinh nghiệm và bạc chẳng lẽ heo, gà không phải là quái sao.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, lúc hắn quét qua chuồng gia súc, gia cầm hệ thống liền cung cấp thông tin.

Tên: Gà

Hp: 40/40

Mana: 0

Sức khỏe: 20/20

Công kích: 0

Kỹ năng: không

Level: 1

Tên: Lợn nhà

Hp: 120/120

Mana: 0

Sức khỏe: 90/90

Công kích: 0

Kỹ năng: Không

Level: 2

...

“Haha, lần này quả thực là phát tài rồi, heo ơi, anh tới đây...”

Lần đầu viết truyện, mong các bạn góp ý, giúp đỡ nhiều hơn. Cảm ơn.

Hàm Ngu

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Diên Cuồng Luyện Cấp

Chương 3: Diên cuồng luyện cấp (1)

“Thưa gia chủ, tiểu thiếu gia đã xuống lò mổ và quyết định ở lại đó 1 tuần.”

Trong khi Franz vui sướng với cách “đánh quai” của mình thì tại phòng của Duss – gia chủ gia tộc Bonaparte và cũng là cha của Franz đang nói chuyện với một bóng đen. Gia tộc Bonaparte là một gia tộc đã có từ lâu ở Ala đế quốc. Hiện giờ ở kinh thành Muchen ngoại trừ hoàng tộc Nikolaus còn có 4 gia tộc lớn theo thứ tự là Carlos, Bonaparte, Philip và Amaliza. Trong khi hai gia tộc đứng đầu là Carlos và Bonaparte có sự ảnh hưởng lớn về quân đội thì gia tộc Philip lại thiên về chính trị, còn gia tộc Amaliza lợi thế lớn nhất là trong thương mại.

Đế quốc Ala có 7 quân đoàn tổng cộng hơn 70 vạn người trong đó Hoàng tộc nắm lấy Cẩm quân và pháp sư quân đoàn ở kinh thành, gia tộc Carlos giữ quân đoàn Thiên Lang và Thiết huyết quân phía nam Ala đế quốc, hai quân đoàn Hồ Gầm và Hùng Ưng đóng ở phía Tây Bắc do gia tộc Bonaparte nắm giữ. Còn lại quân đoàn Thiêng Long đóng ở phía Đông Ala do hai gia tộc Philip và Amaliza chia đôi. Nhìn thì có vẻ như Hoàng tộc và hai gia tộc Carlos, Bonaparte nắm giữ quân đội như nhau nhưng Hoàng tộc mới là mạnh nhất. Bởi vì không kể Cẩm quân là lực lượng tinh nhuệ đóng giữ kinh thành thì chỉ riêng pháp sư đoàn cũng đủ so sánh với hai nhà còn lại.

Ở thế giới này con người tu luyện ma pháp và đấu khí sau đó lại được chia ra nhiều loại chức nghiệp khác nhau. Cao quý nhất nhưng cũng ít nhất là ma pháp sư chính là những người có thiên phú cao về ma pháp, có thể vận dụng các năng lượng tự nhiên để tạo ra các ma pháp mạnh mẽ, tấn công trên diện rộng, nên có người nói chỉ cần một trăm pháp sư có thể hủy diệt cả một quân đoàn. Tuy nhiên số lượng của ma pháp sư lại rất ít, trong Pháp Sư đoàn của Ala đế quốc cũng chỉ có hơn 7 ngàn pháp sư.

Cũng sử dụng ma pháp làm việc đó là luyện kim thuật sĩ, là những người có thiên phú ma pháp thấp hơn nhưng có trí tuệ cao. Công việc của luyện kim thuật sĩ đó là đưa ma pháp áp dụng vào trận pháp, các loại đạo cụ ma pháp,...nói như ở Trái Đất thì luyện kim thuật sĩ chính là kỹ sư trong ngành công nghiệp chính tổng.

“Gia chủ, chúng ta có cần ngăn cản thiếu gia lại không, từ khi tỉnh dậy thuộc hạ cảm thấy thiếu gia đôi khác rất nhiều.”

Bóng đen tiếp tục nói. Duss trầm tư một lúc rồi thở dài:

“Thôi, cứ để nó làm gì nó thích đi, 15 năm qua cũng thiệt thòi cho nó nhiều, người cha như ta cũng không làm gì được cho nó.”

Trong lòng của Duss cũng rất đau. Là một người cha, lại là gia chủ của một đại gia tộc, nhưng ông lại không thể lo cho đứa con của mình. Mẹ của Franz mất sớm đã làm ông thấy có lỗi với đứa con út rất nhiều. Nhưng Duss không thể làm gì hơn được, bởi vì gia tộc này cũng không phải một mình ông quyết định mà còn có trưởng lão đoàn sáu người nữa, trong đó Đại trưởng lão luôn chống đối với Duss. Nếu ông bị đánh đổ khỏi vị trí gia chủ thì chỉ sợ đứa

con của mình ông cũng không thể bảo vệ được dug là một chút.

“Ành, sau khi qua kỳ kiểm tra của gia tộc lần này ngươi hãy đi theo chăm sóc cho thiếu gia. Có việc thì hãy báo cáo với ta.”

Duss phát ta, Ành liền biến mất như chưa bao giờ xuất hiện ở căn phòng này vậy. Còn lại một mình Duss như già thêm mấy tuổi, ông nhìn về phía xa lắm lắm “Con trai của ta, ta chỉ có thể làm được cho con như thế”

Một tuần sau, tại lò mổ gia súc của gia tộc Bonaparte, Franz trên người mang một cái tạp giề cũ kỹ đã dính đầy máu, tay cầm một con dao găm đâm thẳng vào cổ một con lợn, máu phun ra hần liền rạch xuống một đường cắt luôn cái đầu con lợn xuống đất. Động tác thật dứt khoát khiến mấy tên đồ tể bên cạnh trợn mắt mà nhìn. Nếu không phải chứng kiến những ngày đầu Franz còn run rẩy cắt đầu một con gà xuống thì họ đã nghĩ tiểu thiếu gia chính là một tên chuyên giết heo đó a.

“Đinh, tiêu diệt lợn nhà, ký chủ nhận được 5 kinh nghiệm, 1 bạc”

“Đinh, kĩ thuật dùng dao găm độ thuần thực đạt 100% ban thưởng 2000 exp, 100 bạc, mì ramen 5 phần, 1 Shinobi hộ ngạch sơ cấp, thẻ thuật phân thân xoay tròn”

“Đinh, bởi vì ký chủ giết đủ 1000 heo nhà đạt được danh hiệu “sát thủ diệt heo”, hệ thống ban thưởng 2000 exp, 500 bạc, 1 sơ cấp hạng liên (dây chuyền), đạt được kỹ năng “nhất kích tất sát”, mong ký chủ cố gắng.”

Nhìn vào ban thưởng Franz trợn trắng mắt trong lòng âm thầm chửi bới:”Cái gì mà sát thủ diệt heo chứ hả, nhưng mà ban thưởng cũng không tệ nha.”

Mì ramen: Được làm từ lúa mì và nước xúp thịt, cộng thêm nhiều hương liệu khác tạo nên một món ăn đặc biệt thơm ngon mà nhần giả không thể bỏ qua. Có tác dụng hồi phục 100 điểm thể lực.

Sơ cấp hộ ngạch: Băng bảo vệ trắng của nhần giả genin. Phòng ngự: 5-10, hồi phục chakra 1/s.

Sơ cấp hạng liên: Trang sức dành cho genin có tác dụng ổn định tâm thần, tăng thêm 10 điểm Hp.

Phân thân xoay tròn: Một thẻ thuật đơn giản kết hợp với thuật phân thân. Khi đó phân thân sẽ tung bản thể lên cao, cả hai dùng gót chân đánh vào vai và đầu của đối thủ. Tiêu hao 50chakra

Nhất kích tất sát: Có 1% xác suất trực tiếp giết chết đối thủ, bỏ qua bất kỳ phòng ngự nào. Skill không thể thăng cấp.

Nhìn ban thưởng Franz muốn cười lớn. Cái này giống như đưa củi sủi âm trong ngày tuyết nha. Đặc biệt là “nhất kích tất sát” đôi khi cũng là một tấm bùa giữ mạng nha.

“Mở ra bản thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 230/230

Chakra: 520/520

Thể lực: 400/400

Level: 6

Kinh nghiệm: 1100/1500

Skill (Kỹ năng): Ành phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát.

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp, sơ cấp hộ ngạch, sơ cấp hạng liên.

Bạc: 813

Franz nhủ mầy: “Xem ra không thể thăng cấp tại đây nữa rồi. Hiện tại mới chỉ là lv6 tương đương với sơ cấp Đấu sĩ trung kỳ. Trong khi tên Desmond kia đã là Đấu sư hậu kỳ rồi a.”

Ở Tứ Lam đại lục Đấu khí chia làm 8 giai gồm: Đấu sĩ, đấu sư, đại đấu sư, đấu vương, đấu hoàng, đấu đế, đấu thánh và đấu thần. Mỗi giai lại chia làm 3 kỳ sơ, trung, hậu. Tương tự ma pháp cũng chia làm 8 giai: Sơ cấp ma pháp sư, trung cấp ma pháp sư, cao cấp ma pháp sư, đại ma pháp sư, ma đạo sĩ, ma đạo sư, pháp thánh và pháp thần. Trên đại lục này tồn tại của đấu thánh và pháp thánh hình như là cao nhất. Được các đại đế quốc chiều mộ và cung phụng. Còn đấu thần và pháp thần cũng chỉ là trong truyền thuyết. Chưa ai thấy sự hiện diện của họ cả.

Thời điểm gia tộc kiểm tra cũng chỉ còn 3 tuần. Phải nắm chặt thời gian giết quái thăng cấp. Nếu trong đợt kiểm tra đó không đánh bại được Desmond thì cũng đủ thảm nha.

“Thiếu gia, ta van xin ngài đừng đi mà. Ma thú sâm lâm nguy hiểm vô cùng. Thiếu gia lại...”

Emon nước mắt tèm lem ôm chân Franz trước cửa phòng ngăn cản hắn đi ma thú sâm lâm. Franz cười khở. Tên Emon này cái gì cũng tốt, chỉ là dụng việc gì là lại bù lu bù loa lên. Muốn thăng cấp nhanh cần phải giết quái cao cấp hơn. Mà có quái cao cấp hơn thì chỉ có ma thú sâm lâm – thiên đường của ma thú thôi a.

“Emon, ta chỉ là tùy tiện đi dạo phía ngoài sâm lâm thôi, hơn nữa gia tộc kiểm tra sắp diễn ra rồi, ta cũng cần phải đi trải nghiệm một chút.”

Franz ra sức thuyết phục Emon nhưng tên này sống chết cũng không chịu buông chân hắn ra. Còn phán ột câu: “Nếu thiếu gia ngài muốn đi thì phải dắt ta đi cùng.” Nói giỡn sao, lần này Franz đi là để giết quái thăng cấp, bí mật của hắn không muốn ai biết. Với lại thực lực Emon yếu kém, kéo theo hắn chỉ tổ phiền phức.

“Ngươi thật là...”

Thẹn quá hóa giận Franz tổng cho Emon một cước rồi quay lại trong phòng đóng ầm cửa lại. Để mặc Emon ngã chổng vó giữa sân.

Đêm khuya, gia tộc Bonaparte chìm trong yên lặng của màn đêm, bất chợt có một bóng đen vụt chạy trên nóc nhà không gây một tiếng động hươc về ngoại phủ. Tư thế chạy của hắn cũng rất lạ, cả người nghiêng về phía trước 45 độ, 2 tay buông thõng về phía sau, đôi chân tiếp đất rất ít, gọi là nhảy thì đúng hơn. Một lần chân tiếp đất thì lập tức phát lực búng người xa về phía trước.

“Chết tiệt tên Emon, làm ta phải dùng hết 600 bạc mua bộ thân pháp này. Nhưng cơ hồ cũng không tẽ a. Còn nhanh hơn cả xe máy khi trước.”

Bóng đen này không ai khác chính là Franz. Vì trốn tránh Emon ngăn cản nên hắn phải vào hệ thống mua lấy một bộ thân pháp di chuyển của nhân giả lựa lúc nửa đêm trốn ra khỏi gia tộc. Điều này làm hắn cay cú không thôi. Tuy loại thân pháp này di chuyển nhanh nhưng giá đến 600 bạc. Tiếc đến đứt ruột. Phải biết hắn trong lò giết mổ, tung hoành ngang dọc giữa bầy heo cũng chỉ có được hơn 800 bạc thôi.

Franz trốn đi nhưng hắn không biết ở phía xa xa có một đôi mắt luôn dõi theo hắn kể từ khi hắn lén lút ra khỏi phòng. Bóng đen thầm nói: “Xem ra vị thiếu gia này cũng không đơn giản như mọi người thấy a.”

Mong mọi người góp ý nhiều hơn.

Hàm Ngư

Chương 3: Diễn cường luyện cấp (2)

Trời vừa sáng Franz cũng chạy tới Ma thú sâm lâm, ngoài bìa rừng tụ họp đông đúc những đoàn đội lính đánh thuê, có đủ các chức nghiệp trên đại lục. Thân mặc giáp dùng đại kiếm là kiếm sĩ; mặc ma pháp bào ma pháp sư; thân giáp sáng loáng, cưỡi tọa kỵ cao to là kỵ sĩ; mang mặt nạ, thân hình mảnh khảnh, u ám như muốn hòa vào bóng tối – đạo tặc,... Franz sáng lòa mắt, quả nhiên ma thú sâm lâm không chỉ là thiên đường của ma thú mà còn là thiên đường của lính đánh thuê. Trên đại lục này thế lực mạnh nhất không phải là các đế quốc, cũng không phải là Thần thánh giáo hội mà chính là Lính đánh thuê công hội. Đây là tổ chức phi chính trị - là tập hợp toàn bộ chức nghiệp trên toàn bộ Lion đại lục, Lính đánh thuê công hội tiếp nhận nhiệm vụ từ các tổ chức, thế lực, cá nhân trên toàn đại lục, các lính đánh thuê tiếp nhận nhiệm vụ từ đây, sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thể nhận phần thưởng. Đột nhiên trong đầu Franz lóe lên bước chân nhanh về phía Lính đánh thuê công hội.

Đây là một tòa kiến trúc tháp nhọn theo kiểu phương Tây, rộng hơn 3 sân bóng đá cộng lại, tường xây bằng đá trắng, cảm thạch lấp lánh khảm dọc theo các đường chỉ của tường. Cả công trình kiến trúc tỏa ra một khí thế sang trọng, bệ vệ, uy nghi. Đứng trước nơi này dường như tạo cho người ta cảm giác áp lực. Hầu như trên khắp mọi thành, tỉnh của các đế quốc đều có một phân hội của Lính đánh thuê công hội đều thông báo và xác nhận nhiệm vụ. Bên trong công hội càng có nhiều lính đánh thuê đang nhận và giao nhiệm vụ làm cho khung cảnh có chút hỗn loạn, ồn ào.

“Tôi có thể giúp gì được cho ngài?” Cô gái nhân viên nhovn miệng cười ngọt ngào với Franz. Trên mặt hắn giờ đang đeo mặt nạ với trang phục genin nhưng cô gái vẫn không có gì tỏ vẻ ngạc nhiên. Ở thế giới lính đánh thuê này ki nhân dị sĩ không phải là điều hiếm thấy.

“Ta muốn đăng ký làm lính đánh thuê”

Franz làm giọng mình trầm xuống nói.

“Vâng, xin ngài chờ một chút.”

Cô gái vẫn nở nụ cười tươi trên môi làm cho Franz thăm than. Nhân viên trong công hội quả nhiên tố chất rất cao nha. lát sau cô gái mang ra một biểu mẫu.

“Xin hỏi quý danh của ngài?”

“Knife”

Franz lựa chọn một biệt danh thay vì tên của hắn. Vẫn thái độ điềm tĩnh, cô gái đưa cho hắn biểu mẫu.

“Ngài Knife, mời hoàn thành biểu mẫu sau để hoàn tất đăng ký.”

Trong biểu mẫu cũng chỉ có vài thông tin đơn giản, quang trọng nhất là chức nghiệp. Franz lựa chọn đạo tặc. Ở thế giới này đạo tặc cũng có thể coi như là sát thủ, am hiểu ẩn thân, ám sát, tìm hiểu thông tin. Đạo tặc có sức công kích mạnh mẽ, tốc độ nhanh, hoàn toàn có thể giết người vượt cấp. Tuy nhiên đạo tặc lại không đủ lực để chiến đấu lâu dài bởi vì thể hình mỏng và công kích tiêu hao quá nhiều máu. Dù sao sở trường của họ chính là ám sát, chút trọng nhất kích tất sát chứ không phải là trường chiến.

Điền hết mọi thông tin xong Fran gửi lại biểu mẫu cho cô gái.

“Xin ngài nộp 1 đồng vàng làm lệ phí đăng ký.”

Cô nhân viên nhận lại biểu mẫu khẽ nói. Tiền tệ thông hành ở Lion đại lục được thống nhất giống như đồng euro ở châu Âu vậy, được chia làm 2 loại: Đồng bạc và đồng vàng. 1 đồng vàng có thể đổi thành 100 đồng bạc. Một gia đình 3 người nếu tiết kiệm thì 1 đồng vàng có thể đủ ăn trong 1 tháng. Cũng may tuy Franz là phế vật nhưng dù sao cũng là con của gia chủ gia tộc Bonapater nên 1 kiếm tệ này cũng không thiếu.

“Đây là huy hiệu lính đánh thuê của ngài. Hiện tại cấp độ của ngài là D cấp, chỉ có thể nhận D cấp nhiệm vụ. Mong ngài cố gắng hoàn thành nhiều nhiệm vụ để tăng cấp độ.”

Lính đánh thuê chia làm 7 cấp lần lượt là D, C, B, A, S, SS và SSS. Nhiệm vụ của lính đánh thuê cấp D cũng chỉ là những nhiệm vụ đơn giản như hái thảo dược, giết chết ma thú cấp 1, thu thập da lông của chúng...

Franz chọn nhiệm vụ thu thập 10 Hóa Nguyên Gà là ma thú cấp 1. Ban thưởng 1 đồng vàng. Chợt hệ thống vang lên thông báo:

Nhiệm vụ: Thu thập 10 Hóa Nguyên Gà, ban thưởng 200 exp, 50 bạc. Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Không. Thời gian: 1 ngày.

Franz gương mặt sáng lên, quả nhiên đoán không sai, tự bản thân có thể gây ra nhiệm vụ ình. So với giết quái thăng cấp thì hoàn thành nhiệm vụ thăng cấp nhanh hơn nhiều lắm. Hướng chỉ đây là một công đôi chọi nha. Hắn chợt nở nụ cười dân: “Gà sư huynh, ta đến đây.”

-----vạch phân cách-----

Hóa Nguyên Gà là một ma thú cấp 1 ở ma thú sâm lâm, tuy không có lực công kích là mấy nhưng tốc độ chạy trốn lại nhanh vô cùng, thường sống theo từng bầy khoảng 5-7 con. Nếu tấn công chúng không đủ nhanh thì Hóa Nguyên Gà sẽ tứ tán mà chạy, khiến người không thể truy kích cả đàn gà. Nhiệm vụ này tuy đơn giản nhưng đối với các lính đánh thuê riêng lẻ lại tốn thời gian rất lâu mới hoàn thành. Franz suy nghĩ một chút tiêu hao hết 200 bạc mua từ hệ thống.

Sơ cấp phóng phi tiêu: Có thể cùng một lúc phóng ra tối đa 5 kunai hoặc shuriken. Tỷ lệ chính xác từ 60-100%. Là cách thức chiến đấu cơ bản của nhân giả, tầm sát thương 100 bước.

Hóa Nguyên Gà có tốc độ rất nhanh, nên chỉ còn cách tấn công một lúc nhiều mục tiêu cùng một lúc mới có thể hoàn thành nhiệm vụ nhanh nhất. Theo như tỷ lệ chính xác của sơ cấp phóng phi tiêu thì chỉ cần gặp tối đa 4 bầy gà là có thể hoàn thành nhiệm vụ. Nghĩ vậy Franz bước nhanh về phía Ma thú sâm lâm. Hóa Nguyên Gà chỉ là ma thú cấp 1 nên thường có ở khu vực bìa rừng, càng vào sâu trong sâm lâm, ma thú sẽ càng cao cấp hơn. Nghe nói trong tận cùng của ma thú sâm lâm còn có ma thú cấp 10 – chính là thần thú trong truyền thuyết.

Đi trong rừng hết 1 giờ đồng hồ Franz đã gặp bầy gà đầu tiên. Phải nói là thật may mắn nha. Ma thú sâm lâm rộng lớn vô cùng, dù Hóa Nguyên Gà có nhiều đi nữa cũng không phải dễ dàng gặp được đấy. Đàn gà này có 6 con, Hóa Nguyên Gà có ngoại hình giống như gà Đông Hồ ở Trái Đất, nhưng to hơn gấp rưỡi, 2 bắp đùi sừng chắc, mạnh mẽ rõ ràng thích nghi với việc chạy trốn trong rừng, 2 mắt linh động luôn xem chừng 4 hướng, nếu có gì không thích hợp chúng sẽ chạy ngay lập tức. Hệ thống quét qua cung cấp cho hắn thông tin về Hóa Nguyên Gà

Tên: Hóa Nguyên Gà

Hp: 60/60

Mana: 30/30

Sức khỏe: 40/40

Công kích: 5-10

Kỹ năng: Tật phong (gia tăng tốc độ, chạy trốn nhanh vô cùng)

Level: 10.

Tôi nay xong nốt chương này cho rồi.

Chương 3: Điền cuồng thăng cấp (3)

Ma thú cấp 1 lại là lv10 nha. Ma thú đã thoát ra ngoài phạm vi của dã thú, đã có những kỹ năng thích nghi với môi trường sinh sống. Franz nhẹ nhàng tiếp cận đám gà, hắn không dám tiến đến quá gần, đến chừng khoảng 20 mét, Franz quyết đoán phóng ra 5 mảnh shuriken.

“Đinh, ký chủ đánh chết Hóa Nguyên Gà ban thưởng 100 exp, 5 bạc.”

“Đinh, ký chủ đánh chết Hóa Nguyên Gà ban thưởng 100 exp, 5 bạc.”

...

Shuriken bay thẳng đến găm thẳng vào cổ của Hóa Nguyên Gà trực tiếp giết chết chúng. Liên tiếp 5 thông báo của của hệ thống vang lên. Không ngờ vẫn khi hán lại tốt đến vậy, tỷ lệ trúng đích đạt tối đa 100%.

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv7, ban thưởng 150 bạc, 10 kunai, 10 shuriken, vải bó gắn tay 1 đôi. Có mặc trang bị hay không?”

“Có”

Franz vui mừng, cuối cùng cũng thăng cấp rồi.

“Mở ra bảng thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 280/280

Chakra: 560/560

Thể lực: 420/420

Level: 7

Kinh nghiệm: 1600/2000

Skill (Kỹ năng): Ảnh phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát, sơ cấp phóng phi tiêu.

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp, sơ cấp hộ ngực, sơ cấp hạng liên, vải bó gắn tay

Bạc: 38.

Nhìn vào số tiền tài mình có Franz cười khỏ, đúng là kiếm tiền không dễ mà tiêu hao lại quá nhanh đi. Thu thập 5 cái xác gà bỏ vào túi tiếp tục lên đường.

Ma thú sâm lâm quả nhiên rộng lớn, ma thú nhiều vô cùng, dọc đường đi Franz tiện tay tiêu diệt mấy ma thú cấp 1 để tăng kinh nghiệm và tiền bạc, với thực lực của hán bây giờ đã có thể tiêu diệt ma thú cấp 2 nhưng sẽ tốn nhiều công sức hơn, đây là điều hán không muốn, nhất là trong ma thú sâm lâm này – đâu đâu cũng là ma thú, có thể bị tấn công bất cứ lúc nào, tốt nhất vẫn nên giữ lại một chút thực lực ỉnh. Đến giữa trưa Franz cũng chỉ mới thu thập được 7 con Hóa Nguyên Gà, ma thú sâm lâm quả lớn dù là các đoàn lính đánh thuê Franz cũng ít gặp chứ đừng nói đến Hóa Nguyên Gà.

Cảm thấy bụng mình hơi đói, Franz lấy ra một xác nai. Đây cũng là một loại ma thú ma hán đã săn trên đường. Mang thịt nai đến dòng suối nhỏ rửa ráy, thanh lý một chút. Hán chính là định mở tiệc nướng trong rừng nha. Bất quá thanh lý xong một vấn đề lớn lại kéo đến... Franz không có lửa a. Là một đại thiếu gia của một gia tộc lớn, cơm tự nhiên có người nấu, sinh hoạt có người lo. Có ai lại mang bên mình dụng cụ lấy lửa bao giờ.

“Ta cũng không phải người nguyên thủy, cũng không thể ăn sống nha.”

Franz thăm than, gãi gãi đầu nghĩ tới mình ăn món thịt nai tươi sống, máu đỏ đầm đìa hán đã muốn phát ói. Chợt hán thấy một chú thỏ dễ thương ở gốc cây bên cạnh, trong trí nhớ hình như đây gọi là Hỏa thỏ - 1 cấp ma thú có kỹ năng phun ra một hỏa cầu nhỏ. Mắt Franz sáng lên vội chớp lấy con thỏ đáng thương nhe răng nói.

“Thỏ yêu ngoan ngoan nghe lời, cho ca một ngụm lửa ta sẽ cho ngươi đi. Thế nào?”

Nào ngờ tiểu Hỏa thỏ biết sắc, sống chết cũng không chịu khạc ra một chút xíu lửa nào chứ đừng nói là hỏa cầu. Franz bóp chặt lấy cổ tiểu hỏa thỏ đe dọa.

“Đừng có không biết sống chết. Nhỏ ra, nhỏ ra cho ta.”

“Thỏ đại ca, coi như ta cầu xin ngài mà, cho ta một ngụm lửa được không thỏ đại ca.”

“Tiểu thỏ đẹp trai, cho ta chút lửa ta sẽ giới thiệu một thỏ cô nương cho ngươi, được không? Chịu nha.”

...

Sau một hồi uy bức lợi dụ tiểu thỏ đáng thương cũng chịu phun ra một ngụm lửa nhỏ xíu. Nhưng cũng thế thôi cũng đủ hoàn thành nhiệm vụ của nó.

“Đinh, Ký chủ đánh chết Hòa thổ ban thưởng 80exp, 5 bạc.”

...

Thịt ma thú quả nhiên khác với thịt thú ở Trái Đất nha. Dầu mà không ngán, thịt săn chắc, tràn đầy năng lượng. Franz ấy vậy mà ăn hết cả một đầu nai. Nhìn đồng xương trắng hếu không còn miếng thịt hẳn chợt cảm thấy ngượng, chưa bao giờ hẳn tưởng tượng được mình ăn nhiều đến vậy, sức ăn của nhân giả phải nói là kinh người a, hèn chi tên Naruto có thể ăn cả một chồng mười mấy bát mì ramen.

“Đứng rồi, còn phải bỏ sung trang bị nha.”

Ăn no nê rồi Franz ghé vào hệ thống, phóng phi tiêu chính là tấn công tầm xa rất tốt nhưng lại quá hao tổn shuriken đi. Tiến vào hệ thống hẳn mới quang sát kỹ cửa hàng trang bị. Vũ khí từ kunai, shuriken, ninjato, katana,... cho đến trang phục genin (hạ nhân), chunin (trung nhân), jounin (Thượng nhân), Âm bộ ANBU... đến những đồ sinh hoạt hằng ngày như nôi, xoong, chảo,...đúng là có đầy đủ cả, thậm chí có cả một món đồ làm Franz xấu hổ...bật lửa. Không sai, chính là cái bật lửa, khi này tốn bảy tất lười nài ni tiêu Hỏa thổ nhỏ ra một ngúm lửa, giờ nơi này lại tìm ra cái bật lửa, Franz cảm thấy phiền muộn vô cùng.

-----phân cách-----

Liên tiếp hơn 2 tuần trong ma thú sâm lâm đánh quái, đẳng cấp hiện giờ của Franz đã lên đến 14 cấp, tương đương với đấu sư sơ kỳ, lính đánh thuê đẳng cấp cũng tăng làm C cấp. Làm nhiệm vụ và đánh ma thú cũng mang lại cho hẳn lượng tiền tài không hề nhỏ. Franz giờ đã tiếp nhận nhiệm vụ C cấp. Franz tự mua mình từ hệ thống một bộ thể thuật cách đấu của shinobi và thể thân thuật. Hiện tại hẳn thường xuyên phải chiến đấu với ma thú cấp 2 có lực chiến đáng kể, sơ cấp phóng phi tiêu không đáp ứng đủ nhu cầu của hẳn, mặc khác ma thú cấp 2 đã là lv 20 trở lên rồi. Phóng phi tiêu hiệu quả không còn rõ như ban đầu nữa.

Thể thân thuật: Lợi dụng một vật nhỏ gần đó để thể thân mình. Tiêu hao: 60 chakra.

Hôm nay Franz vẫn tiếp tục đi sâu vào ma thú sâm lâm. Nhiệm vụ của hẳn hôm nay là tiêu diệt bảy sói hoang phía Tây của sâm lâm. Nhiệm vụ này cũng không đến mức nguy hiểm lắm. Mặc dù bảy sói hung hãn nhưng cũng chỉ là ma thú cấp 1 lv 17 thôi. Bởi vì số lượng đến hơn 20 con nên được liệt vào C cấp nhiệm vụ.

Chợt Franz cảm thấy lạnh sống lưng, kinh nghiệm chiến đấu nhiều làm hẳn miễn cảm với sự theo dõi, hẳn cảm thấy có một đôi mắt đang nhìn về phía hẳn.

Hết chương 3, mong các bạn góp ý.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tử Chiến

Chương 4: Tử chiến

“Chát”

Franz chợt lẩn người sang bên, một bóng đen vụt qua người rồi biến mất. Tốc độ quả là nhanh a. Hẳn chợt thấy trên mặt đau xót, 3 vết máu đỏ hình móng vuốt hiện lên trên gò má Franz. Quá nhanh, theo như hẳn biết thì ít nhất phải là ma thú cấp 4 mới có tốc độ như thế này. Mà một ma thú cấp 4 đã tương đương với một đại đấu sư rồi. Nhưng ở đây chỉ mới là khu vực bên ngoài của ma thú sâm lâm. Chẳng lẽ số phận ta lại xui xẻo đến vậy a.

Franz cảnh giác nhìn 4 phía, hẳn cảm giác được rõ ràng ma thú đó vẫn còn ẩn nấp quanh đây, chỉ chờ hẳn sơ hở sẽ tấn công. Hơn nữa đối thủ là ma thú gì hẳn còn chưa biết. Làm sao mà đấu đây a. Với thực lực của hẳn hiện tại hiển nhiên không thể liều mạng cùng với ma thú cấp 4. Nhưng Franz rõ ràng nếu hẳn xoay người bỏ chạy hẳn sẽ càng chết nhanh hơn. Với tư cách người xuyên việt, hẳn không cam lòng bỏ mạng mất xác tại đây a.

Hơn nửa giờ trôi qua hai bên vẫn giữ nguyên tư thế dần co. Ma thú này rõ ràng rất kiên nhẫn chờ đợi con mồi của nó. Ngược lại Franz lại nghi hoặc. Rõ ràng nếu là ma thú cấp 4 thì hẳn cũng không thể chịu nổi một kích. Chẳng lẽ con ma thú này muốn chơi trò mèo vờn chuột.

Lại thêm nửa giờ nữa Franz bắt đầu cảm thấy mệt mỏi, duy trì trạng thái cảnh giác cao độ khiến thần kinh của hẳn chịu tải quá sức. Mà đúng lúc này ma thú kia cũng phát động tấn công lao nhanh về phía hẳn.

“Àm, bụp”

Hai âm thanh trái ngược nhau vang lên kèm theo đó là tiếng gỗ vỡ vụn. Khói bụi mù mịt tại nơi mà Franz vừa đứng. Bụi tán đi, trên mặt đất chỉ còn lại một gốc cây vỡ nát làm nhiều mảnh, mà bên cạnh đó là một con mèo mun đang nghỉ hoặc không hiểu chuyện gì xảy ra. Thân hình nhỏ nhắn với bộ lông đen tuyền, đôi mắt màu vàng linh động dễ thương tạo sát thương với bất kì thiếu nữ nào nhìn thấy nó. Nhưng dưới chân 4 móng vuốt sắt lẹm lẹ ra trái ngược hoàn toàn với vẻ đẹp thiên sứ trên gương mặt của nó.

Trên cành cây đối diện Franz nhìn hút vào một ngum khí lạnh. Vừa may lúc này hắn kịp kích hoạt skill thể thân thuật, trao đổi vị trí là một gốc cây, nếu không bây giờ hắn cũng đã tan xác như khúc gỗ dưới kia rồi. Franz vội phóng a thú một cái dò xét.

Tên: Hắc Ly mèo

Hp: 1300/1300

Mana: 1100/1200

Sức khỏe: 300/300

Công kích: 300-500

Kỹ năng: Tiềm hành (Ẩn thân, che dấu khí tức của mình), Tật phong (gia tăng tốc độ của bản thân), Ly miêu trào (Dùng móng vuốt công kích địch nhân, gây thêm công kích 10%, hiệu ứng mất 2 Hp/s kéo dài trong 1 phút)

Level: 37

Franz cười khỏ, quả nhiên không đụng phải ma thú cấp 4 nhưng lại đụng phải một con ma thú cấp 3 sức chiến đấu tiệm cận cấp 4 nha. Hắn rõ ràng chỉ cần trúng một kích của Hắc Ly mèo thì hắn sẽ die ngay lập tức. Khi này chỉ bị Ly miêu trào vọt thoát qua thôi mà cũng làm cho hắn mất hết 1/3 Hp, biến thái nhất chính là cái tốc độ của Hắc Ly mèo đã vượt qua phạm trù của một ma thú cấp 3, thậm chí đã vượt qua nhiều loại ma thú cấp 4 rồi. Đã thế còn gọi ẩn nấp, che giấu khí tức. Quả nhiên là một sát thủ trời sinh mà. Franz rõ ràng bây giờ hắn chỉ cần động đây Hắc Ly mèo sẽ phát hiện và cho hắn một kích toàn lực. Muốn chiến thắng Hắc Ly mèo chỉ còn cách chiến đấu cận thân, sớm kết thúc trận chiến, không thể để cho Hắc Ly mèo kịp tung ra skill. Như vậy chỉ còn trông chờ vào bộ thể cách đấu rồi.

Thể thuật cách đấu Shinobi: Kỹ năng chiến đấu cận thân cơ bản của Shinobi được phát triển từ Ninjutsu của Ninja. Thể thuật cách đấu có 3 thức cơ bản:

Muộn côn: Tác dụng gây choáng địch nhân trong 1-5s (tùy theo đẳng cấp của đối phương). Cold down: 5s

Tạc kích: Bùng nổ sức mạnh tăng thêm 15% công kích, chakra bao phủ lấy vũ khí gia tăng sát thương vũ khí lên địch nhân 5%. Có 10% gây ra hiệu ứng bạo tạc. Cold down: 10s

Bối thứ: Tăng 20% tốc độ công kích địch nhân tạo điểm liên kích, làm địch nhân choáng 1s, có tỷ lệ tạo thành bạo kích. Cold down 1s.

Thể thuật cách đấu có giá trị 1000 bạc để mua nó Franz đã phải trao đổi toàn bộ ma hạch (Tinh hoa của ma thú, có giá trị cao) cấp 2 với hệ thống. Hôm nay có lẽ đã đến lúc dùng đến rồi.

Nghĩ là làm Franz lao người lên không trung, Hắc Ly mèo phát hiện con mồi của mình lập tức dùng tốc độ kinh người lao về phía Franz, móng vuốt phía trước hiện lên màu đỏ. Hắc Ly mèo phát động skill Ly miêu trào khí thể tăng lên gấp bội.

“Ảnh phân thân chi thuật”

Franz kích hoạt skill phân thân, Hắc Ly mèo vô trúng ảnh phân thân biến nó thành tro bụi. Chớp thời cơ Franz rút ra kunai xoay cổ tay gõ vào thân hình Hắc Ly mèo.

“Đinh, Muộn côn thành công, mục tiêu choáng 2s.”

Hệ thống vang lên thông báo, Franz không dừng tay xoay người tay vung 45 độ đâm thẳng xuống bụng của Hắc Ly mèo.

“Tạc kích”

“Chát”

Chakra chạy dọc theo kunai không ngờ không thể phá hoàn toàn phòng ngự của Hắc Ly mèo mà chỉ đánh văng nó ra một khoảng xa. Tuy nhiên, Tạc kích cũng làm Hắc Ly mèo mất một mảng da, hao tổn khoảng 1/4 lượng máu. Mắt sắp thấy 2s sắp trôi qua, Franz vội lao đến quần lấy Hắc Ly mèo liên tiếp đâm vào thân thể nó.

“Bối thứ”

“Đinh, bối thứ thành công, tạo 2 điểm liên kích, mục tiêu choáng 1s.”

Franz vui mừng vội đâm liên tiếp vào Hắc Ly mèo mặc dù không tạo ra tổn thương nhưng hắn hi vọng sẽ tạo ra bạo kích. 1s trôi qua Franz tung một cước đá Hắc Ly mèo ra xa. Tiểu miêu lăn trên đất mấy vòng cũng tỉnh lại, tức giận lao đến Franz, hắn vội lăn người trên đất né tránh công kích, động tác tuy xấu xí nhưng cũng cứu mạng hắn trong phút chốc. Nhưng Hắc Ly mèo không buông tha cho hắn lập tức trở người vồ về phía ngực của Franz, tốc độ tăng nhanh gấp bội. Franz vội vung kunai về bóng đen phía trước phát động skill Muộn côn.

“Đình. Muộn côn thất bại.”

Câu góp ý :))

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nhất Câu Ngọc Tả Luân Nhân

Chương 5: Nhất câu ngọc Tả luân nhân

“Đình. Muộn côn thất bại.”

Không ngờ lại thất bại vào đúng lúc này.

“Àm”

Trảo của Hắc Ly mèo đánh vào người của Franz, đánh hắn bay ra xa đến khi đụng đổ hai gốc cây mới dừng lại. Thanh kunai trên tay vỡ nát, giáp shinobi chịu không nổi rách ra một mảng lớn hư hỏng hoàn toàn, trước ngực hắn lún một mảng đỏ thẫm, Hp chỉ còn lại gần 1/5. Franz vội uống vào thuốc trị thương và phục hồi thể lực, Hp vẫn tiếp tục tụt xuống dưới hiệu ứng của Ly miêu trảo. Franz cười khổ, Hp tuy chống cự được không đến mức dẫn đến tử vong, nhưng sức lực lại thấy đuối rồi. Bây giờ hắn có muốn chạy cũng không được.

Hắc Ly mèo chậm rãi từng bước tiến về phía hắn, trên khuôn mặt lại hiện ra một nét đắc ý và kiêu ngạo rất nhân tính như đang cười nhạo con mèo không biết tự lượng sức mình. Một trận chiến, Hắc Ly mèo cũng chỉ mất gần một nửa cột máu, đủ cho thấy sự mạnh mẽ của một ma thú cấp 3. Xem ra thời gian thời gian qua hắn vẫn còn nhẹ nhàng lắm.

Franz cười nhạt, có lẽ hắn chính là kẻ xuyên việt bi thảm nhất thế giới a, mới chỉ xuyên qua hơn 1 tháng đã phải bỏ xác tại nơi hoang vắng này. Vĩnh biệt thế giới, vĩnh biệt ba mẹ, vĩnh biệt lucky (con chó),...

“Quái, sao mà lâu vậy, chẳng lẽ con ma thú này thấy ta đẹp trai nên nổi lên sắc tâm sao?”

Đang nhắm mắt suy nghĩ nhằm nhí chờ chết Franz chợt nghĩ hoặc. Mở mắt ra hắn thấy Hắc Ly mèo đang cảnh giác bốn phía, trên mặt lại còn nổi lên một tia sợ hãi.

“Chẳng lẽ có thêm một ma thú cường đại hơn nữa ở quanh đây. Số ta quả là bi thảm a. Bị 2 con thú dữ tranh nhau xé xác.”

Trong lòng Franz kêu gào không ngớt. lát sau, Hắc Ly mèo vẫn đứng yên như vậy. Không gian yên tĩnh đến phát bức. Franz cũng thấy hồi hộp không kém.

“Đằng nào cũng chết, liều mạng!”

Nói rồi hắn rút ra thêm một thanh kunai chĩa đến Hắc Ly mèo, dùng hết sức lực còn lại đâm thẳng vào cổ nó.

Àm

“Đình, nhất kích tất sát thành công”

“Đình, Ký chủ đánh chết Hắc Ly mèo, bang thưởng 18000 exp, 2000 bạc, thu được sách kỹ năng Ẩn thân thuật, ma hạch cấp 3 1 viên.”

“Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 15 thưởng 160 bạc...”

“Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 16 thưởng 170 bạc...”

...

“Đinh, chúc mừng ký chủ thắng cấp lv 20 thưởng 400 bạc...”

“Đinh, ký chủ đã đến lv20 xin hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức để thăng cấp.”

Nghe thông báo của hệ thống Franz cười không thể khép miến lại được. Không ngờ giết Hắc Ly mèo lại làm cho hắn trực tiếp thăng 6 cấp nha.

“Mở ra bản thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 1200/1200

Chakra: 1050/1050

Thế lực: 1300/1300

Level: 20

Kinh nghiệm: 22536/24450

Skill (Kỹ năng):) : Ảnh phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát, sơ cấp phóng phi tiêu, thể thân thuật, thể thuật cách đấu Shinobi

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp (hư hỏng), sơ cấp hộ ngạch (hư hỏng), sơ cấp hạng liên, vải bó găng tay (hư hỏng).

Bạc: 5673

Franz phiền muộn vô cùng, tuy thăng cấp nhưng trang bị lại hư hỏng gần hết. Xem ra phải sắm lại trang bị một lần nữa rồi. Đúng rồi, hình như ban thường vẫn còn 1 thứ nha. Hắn xem lại cuốn sách kỹ năng năng trong túi

Ẩn thân thuật: Che giấu khí tức, hòa vào cảnh vật xung quanh.

Đây chính là đồ tốt a. Nếu đem đi rình nhà tắm...à không, là đi theo dõi và ám sát thì còn gì bằng.

“Ký chủ quyết định học tập Ẩn thân thuật?”

“Học tập”

“Đinh, chúc mừng ký chủ học được Ẩn thân thuật.”

Franz khá vui vẻ tiến vào cửa hàng trang bị của hệ thống. Hắn chọn một bộ trang bị trung nhân gồm trung nhân giáp shinobi (giáp được trang bị cho chunin), Trung nhân Hộ ngạch, Trung nhân găng tay, Trung nhân hạng liên,... Tiêu hao một thoáng đã hết hơn 3000 bạc. Nhìn lại số bạc mình đang có hắn thèm thường nhìn sang tả luân nhãn (sharingan). Bây giờ hắn chỉ đủ khả năng mua sơ cấp tả luân nhãn thôi a.

Sơ cấp tả luân nhãn (trạng thái 1 câu ngọc): Đôi mắt đặc trưng cho bộ tộc Uchiha, Khả năng của sơ cấp Tả Luân Nhãn là giúp người dùng có được một thị giác cực kỳ hoàn hảo, khiến họ có thể theo dõi những vật di chuyển nhanh lẹ một cách thoải mái và thậm chí còn dự đoán được chuyển động tiếp theo của vật đó. Một Tả Luân Nhãn khi đã hoàn toàn phát triển có thể theo dõi cả một đối thủ nhanh nhất. Thị lực này cũng tuyệt đến mức nhìn được qua ảo thuật và quan sát được dòng chảy năng lượng trong cơ thể con người. Muốn nâng lên 2 câu ngọc cần 5000 bạc.

Suy nghĩ một chút hắn cắn răng nói.

“Ta muốn mua sơ cấp tả luân nhãn”

“Ký chủ muốn mua sơ cấp tả luân nhãn?”

“Xác nhận.”

“Giao dịch thành công đã khấu trừ 1500 bạc.”

Franz lập tức không kiềm được cảm xúc muốn thử tả luân nhãn. Thoát ra khỏi hệ thống, đôi mắt hắn chuyển thành một màu đỏ tươi yêu dị, bên trong còn có một câu ngọc (hình dấu phẩy) xoay vòng quanh con ngươi thu nhỏ. Mọi cảnh vật dường như rõ ràng hơn trước mắt hắn, mỗi chuyển động của cảnh vật đều hiển hiện một cách chậm rãi trong mắt hắn, cảm giác như một thước phim quay chậm vậy. Chợt hắn nhìn về phía xa. Hình như có một bóng người vừa rời khỏi đó.

Hết chương 5

Từ nay các trang bị cho Franz thay vì gọi là sơ, trung, cao cấp mình sẽ gọi theo cấp bậc của nhãn giả lần lượt là hạ nhãn, trung nhãn, thượng nhãn, đặc

biệt thượng nhân và ảnh nhân.

Sharingan mình xin đính chính lại có 3 loại: Cơ bản (nhân vật chính đã mua, có 3 dạng mất phải từ từ nâng cấp), vạn hoa đồng tả luân nhân giá trị 50000 bạc, và vĩnh hằng vạn hoa đồng tả luân nhân giá 500000 bạc. Mình sẽ sửa lại ở chap đầu. Thân ái.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Gia Tộc Kiểm Tra

Chương 6: Gia tộc khảo thí (thượng)

Franz nghi hoặc thu hồi Tả luân nhân, đôi mắt đỏ yêu dị trở lại màu đen như bình thường. Dù sao Tả luân nhân mở ra cũng tiêu hao lượng chakra nhất định nha.

“Đình, phải chăng ký chủ muốn tiếp nhận chuyển chức nhiệm vụ?”

“Xác nhận.”

Hiện tại hắn đang là hạ nhân với danh hiệu “sát thủ diệt heo” chết tiệt kia. Theo quy định của hệ thống Franz phải hoàn thành chuyển chức nhiệm vụ tấn thăng trung nhân mới có thể tiếp tục tăng lv.

Nhiệm vụ chuyển chức: Trong kỳ kiểm tra của gia tộc lọt vào trong top 3. Tùy theo thành tích đạt được sẽ có những ban thưởng riêng. Nhiệm vụ thất bại: Bị đuổi ra khỏi gia tộc, hệ thống đóng cửa một năm.

Ai da. Sao cứ lấy hệ thống đóng cửa ra hù ta vậy nha. Xem ra kỳ kiểm tra này không đơn giản là chỉ đánh bại Desmond thôi, phải chuẩn bị thật kỹ a. Giờ Franz đã là lv 20. Tương đương với một Đấu sư hậu kỳ rồi. Nhưng với các skill của hệ thống hắn tin tưởng có thể giải quyết Desmond trong vòng 3 nốt nhạc. Nhưng Franz biết lớp trẻ của gia tộc Bonaparte có nhiều thiên tài giỏi hơn Desmon lắm. Tiêu biểu chính là vị đại tỷ Leona của hắn nha.

Franz tiến vào hệ thống, trải qua trận chiến vừa rồi hắn cảm thấy skill của mình vẫn chưa đủ dùng a.

“Bởi vì đẳng cấp ký chủ tăng lên lv 20, đã có thể sử dụng các loại trung nhân thuật nên hệ thống cần xác định hệ chakra của ký chủ. Ký chủ vui lòng sử dụng giấy thử chakra để xác định hệ chakra của mình. Giấy thử chakra đã được đưa vào túi, mời ký chủ xem xét.”

Franz sững sờ, còn có việc này nữa a. Có lẽ bởi vì xuyên không nên hệ thống cũng thay đổi, không đơn thuần là một game như trước nữa.

Giấy thử chakra: Khi đưa chakra vào, giấy sẽ xảy ra 5 trạng thái tương ứng với 5 loại chakra. Nếu trạng thái nào xảy ra nhân giả sẽ mang loại chakra đó.

Lôi hệ: Giấy nhăn nhún lại.

Phong hệ: Giấy bị cắt làm đôi

Thủy hệ: Giấy bị ướt

Hỏa hệ: Giấy bị đốt cháy

Thổ hệ: Giấy hóa vụn thành đất.

Franz cầm lấy mảnh giấy nhỏ tay khẽ vận sức truyền chakra vào trong đó. Mảnh giấy cũng xảy ra biến hóa, đầu tiên là nhăn nhún, sau đó bị cắt làm đôi, cuối cùng là bốc cháy. Lôi, phong, hỏa. Ba hệ chakra a.

Franz vô cùng vui vẻ tiến vào hệ thống. Nhưng sau đó hắn lại cười không nổi rồi. Hầu như tất cả các skill trong hệ thống đều ảm đạm bởi vì... tiền không đủ. Hắn nhìn mà thèm chảy cả nước miếng. Hắn thích nhất chính là skill shuriken rasengan (mình khôn biết dịch ra tiếng Việt là gì cả) nha. Cứ tưởng tượng đứng trước quân hùng trên tay nâng một con shuriken khổng lồ bằng năng lượng cũng đủ thấy đẹp trai cỡ nào rồi. Khi đó mỹ nữ sẽ chạy vào lòng ca...hahahaha...ặc ặc. Quá trốn rồi.

Trở về với thực tế, Franz lau đi nước miếng lựa chọn nhân thuật. Cuối cùng hắn chọn được 2 nhân thuật phù hợp với hắn.

Hào hỏa cầu thuật: Bí kỹ của tộc Uchiha, nhấn giả phun ra một quả cầu lửa cực lớn về phía địch nhân. Sát thương trong bán kính 5m

Đau đớn ngàn năm: Nhấn giả dùng ngón giữa và ngón trỏ của hai bàn tay nhập lại thành chỉ đâm vào ass của địch nhân. Skill gây choáng trong vòng 3s và cảm giác đau đớn tột cùng. (Hay còn gọi là đít nở hoa)

Trong manga thì Hào hỏa cầu thuật là một hỏa thuật C cấp, uy lực cực mạnh, không những thế còn có thể tạo ra cảm giác hù dọa địch nhân. Còn đau đớn ngàn năm thì càng không cần phải nói, là một tuyệt chiêu âm người vô sĩ nhất ta từng gặp nha. Nghĩ ra một bụng ý xấu trên mặt Franz nở ra một nụ cười dâm khùng khiếp.

Desmond chợt cảm thấy lạnh sống lưng:”Mẹ kiếp, tên nào đang tính kế ta.”

---phân cách-----

Gia tộc Bonaparte hôm nay vô cùng nhộn nhịp. Con cháu gia tộc Bonaparte từ 12 đến 18 tuổi bất kể dòng chính hay bàng chi đều tập trung về gia tộc để tham gia kì kiểm tra hằng năm. Những người được cho là có thiên phú tu luyện sẽ trực tiếp được gia tộc trọng điểm bồi dưỡng. Còn người được cho là thiên phú kém sẽ bị gia tộc cách ly ra, chuyển sang kinh thương cho gia tộc. Chính vì vậy mà nhon ngàn năm gia tộc Bonaparte vẫn sừng sững như một tượng đài bất tử của Ala đế quốc.

Quy định kiểm tra rất đơn giản. Người tham gia kiểm tra sẽ được chia ra làm 2 nhóm: Đấu khí và ma pháp. Để kiểm tra thực lực đấu khí, thiếu niên đó sẽ phải dùng hết sức đánh vào một loại đá đặt biệt. Từ đó giám khảo sẽ nhận ra thực lực của thiếu niên đó. Còn đối với ma pháp lại càng đơn giản. Ma pháp sư chỉ cần biểu diễn một ma pháp mạnh nhất của mình là được. Tùy theo đẳng cấp của ma pháp mà có thể đoán được tu vi của ma pháp sư. Sau đó top 32 người mạnh nhất sẽ tham gia đấu loại trực tiếp để giành lấy phần thưởng của gia tộc.

Đối với thanh niên trong gia tộc Bonaparte, kỳ kiểm tra này cực kỳ quan trọng. Nếu may mắn lọt vào top 16 thôi cũng đủ một bước lên tiên. Còn nếu tu vi thật lười không đạt được yêu cầu thì coi như cuộc sống của hắn ở gia tộc về sau sẽ rất khổ khổ. Franz vốn cũng là một trong số đó. Một phế vật bẩm sinh không thể tu luyện. Sống như người thừa ở gia tộc, không biết gọi là may mắn hay không khi hắn là con trai của gia chủ nên hắn không bị đuổi đi mà bị kỳ thị, khinh rẻ, bắt nạt đến mức uất ức mà chết.

“Người biết gì chưa, nghe nói tên Franz phế vật đã mất tích cách đây gần 1 tháng rồi nha. Không phải là vì trốn gia tộc kiểm tra đó chứ.”

Một thiếu niên Ất nói với thiếu niên Giáp. Thiếu niên Giáp gật gù bày tỏ vẻ khinh bỉ.

“Chứ còn gì nữa, gia tộc Bonaparte chúng ta đời đời anh hùng không ngờ lại có một tạp chủng vô dụng hèn nhát như vậy.”

“Đúng, đúng. Nếu không phải có gia chủ thì hắn đã bị đuổi ra khỏi gia tộc từ lâu rồi.”

Mấy ngày qua Franz đã trở thành chủ đề bàn tán của nhiều người. Nhất là những thiếu niên có thực lực yếu kém. Ở Franz họ có thể tìm lại sự tôn nghiêm và cao ngạo của mình. Khinh bỉ Franz trở thành một thú vui tiêu khiển của mỗi thiếu niên trong gia tộc Bonaparte.

“Câm cái mồm chó của các người lại cho ta.”

Một âm thanh lạnh như băng truyền vào tai của thiếu niên Ất và Giáp làm hai người lạnh toát sống lưng. Phía sau bọn họ là một thiếu nữ mặc ma pháp bào màu đen tằm 17 tuổi, mái tóc đen suôn mượt xõa dài tự nhiên, ngũ quan thanh thoát, xinh đẹp nhưng lạnh lùng, giữa trán có một dấu ấn son đỏ hình ngọn lửa đặc trưng cho thân phận của cô – thiếu nữ thiên tài của gia tộc Leona Bonaparte.

Franz chap sau lên sân :3

Chương 6: Gia tộc kiểm tra (hạ)

Leona Bonaparte, 17 tuổi, thiên tài ma pháp của gia tộc Bonaparte năm 14 tuổi đã đạt đến trung cấp ma pháp sư, bản thân lại sở hữu phong, hỏa hai hệ ma pháp nên từ nhỏ đã được Hoàng gia ma pháp học viện tuyển thẳng. Với thiên phú đó cộng với thân phận là trưởng nữ nhà Bonaparte, xung quanh cô luôn là ánh hào quang, thậm chí che lấp hoàn toàn người em trai phế vật của mình. Nhưng Leona lại đặc biệt che chở cho Franz, có thể nói là có phần cực đoan. Nếu để cô nghe được ai bàn tán về Franz thì coi tên đó sẽ sống không yên ổn.

“Hừ, chuyện của dòng chính các người muốn xen vào cũng chưa có tư cách.”

Leona hừ lạnh một tiếng, gió chợt nổi lên thổi căng chiếc áo choàng của ma pháp bào tạo ra tiếng phàn phật, đôi mắt trầm xuống phát ra những tia hàn ý lạnh lẽo. Phong hệ nguyên tố xoay quanh cô tạo thành hai lưỡi đao gió cắt vào nhau xẹt xẹt.

“Đĩ”

Leona khẽ quát một tiếng, hai lưỡi đao gió bắn về phía 2 thiếu niên Ất và Giáp. Oành một tiếng, 2 thiếu niên phát ra tiếng kêu thảm rồi bất tỉnh. Từ đầu tóc cho đến quần áo đều bị đao gió cắt không ra hình thù gì, thậm chí thiếu niên Giáp còn bị cắt lỏ ra cả tiểu jì. Đúng là quá thảm mà.

“Từ nay ai còn dám bàn tán về em trai ta thì đây chính là kết cục của hắn. Nhớ lấy.”

Nói rồi Leona quát với những thiếu niên của gia tộc. Tất cả đều cúi gằm mặt xuống không dám nói lời nào. Địa vị của Leona trong gia tộc là thứ mà bọn hắn không thể so sánh đây. Dù hôm nay Leona có giết 2 thiếu niên xui xẻo kia đi nữa thì bọn hắn cũng chẳng dám đi mất phụ huynh. Leona liếc toàn

trường một vòng rồi liền xoay người bước đi. 3 năm trước cô vẫn hùng hân như thế, năm nay trở về cô còn tàn nhẫn hơn gấp mười lần.

“Xem ra 2 năm con nhóc này vẫn như xưa a, thậm chí là còn nóng tính hơn nhiều so với trước kia.”

Trên tòa tháp trung tâm nội viện một lão giả ngồi vuốt râu nhìn Leona nói. Trong mắt không hề có một tia trách cứ mà còn có tán thưởng và yêu thương. Bên cạnh lại chính là Duss – gia chủ gia tộc Bonaparte. Duss nhìn Leona cũng tỏ vẻ vui mừng.

“Đúng vậy thưa cha. Là do con không biết dạy dỗ.”

Thật không ngờ lão giả này là Heter – gia chủ đời trước của gia tộc Bonaparte và cũng là ông nội của Franz. Nghe nói tu vi của lão đã bước một chân vào thần cấp, đầu khí thâm hậu vô cùng. Heter hừ lạnh một tiếng.

“Con cháu của gia tộc Bonaparte thì phải như thế, đừng có mà chạy theo kiểu “bao cổ” (như là anh hùng rom ăy) của lũ quý tộc bản thù kia.”

Gia tộc Bonaparte khởi nghiệp từ binh gia. Bản thân Heter cũng đã từng là nguyên soái của đế quốc Ala. Hòa bình quá lâu, xã hội ngày càng xuất hiện các kiểu quý tộc “lười” chỉ biết ăn chơi xa xỉ, đắm chìm trong sự sa hoa, trụy lạc. Heter vô cùng khinh thường loại quý tộc này, lão hay nói: “Loại quý tộc này chỉ được cái mẽ ngoài đẹp đẽ, nhưng bên trong chẳng khác gì một thanh củi mục, không đáng một đồng.”

Biết tính của cha mình nên Duss chỉ cười trừ chuyện chủ đề khác.

“Đã sắp đến giờ rồi, chúng ta nên đi xuống thôi cha.”

Heter gật đầu xoay người bước ra ngoài, đến cửa lão chợt dừng lại nói.

“Còn thằng nhóc Franz nữa, cố gắng bảo vệ nó, nó là một đứa trẻ mệnh khổ a.”

Khẽ thở dài, lão bước đi, nhưng dường như bước chân nặng nề hơn bình thường rất nhiều, kèm theo đó là một cảm giác tang thương hiếm thấy.

“Cha yên tâm, thằng nhóc đó sẽ không làm cha thất vọng.”

Nhìn bóng lưng của cha, Duss khẽ nói. Cũng không ai biết trong lòng ông đang nghĩ gì.

----phân cách-----

Dưới sự chủ trì của các trưởng lão gia tộc, cuộc kiểm tra nhanh chóng diễn ra. Bên trên đài cao chính là gia chủ cùng hội đồng trưởng lão, chính là những thành viên quan trọng của gia tộc. Cũng không thấy Heter đâu. Với thân phận của lão hiện giờ chỉ khi nào gia tộc thực sự lâm vào nguy hiểm lão mới xuất hiện trước mọi người, có lẽ lão đang ở một nơi bí ẩn nào đó để xem cuộc kiểm tra con cháu của gia tộc. Không ai biết được.

Hội đồng trưởng lão lại có 6 vị trưởng lão, thực lực người nào cũng từ Đấu đế trở lên, cao nhất là Đại trưởng lão, có tu vi Đấu thánh trung kỳ. Riêng tứ trưởng lão lại là một vị trung niên mỹ phụ - là một Pháp thánh sơ kỳ. Trong gia tộc hội đồng trưởng lão có quyền phủ quyết quyết định của gia chủ, nắm quyền lực rất lớn. Tuy nhiên trong hội đồng trưởng lão nếu có 2 trưởng lão không đồng ý thì kết quả phủ quyết sẽ không được chấp nhận.

Thời gian kiểm tra đầu khí rất nhanh, tốc độ trung bình là 1 phút/người nhưng số lượng thiếu niên tham gia kiểm tra đầu khí thực sự là đông lắm nên dòng người chờ kiểm tra vẫn còn nhón nháo vào một đồng. Ngược lại bên kia, thời gian kiểm tra của từng ma pháp sư lại khá lâu bởi vì ma pháp sư còn phải tốn thời gian để ngâm xướng ma pháp nhưng số lượng người kiểm tra rất ít, chỉ tầm vài chục người nên chẳng mấy chốc đã đến hồi kết thúc.

“Người cuối cùng Leona”

Cả đám người trở nên yên lặng. Danh tiếng của Leona trong gia tộc là quá lớn rồi. Thiên tài của gia tộc, mọi người đều muốn trông thấy thực lực của cô như thế nào.

Leona vẫn như vậy, gương mặt lạnh lùng bước lên đài, ma pháp bào tung bay trong gió tạo nên cho cô một nét đẹp anh tu mà không phải thù mị như các tiểu thư quý tộc khác. Leona liếc mắt một vòng toàn trường như đang tìm ai đó, phía dưới nhìn cô với những ánh mắt yêu mến, hâm mộ, thậm chí là có đồ kị. Nhưng không quan trọng. Không có người cô cần tìm. Leona thất vọng thở dài một tiếng. Ba năm trước hân vẫn ở dưới hô to gọi nhỏ ủng hộ cho cô đấy.

“Đại tiểu thư, xin hãy dùng ma pháp mạnh nhất của mình để công kích ta.”

Chấp sự nhìn cô mỉm cười nói. Quy định của cuộc kiểm tra là vậy. Bản thân chấp sự là một trung niên có tu vi Đại ma pháp sư. Mà các thiếu niên ở đây tuổi chỉ từ 12 – 18, tu vi cao nhất cũng chỉ là trung cấp ma pháp sư, nên hẳn tự tin mình có thể ngăn cản bất cứ công kích nào của thí sinh.

Leona không nói gì, cũng không lấy ma pháp trượng như những người khác. Tay cô khẽ đưa về phía trước, miệng lầm bầm chú ngữ, động tác của cô thật tự nhiên, thanh thoát khiến cho người người si mê. Phong hệ ma pháp dần dần tập trung lại ngày càng dày đặc, gió nổi lên càng mạnh hơn nữa. Viên chấp sự vẻ mặt trở nên cẩn trọng. Hình như đây không phải là ma pháp bình thường mà Trung cấp ma pháp sư phát ra được. Đẳng cấp ít nhất cũng là ma pháp cấp 4 a.

Chỉ sau vài giây phong nguyên tố đã hình thành nên một vòi rồng to lớn, xen kẽ vào đó là những lưỡi đao gió xoáy ngược chiều nhau tạo thành tiếng rít ghê rợn. Các trưởng lão ở trên đài cũng tỏ ra kinh ngạc đứng cá lên.

“Không phải, đây là ma pháp cấp 5. Trừ a, 17 tuổi đã là Cao cấp ma pháp sư rồi.”

Lúc này Leona cũng khẽ quát.

“Phong bạo, đi!”

Vòi rồng ngay lập tức lao đến viên chấp sự. Không cần suy nghĩ nhiều, trước đó chấp sự cũng đã ngâm xướng chú ngữ tạo thành một lồng chắn ma pháp màu vàng nhạt. Không ngờ tên này lại là thủ hệ ma pháp sư thiên về phòng ngự a.

“Ầm, ầm, kết.....kết”

Vòi rồng va chạm vào lồng chắn tạo nên những âm thanh chói tai. Nhiều lúc lồng chắn cũng lung lay tưởng chừng như sắp vỡ nhưng sau đó màu vàng đất lại tỏa sáng, di trì thế trận giằng co với vòi rồng. Nhưng ma pháp này không phải chỉ đơn giản thế. Leona khẽ nói: “Bạo.”

“Ầm”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đau Đớn Ngàn Năm Phát Uy

Chương 7: Đau đớn ngàn năm phát uy (Thượng)

“Ầm”

Vòi rồng nổ mạnh, đánh bay viên chấp sự xuống lối đài. Tuy vậy, lồng phòng hộ của chấp sự vẫn không bị phá vỡ, hắn vẫn không bị tổn thương một cọng tóc đủ thấy Đại ma pháp sư không phải là dễ đánh bại như vậy đây. Cả toàn trường yên lặng. Mặc dù không thể làm tổn thương được viên chấp sự kia nhưng ma pháp phải nói là có sự chấn nhiếp cực lớn. Nhất là vụ nổ sau cùng làm cho người ta cảm thấy giật mình.

Chấp sự giật mình thông báo kết quả.

“Leona, 17 tuổi, Cao cấp ma pháp sư trung kỳ.”

“Oanh”

Kết quả lần này khiến toàn trường sôi động bàn tán. 17 tuổi đã là Cao cấp ma pháp sư trung kỳ, điều này có ý nghĩa gì, tức là thành tựu sau này ít nhất cũng phải đạt đến pháp thánh, thậm chí còn có cơ hội tiến vào cánh giới Pháp thần. Quả là thiên tài ngàn năm có một của gia tộc a.

“Quả nhiên là thiên tài ma pháp a, xem ra chỉ cần vài chục năm nữa thôi gia tộc chúng ta sẽ lại có thêm một pháp thánh rồi đây.”

Trứ trưởng lão vỗ vỗ bộ ngực của mình nói. Trên mặt Duss cũng tỏ ra vẻ tự hào. Đây chính là con gái của ông a. Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

“Quả đúng là con gái của gia chủ nhà. Nhưng hình như ta nghe nói nhị thiếu gia của chúng ta sợ hãi kiểm tra của gia tộc nên đã bỏ trốn mất tích thì phải.”

Nghe Đại trưởng lão mỉa mai Duss vẫn thản nhiên.

“Vẫn chưa đến lượt nó kiểm tra mà Đại trưởng lão, hưu chết về tay ai vẫn chưa biết đâu.”

Đại trưởng lão khẽ nhún mày lại rồi không nói gì nữa. Bởi vì bên dưới đã đến lượt Desmond lên đài kiểm tra. Hắn vẫn cái biểu lộ kiêu ngạo, không xem ai ra gì như vậy. Desmond rút ra một thanh đại kiếm phát ra hào quang đỏ rực. Nhiệt độ xung quanh trở nên khô nóng, khó chịu.

“A, đây chính là phụ ma trang bị nhà.”

Một thiếu niên có vẻ có kiến thức không khỏi kinh hô lên. Phụ ma trang bị là những trang bị có gắn thêm ma pháp trận trên đó. Có khả năng tăng cường tính công kích hoặc phòng ngự, đồng thời có thể kích phát ra ma pháp được khắc trên trang bị. Những món đồ này có giá trị vô cùng. Không ngờ Desmond lại sở hữu một thanh kiếm phụ ma. Quả là làm cho người ta đổ mồ hôi.

“Không ngờ Đại trưởng lão lại yêu cháu mình như vậy, đến cả phụ ma trang bị cũng đưa cho cháu mình.”

Duss khẽ cười nhẹ mĩa mai. Đại trưởng lão cũng không tỏ vẻ gì nói.

“Desmon là cháu ta, nó còn là thiên tài của gia tộc, cái này gọi là bảo kiếm tặng anh hùng. Chứ như loại phé vật dù có phụ gia ma pháp vẫn chẳng làm được nên trò trống gì.”

Lão đặc biệt nhấn mạnh 2 từ “phé vật” mĩa mai nhưng Duss vẫn một bộ dạng điềm tĩnh cười thần nhiên, không để ý. Cứ như là hấn bỏ ngoài tai lời nói của Đại trưởng lão vậy.

Phía dưới Desmond thỏa mãn nhìn sự ao ước, hăm mộ của mọi người ỉnh. Hai tay hấn nắm chặt đại kiếm vận sức chém mạnh vào tảng đá.

“Àm”

Đại kiếm vẽ nên một vòng cung màu đỏ xinh đẹp va chạm vào tảng đá tạo thành một vết chém sâu. Nhưng không ngờ chỉ trong chớp lát tảng đá lại hồi phục như cũ. Thế giới ma pháp quả là thần kỳ.

“17 tuổi, Đấu sư hậu kỳ đại viên mãn.”

Toàn trường ồ lên. Kiếm sư hậu kỳ đại viên mãn tức là đã bước một chân vào cảnh giới Đại đấu sư rồi. Cả đám thiếu niên tỏ ra hăm mộ nhưng trên đài cao Nhị trưởng lão lại nhíu mày.

“Với phụ ma trang bị lại chỉ đánh ra một kích tương đương với Đấu sư hậu kì đại viên mãn, hình như tu vi của Desmond không có tiến bộ a. Tuy hấn có thiên phú cao, nhưng không thể lười nhát trong việc tu luyện được.”

Các trưởng lão khác cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Đại trưởng lão thì ngoảnh mặt làm ngơ.

Lúc này phía dưới một thanh niên tóc xanh, gương mặt cương nghị, uy vũ, tay cầm trường thương bước lên đài. Đây là Geoffrey, thiên phú Đấu khí được coi là đệ nhất trong gia tộc. Gương mặt của Geoffrey trầm ổn, tạo cho người ta cảm giác như anh nắm trong tay toàn cục. Nhìn biểu hiện của Geoffrey các trưởng lão không khỏi gật đầu. Trầm ổn, đó là điều không thể thiếu của một vị tướng tài a.

Geoffey hai tay nâng ngang trường thương một cách tôn trọng. Sau đó hai tay anh phát lực xoay người đâm thẳng về phía tảng đá.

“Phập”

Không ồn ào, hoa lệ. Trường thương như du long đâm vào đến 3/4 qua tảng đá. Toàn trường hít vào một ngụm khí lạnh. Phải biết tảng đá này có sức chịu siêu cường, vậy mà giờ lại bị Geoffrey đâm gần thủng, bọn hấn tự nói rằng mình không thể làm được đấy.

“Geoffey, 18 tuổi, Đại đấu sư hậu kì.”

“Uuu...ra”

Phía dưới bùng lên tiếng hoang hô vang dội. Dù thấy Geoffrey rất được lòng các đệ tử trong gia tộc. Đội tiếng hoang hô lắng xuống, chủ sự tiếp tục tổ chức kiểm tra.

“Franz”

Toàn trường chợt yên ắng lại rồi rộ lên tiếng cười ha hả. Ai cũng biết Franz là phé vật.

“Thôi, chuyển đi, tên phé vật đó kiểm tra làm gì nữa.”

Một thiếu niên ở dưới gào to. Các thiếu niên bên cũng gật đầu đồng ý.

“Àm”

Lập tức một hóa cầu bay đến đốt trụi tóc của thiếu niên vừa hô lên đó. Mọi người rùng mình nhìn về phía sau. Leona đang đen mặt đứng đó, cả người bùng bùng sát khí. Nguyên đám thiếu niên không ai dám nhúc nhích chứ đừng nói là phản kháng. Hùng danh của đại tiểu thư Leona ai mà không biết.

“Franz”

Chủ sự tiếp tục gọi tên hấn một lần nữa. Phía trên đài Đại trưởng lão cười khinh bỉ.

“Phé vật cũng chỉ là phé vật.”

Chờ đợi một chút chấp sự nói.

“Nếu Franz không có vậy coi như kết quả sẽ bị...”

“Khoan đã lão ca, thật là ngại qua, ta bị kẹt xe mà a.”

Bỗng một giọng nói cắt ngang lời chủ sự, từ phía cửa Franz đứng đĩnh bước vào, nào có một tí nào là xấu hổ của người đến muộn.

Thánh đã lên sàng :3

Chương 7: Đau đón ngàn năm phát uy (trung)

“Franz”

Hắn vừa mới vào đến sân thì một thân ảnh mềm mại liền lao đến ôm hắn. Franz vừa ngửi ngửi hương thơm phát ra từ cơ thể đó vừa hưng phấn. Trời ạ, đây là cái ôm đầu tiên của ta trong hơn 20 năm trời a. Chẳng lẽ mị lực của ca lại lớn như vậy à cho con gái vừa thấy đã muốn ôm hôn nha.

“Tên nhóc này, mấy ngày nay chạy đi đâu vậy hả, làm ta lo lắng có biết không?”

Nói rồi cô gái cóc lên đầu hắn một cái. Franz ngẩn người. Ặc, sao quen quá vậy. Hình như là bà đại tỷ à nha.

“Chị Leona ta đã lớn rồi nha, không phải tên nhóc nữa.”

Nhận ra Leona, Franz vội vàng xoa đầu nói. Đồng thời hắn cũng đánh giá bà chị kiếp này của mình một chút. Quả là rất xinh đẹp a, nhưng hình như... ngực hơi nhỏ thì phải.

“Bốp”

“Thằng nhóc nguoi nhìn loạn gì đó hả?”

Nhận ra ánh mắt của Franz, Leona liền vỗ đầu hắn một phát. Cô cũng có cảm giác em trai cô cũng thay đổi rồi. Franz xoa đầu, trong lòng chửi rủa. Không phải chỉ là mới nhìn một chút thôi sao.

“Hóa ra tên phế vật ở đây a. Nhưng mà dù nguoi có kiểm tra cũng như không thôi. Nguoi mãi mãi là tên vô tích sự, căn bã của gia tộc.”

Desmond bỗng nhiên bước ra mĩa mai hắn. Những thiếu niên xung quanh cũng gật gù đồng ý, chỉ là sợ ánh mắt của Leona nên không dám có phản ứng.

“Desmond, nguoi đừng tưởng có Đại trưởng lão che chở thì nguoi muốn làm gì thì làm. Cần thận ta cắt đầu lưỡi nguoi.”

Leona trừng mắt nhìn Desmond. Franz chỉ cười nhẹ nói.

“Người lớn đang nói chuyện con nít xía vô làm cái gì. Còn nữa nha, mời nguoi tránh ra để ta lên kiểm tra. Tục ngữ có câu chó ngoan không cản đường.”

Leona phụt cười, em trai của cô đã thay đổi thật rồi, miệng lưỡi cũng quá ác đi. Desmond tức giận chỉ vào Franz.

“Tên chó đẻ, nguoi dám nói ta là chó.”

Franz cười dâm.

“Cái này là nguoi tự nhận chứ không phải ta nói nha. Còn nguoi dám nói ta là đồ chó đẻ, chẳng lẽ ý nguoi nói gia chủ...?”

Franz chột ngừng lại nhưng ai cũng hiểu hắn định nói gì. Desmond tái mặt.

“Ta không có ý đó, ý ta là nguoi...ta...nguoi...”

“Được rồi, không cần giải thích đâu. Nể tình anh em ta sẽ không nói với gia chủ đâu. Nguoi thiếu nợ ta một lần đấy.”

Franz vỗ vào vai Desmond thì thầm rồi ha ha cười bước đi. Dám đấu khẩu với ta. Nguoi còn non lắm.

“Phụt”

Phía sau Desmond phun ra một ngụm máu rồi ngất xỉu. Mọi người trắng mắt nhìn Franz, chỉ bằng vài câu nói mà làm Desmond ngất xỉu. Cũng quá lợi hại đi. Viên chấp sự cũng kinh ngạc. Đối với Franz hắn cũng không có tôn kính bao nhiêu. Nếu không phải có quy định thì hắn muốn trực tiếp gạch luôn tên Franz chứ đừng nói là kiểm tra để làm gì.

Franz rút ra thanh kunai trực tiếp đâm vào tảng đá. Với lv 20 một kích đơn giản của hắn cũng đã tương đương với một Đấu sư trung kỳ rồi.

“Phập.”

Quả nhiên thanh kunai đâm vào tảng đá chỉ còn lại cán dao. Toàn trường lặng yên. Tuyệt đối yên lặng. Franz không phải là phế vật sao. Tại sao lại có thể

...

“Ta không cảm nhận được dao động đầu khí từ hân.”

Nhị trưởng lão nhíu mày. Duss đôi mày cũng nhăn lại. Franz đi vào ma thú sâm “Ảnh” đã nói với ông. Franz giết chết ma thú ông cũng biết. Nhưng Duss không ngờ thực lực của Franz lại mạnh đến thế, đồng thời ông cũng không cảm nhận được dao động đầu khí từ Franz. Tại sao lại như vậy?

“Này, thông báo kết quả được chưa ha?”

Franz bức bối nhìn viên quản sự đang tròn mắt. Tên này lúc này mới giật mình thông báo.

“Franz, 15 tuổi, đấu sư trung kỳ”

Không ai nói gì cả, không có hoan hô, không có hân mộ, không có đổ kỵ. Tất cả chỉ là sự trầm mặc. Vị thiếu gia từ một phế vật giờ trở thành một thiên tài. Mọi người cần có thời gian để tiêu hóa điều này.

“Này, không có ai tặng hoa cho ta sao, hoan hô lên cái nào.”

Thấy không ai nói gì, Franz mất hứng đi xuống. Hân cứ tưởng sẽ có hàng chục tiểu MM (muội muội) chạy đến xin chữ ký của hân cơ. Mà thực ra cũng có một người bước đến trước hân. Là nữ nữ... nhưng cũng là bạo long Leona a.

“Rầm”

Leona đập đập đầu Franz xuống đất, tay chống hông tức giận nói.

“Tên nhóc khốn kiếp nhà người, có bản lĩnh lợi hại như thế sao không biểu diễn sớm cho ta biết. Có phải ngươi khinh thường bà chị như ta không hả.”

Franz khóc không ra nước mắt, đúng là nữ bạo long mà. Sau đó hân cũng bịa ra như những truyện xuyên việt từng đọc kiếp trước cái gì mà thần tiên tỷ tỷ, ôngbyt ban cho linh đan, diệu dược, tiền bối ẩn thế truyền thụ võ công, ra đường đập c*t chó thì nhặt được vàng... Ấy vậy mà Leona lại tin. Cũng làm cho người ta rửa mắt xem đi. Lại dễ lừa như vậy.

Phân cách-

Cuối cùng Franz cũng lọt vào top 32. Ở lượt này các thiếu niên gia tộc Bonaparte sẽ thi đấu từng cặp loại trực tiếp. Đánh nhau một ngày cuối cùng còn lại 8 người thực mạnh nhất là Franz, Leona, Geoffrey, Desmon và 4 người khác nữa. Cuộc thi được quyết định sẽ tiếp tục vào ngày mai.

Đêm đó Leona buột hân phải khai rõ thật thà suốt 3 năm đã trải qua những gì. Franz dựa theo trí nhớ cũ kể lại, đậm mắm thêm muối vào những đoạn mình bị bắt nạt ra sao làm Leona tức giận không thôi. Hân không thể ngay lập tức tìm mấy tên ăn hiếp Franz dạy bảo ột trận.

“Thiếu gia, gia chủ gọi ngài sang phòng sách.”

Emon bỗng nhiên bước vào nói. Lại nhắc đến tên Emon này khi thấy Franz trở về liền ôm lấy chân hân mà khóc sụt sùi thề chết không buông. Làm ầy tiểu MM nhìn hai tên với ánh mắt kỳ lạ. Franz cảm thấy phiền muộn vô cùng. Đừng có nghĩ ta là 3D chứ.

Chương 7: Đau đón ngàn năm phát uy (hạ)

Bước vào trong phòng sách, Franz thấy Duss đang ngồi bên kệ sách có vẽ nhân hạ. Lần đầu tiên Franz nhìn kỹ người cha kiếp này của mình. Khác với mái tóc đen của Franz, Duss tóc lại màu tím, gương mặt góc cạnh, uy nghiêm, đôi mắt rất sáng và có thần, đây chính là hình mẫu của một người cha nghiêm khắc.

“Đến rồi sao.”

Duss nhận ra sự hiện diện của Franz. Đối với Franz lâu nay ông luôn cảm thấy có lỗi với hân. Mẹ mất sớm, bản thân lại không thể tu luyện, bản thân ông là gia chủ, nhưng không thể giúp được gì nhiều cho hân. Chính vì vậy mà bản thân ông xấu hổ, không dám nhìn mặt Franz, mỗi lần nhìn thấy Franz, nhìn vào đôi mắt đen giống vợ ông, Duss cảm thấy con tim mình thất lại, đau đớn.

“Cha, con xin lỗi vì đã rời gia tộc...”

“Không cần giải thích, Ảnh đã nói cho ta ngươi đi ma thú sâm lâm rồi.”

Duss cắt ngang lời Franz nói. Nhìn Franz lặng yên ông tiếp tục.

“Hội đồng trưởng lão đã sắp xếp xong, ngày mai ngươi sẽ thi đấu với Desmond. Ta biết hiện giờ ngươi đã không còn như trước, nhưng Desmond đã là Đấu sư hậu kỳ, hơn nữa lại có phụ ma trang bị. Nên ngày mai phải cẩn thận. Ta cho phép ngươi vào kho của gia tộc có thể lấy một vật tùy ý ở tầng 1. Nếu ngày mai đánh không được thì chịu thua. Đừng vì sĩ diện mà có quá.”

Vẫn là giọng nói trầm trầm không cảm xúc như vậy nhưng Franz cảm nhận được sự quan tâm trong từng câu chữ của cha. Hân có cảm xúc muốn chạy đến ôm thật chặt Duss, cảm nhận sự ấm áp của tình cha. Nhưng hân kìm nén lại được. Franz biết nỗi khổ của Duss, là một gia chủ của một gia tộc lớn,

ông phải chịu áp lực từ mọi phía, nhất là khi có một đứa con phé vật. Ông không thể lộ liễu che chở cho hân, bởi vì bên cạnh luôn có Đại trưởng lão nhìn mọi hành động của ông.

“Được rồi, người đi gặp quản gia đi. Hân sẽ dẫn người đi.”

Duss phát tay. Franz cung kính chào ông một cái rồi xoay người ra ngoài.

“Lần sau đừng tự ý đi ma thú sâm lâm nữa, nơi đó rất nguy hiểm.”

Duss chợt nói, giọng nói thật trầm trầm, âm áp. Đây là lời nói của một người cha hiền từ chứ không phải một gia chủ uy nghiêm.

“Con hiểu, thưa cha.”

Franz khẽ nói, hân cũng không quay đầu lại mà bước đi. Duss nhìn bóng lưng con trai dần khuất xa, trong lòng chợt nhẹ, như gánh nặng mười mấy năm nay của ông đã biến mất kể từ hôm nay.

-----phân cách-----

Franz bước vào kho của gia tộc. Đây là một kiến trúc hình tháp có 3 tầng. Theo như Franz biết thì nếu không có gia chủ hoặc trưởng lão cho phép thì đệ tử gia tộc không được tự ý tiến vào. Franz lóa mắt trước khung cảnh đồ sộ này. Phía trước là những hàng vũ khí sáng bóng. Có đủ loại trang bị từ đại kiếm, trường thương, cung tiễn, khôi giáp,... thậm chí có cả ma trượng của ma pháp sư. Tất cả đều là phụ ma vũ khí a. Phía sau là các phục sức của các loại chức nghiệp như ma pháp bào, mặt nạ, dây chuyền, vòng tay, thủ sáo (bao tay bảo vệ thường dùng cho cung thủ)... Những trang bị ở đây có thể làm cho người ta đồ mất nhưng đối với Franz thì không có tác dụng nào. Vì sao ư. Bởi vì những trang bị này muốn sử dụng đều phải có đấu khí hoặc ma pháp để kích hoạt a. Sau cùng là một dãy ma hạch sáng lấp lánh đủ màu sắc. Franz chảy nước miếng. Đây rồi. Dùng ma hạch có thể trao đổi với hệ thống đổi thành bạc. lần trước hân dùng ma hạch cấp 3 của Hắc Ly mèo được đến 1500 bạc. Ở đây ma hạch cao cấp nhất là một viên ma hạch cấp 6. Hân đoán chừng tầng 2, tầng 3 sẽ có ma hạch cao cấp hơn a.

Nghĩ đến đây Franz vội lấy viên ma hạch trao đổi với hệ thống.

“Đinh, xác nhận trao đổi ma hạch cấp 6 để lấy 25000 bạc.”

“Xác nhận”

-phân cách---

Sáng hôm sau, tất cả đệ tử của gia tộc lại tập trung lại sân thí luyện của gia tộc để xem trận đấu 8 cường. Leona hôm nay sẽ đấu với Cesc – một thiếu niên tóc xanh, chức nghiệp kiếm sĩ, tu vi hình như là đấu sư hậu kỳ. Với trận đấu này Franz không hề lo lắng cho Leona, pháp sư vốn được đánh giá hơn kiếm sĩ rất nhiều, hơn nữa tu vi của Leona lại hơn hẳn đối phương. Đối thủ của Geoffrey lại là một thiếu niên thổ hệ pháp sư, tu vi đã đến trung cấp ma pháp sư hậu kỳ. Kết quả của trận này cũng không khó đoán, thực lực quá chênh lệch. 2 người khác một người là Grey – trọng trang chiến sĩ tu vi Đấu sư trung kỳ. Nghe nói hân nhờ một thân giáp nặng, máu trâu đã đánh bại một vài tên tu vi còn cao hơn cả hân. Người còn lại tên là Sothe. Chức nghiệp đạo tặc, tu vi Đấu sư hậu kỳ. Franz không thể dự đoán được kết quả của trận này. Nói Sothe tu vi cao hơn, tốc độ nhanh hơn có thể mài chết Grey, nhưng Grey lại là trọng trang chiến sĩ, vốn là khắc tinh của đạo tặc nha. Nên trận này sẽ khó phân thắng bại đây.

“Trận đầu tiên, Franz và Desmond.”

Không ngờ hân lại đấu trận đầu tiên a. Desmon vẫn kiêu ngạo, cái đầu ngẩng cao như gà trống vừa mới thắng trận. Franz trên mặt cười gian, nhảy tung tung lên đài. Trên tay hân cầm một thanh trường kiếm, vỏ kiếm màu trắng với đốc kiếm tạo thành một đường thẳng dài tầm 40 inch. Nếu ai là fan của Naruto kiếp trước sẽ dễ dàng nhận ra thanh Kusanagi này.

Kusanagi: Thanh kiếm được Sasuke sử dụng được đặt theo tên của thanh kiếm của thần giông bão Susanoo. Có bổ sung thêm nhẫn thuật Lôi kiếm thiên điều (Chidorigatana) không những tăng độ sát bén của kiếm mà còn có thể gây tê liệt địch nhân.

Nhìn thấy nụ cười đó Desmond chợt rụt cổ lại. Việc xảy ra ngày hôm qua vẫn còn in sâu trong ký ức hân. Trong mắt hân Franz không phải là một con cừu béo nữa mà chính là một con hồ ly xảo quyệt.

“Franz, hôm nay người gặp ta coi như người không may. Khôn hồn thì chịu thua, đập đầu ta ba cái ta sẽ tha cho người.”

Rút đại kiếm ra Desmond lấy thêm tự tin quất. Bản thân hân là Đấu sư hậu kỳ, còn có phụ ma trang bị còn sợ tên tiểu tử này sao.

“Thật sao, chiến đi, người còn chưa xứng để ta dùng kiếm”

Franz mang kiếm vào thắt lưng khẽ cười nhẹ nói.

“Người muốn chết”

Desmond gầm lên giận dữ chém về phía Franz. Nào ngờ, Franz bỗng ném về phía hân một mẩu giấy nhỏ.

Bùa nổ: Một loại vũ khí của shino bi. Khi ném ra có thể nổ hoặc nổ trong vài phút.

“Bùm”

Chỉ thấy Desmond bị đánh văng ra, tóc bị đốt cháy bù xù, gương mặt đen thui.

“Ngươi... vô xĩ”

Desmond bị đốt cháy thể thảm nhưng thực ra vẫn không tổn thương gì mấy, bùa nổ uy lực thực ra không được mạnh cho lắm a.

“Bùm”

Desmond lại văng ra xa, lần này quần áo hắn bị rách nát khá nhiều.

“Bùm”

“Bùm”

...

Mọi người trắng mắt. Đây còn là chiến đấu sao, quả thật là một màn ngược đãi mà. Desmond giờ đây đâu còn tiêu sái như ban đầu nữa. Tóc bị đốt trụi, mặt đen lém, bầm dập khắp nơi, quần áo rách rưới. Hắn giận dữ quát.

“Tên Franz khôn kiếp, có giỏi thì trực diện đấu với ta.”

“Như ngươi mong muốn.”

Giọng nói truyền ra từ phía sau Desmond, chỉ thấy Franz hai tay chấp thành chữ đấm vào giữa ass của Desmond khẽ quát.

“Đau đón ngàn năm.”

“Àm”

Một tiếng hét thảm vang lên. Desmond rơi xuống khỏi lời đài, hai tay ôm lấy hông mình. Hắn cảm thấy một cảm giác thật thốn, thật đau, không biết có gọi là dục tiên dục tử muốn chết đi sống lại không.

Franz khoanh tay cười khế.

“Có một sự thốn không hề nhẹ nha.”

Xin lỗi mọi người. Chương này dài quá, nên hơi lâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hùng Ưng Trên Bầu Trời

Chương 8: Hùng ưng trên bầu trời

“Tốt”

Phía trên đài Duss hưng phấn đến mức đứng lên. Đại trưởng lão đen mặt hừ lạnh.

“Tên đó dùng ngoại vật thi đấu, như vậy đã là phạm quy rồi.”

Nhị trưởng lão háng giọng một tiếng.

“Loại giấy gây nổ đó của Franz cũng có thể tính là một loại vũ khí a, không có luật nào ngăn cấm sử dụng vũ khí để thi đấu cả. Hơn nữa Desmon có phụ ma vũ khí lại không biết các sử dụng để áp chế đối phương. Nên Franz chiến thắng là xứng đáng.”

“Nhị trưởng lão nói đúng. Ta thấy Desmond chỉ là dạng hữu dụng vô mưu, mấy năm nay tiến triển lại chậm lắm. Ta nghĩ nên xem lại nguồn đầu tư của gia tộc cho hắn.”

Duss tiếp lời. Đại trưởng lão xanh mặt. Nếu bị gia tộc cắt bỏ đi nguồn đầu tư tu luyện, tương lai của Desmond cũng có thể coi như chấm dứt.

“Trận thứ nhất, Franz chiến thắng.”

“Đinh, hoàn thành chính tuyến nhiệm vụ, đánh bại Desmond. Nam thưởng 10000 exp, 1000 bạc, Trung cấp thuốc chữa thương 10 bình, trung cấp thuốc hồi phục chakra 10 bình, trung cấp thuốc hồi phục thể lực 10 bình.”

“Đinh, bởi vì ký chủ chưa hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức nên hệ thống tạm thời bảo lưu kinh nghiệm”

Mọi người trắng mắt nhìn Desmond hai tay không tự chủ ôm lấy ass của mình. Chiều này cũng quá tàn nhẫn đi a. Sống không bằng chết. “Đau đớn ngàn năm” bỏ qua bất kỳ phòng ngự nào tạo cho địch nhân cảm giác đau đớn đến tột cùng. Nhưng Franz biết chiều này chỉ dùng được với người có thực lực thấp hơn mình, bởi vì khi địch thủ ngang nhau hoặc cao hơn thì sẽ không thể dễ dàng đâm trúng ass của họ nữa.

“Em trai, chiến thắng quá đẹp nha. Khi nào ngươi phải dạy ta chiêu ấy.”

Khác với mọi người, Leona vui vẻ bá lấy cổ của Franz. Đối với bà chỉ vừa trẻ con vừa hung hãn này Franz cũng chỉ biết cười trừ chuyển chủ đề thôi.

“Em họ quả nhiên thâm tàn bất lộ a. Người anh như ta cũng mong chờ được chiến với ngươi một trận đây.”

Geoffrey cũng khẽ cười đi đến chúc mừng hắn. Franz đã sớm nghe danh tiếng của Geoffrey. Có thể coi anh chính là hạt giống của gia chủ tương lai. Geoffrey là một người điềm đạm, biết cách cư xử nên luôn được lòng mọi người trong gia tộc. Franz cũng cười nói.

“Em tin chúng ta sẽ gặp nhau trong chung kết.”

“Được, ta cũng tin là như vậy.”

Geoffrey cũng cười nhẹ rồi xoay người đi, thật là tiêu sái khiến không biết bao nhiêu thiếu nữ chao đảo nha.

Hai trận tiếp theo Leona và Geoffrey đều dễ dàng chiến thắng đối thủ của mình. Đến trận cuối cùng mới là trận Franz mong đợi nhất. Đạo tặc Sothe đối chiến với trọng trang chiến sĩ Grey.

Đầu tiên là Grey bước lên đài. Hắn cao tầm 1m90, mặc một thân trọng trang chiến sĩ bao gồm: Giáp nặng bao quanh người kết cả giày, găng tay, mặt nạ đều bằng kim loại nặng, một trường thương dài 2,5m, và một mặt đại thuẫn còn to cao hơn cả người hắn. Với một thân trang bị như vậy nếu như ở trái đất dù là trọng trang bộ binh của châu Âu cũng đừng hòng mang nổi. Nhưng đây là dị giới a. Bởi vậy mới thấy Đấu khí thật không bình thường chút nào.

Trái ngược với Grey mặc trọng trang, Sothe ăn mặc đúng chuẩn của một đạo tặc gồm giáp da bó sát người, mặt nạ quý, và hai thanh chủy thủ mang bên hông. Chỉ đơn giản như vậy.

Trận đấu bắt đầu, Sothe liền biến mất khỏi tầm mắt của mọi người. Franz biết đây là tuyệt kỹ của đạo tặc. Tiềm hành (tàng hình). Cách chiến đấu của đạo tặc rất khác biệt. Lẩn tránh, tiếp cận và nhất kích tất sát. Nên đạo tặc còn được gọi là khắc tinh của pháp sư bởi vì pháp sư khả năng cận chiến gần như bằng không, mà tốc độ cũng không nhanh bằng đạo tặc, nên dễ dàng bị kết liễu trong 1 hit.

Grey cũng bày ra tư thế chiến đấu của mình, hai chân khẽ chùn xuống, dựng thẳng tám chân lên, tay phải nâng trường thương cao gần bằng vai chia về phía trước. Ưu thế của trọng trang chiến sĩ không phải là kỹ xảo chiến đấu mà chính là trang bị của mình. Trang bị càng chắc chắn, trọng trang chiến sĩ càng khó thất bại.

“Xoẹt”

Sothe bỗng hiện ra phía sau Grey chém một nhát vào đúng kẽ hở giữ giáp chân và giáp đùi của Grey rồi biến mất. Grey vẫn không hờ hững dù chỉ một tiếng, càng phòng thủ chặt hơn. Hắn biết nhược điểm của trọng trang chiến sĩ là tốc độ, và cũng rõ ràng Sothe muốn mài chết hắn.

“Xoẹt”, “koong”.

Lần này Sothe hiện thân phía bên phải Grey đâm vào khớp khuỷu tay của hắn nhưng Grey đã phản ứng. Chỉ thấy hắn duỗi thẳng tay ra, kẽ hở của giáp liền khít lại, kẹp chặt lấy chủy thủ của Sothe. Tay trái nâng lên đại thuẫn đập về phía Sothe. Tên này phản ứng cũng không chậm vội buông thanh chủy thủ nhay sang bên, biến mất.

Hơn 15 phút trôi qua trên sân đấu vẫn không có tiến triển gì. Cả hai đều rất cẩn thận. Nhưng bất lợi nghiêng về phía Sothe vì hắn không thể ở trạng thái tiềm hành lâu được. Cuối cùng Sothe chịu không được hiện thân phía sau Grey đánh một chưởng lên trọng giáp của hắn hòng đẩy ngã Grey. Nhưng Grey phản ứng rất nhanh, hắn buông đại thuẫn, hai tay chống trường thương xuống sân đấu xoay người tiến về phía trước. Sothe không bỏ qua cơ hội lao lên truy kích, chủy thủ đâm về phía cổ họng Grey. Nào ngờ Grey không lui mà tiến, dùng chính trọng giáp huyếch mạnh vào ngực hắn. Mắt thấy không thể tránh thoát được Sothe tay xoay cán dao biến thành chưởng đánh về phía ngực Grey.

“Ầm”, “rắc”

Cả hai người đều bị đánh văng ra, không đứng dậy nổi. Sothe bị gãy mấy cây xương sườn, tay cũng bị gãy do va chạm với trọng giáp. Grey bị trúng 2 chưởng của Sothe vốn bị nội thương, khi ngã xuống dưới tác dụng của trọng lực, sức nặng trọng giáp, sức nặng cơ thể chồng chất lên người hắn làm cho thương thế nặng càng thêm nặng. Kết quả của trận đấu không ngờ lại là lưỡng bại câu thương.

-----Phân cách-----

Không biết hội đồng trưởng lão sắp xếp thế nào lại chọn đối thủ tiếp theo của Franz lại chính là Leona. Nhưng khi lên đài Leona lại tuyên bố bỏ quyền thi đấu. Nói cái gì đó mà Franz đã hứa hẹn, thách đấu với Geoffrey rồi nên không thể bỏ lỡ bla, bla,... đủ lý do được đưa ra nhưng Franz biết Leona chính là dành quyền đi tiếp cho hắn. Thế là Franz được vào thắng chung kết. Về Geoffrey thì đơn giản hơn, Grey và Sothe đều không thể tiếp tục chiến đấu nên xem như bỏ quyền.

“Trận chung kết, Franz và Geoffrey”

“Geoffrey tất thắng.”

“Geoffrey vô địch”

“Đẹp trai quá.”

“Em yêu anh Geoffrey”

...

Nhìn đám đông điên cuồng Franz đen mặt. Bộ ta tệ lắm hay sao chứ.

“Em trai cố lên.”

“Thiếu gia đẹp trai, vô địch”

Cuối cùng thì ủng hộ Franz cũng chỉ có Leona với tên Emon này thôi. Franz lên đài cười khở.

“Xem ra fan của anh cũng quá đông đi.”

Geoffrey chỉ cười nhẹ.

“Ta tin qua trận chiến lần này em cũng sẽ nổi danh không kém gì ta đâu. Chiến đi.”

Nói rồi trường thương vòng qua sau lưng chia mũi thương về phía trước.

“Tốt”

Franz cũng rút kiếm ra. Lưỡi kiếm thẳng, dài nhưng chỉ có một lưỡi, xung quanh là những tia điện xà uốn lượn. Làm cho người ta cảm thấy đây không phải là một thanh kiếm bình thường. (Bình thường kiếm có 2 lưỡi, đao có 1 lưỡi, nhưng trong tài liệu gọi là kiếm thì mình cứ gọi theo là như thế).

“Kiếm tốt, em họ, phải cẩn thận”.

Geoffrey khen một tiếng, trường thương đột tiến đâm thẳng về phía trước tốc độ cực nhanh. Franz bình tĩnh né người sang bên, nhưng Geoffrey lập tức quét ngang trường thương thành chiêu “hoành tảo thiên quân”. Franz vội vùng kiếm đón đỡ.

“Đang”

Franz bị đẩy lui ba bước mới triệt tiêu được lực đạo của Geoffrey. Nhưng hắn biết Geoffrey vẫn chưa dùng hết sức. Quả là không thể kinh thường thực lực của Đại đấu sư mà. Nếu muốn đánh thắng Geoffrey tuy nói là không hề dễ dàng nhưng nếu hắn mở ra tòa luân nhãn thì mọi việc sẽ dễ hơn nhiều. Nhưng Franz không muốn. Dù sao giữ lại một con bài tẩy ỉnh vẫn tốt hơn.

“Ảnh phân thân chi thuật”

“Bùm”

Xung quanh Franz hiện ra thêm 3 phân thân nữa tất cả cùng lao về phía Geoffrey. Trên đài các trưởng lão đều sửng sốt.

“Là ảo thuật sao?”

Chỉ riêng Đại trưởng lão la cười lạnh.

“Đã tu luyện đấu khí còn muốn tu luyện ma pháp sao. Thật là muốn chết mà.”

Ảo thuật là một loại ma pháp thuộc về tinh thần hệ pháp sư – một loại pháp sư rất ít trên đại lục bởi vì tu luyện nó rất khó khăn cũng như người có thiên phú tinh thần hệ ma pháp cũng không nhiều. Bởi vì tu luyện khó khăn nên ngoài lý do thiên phú mọi người cũng đều chỉ chú tu một loại ma pháp hoặc đấu khí do thời gian không nhiều. Bỏ công ra cùng một lúc tu luyện đấu khí và ma pháp không những hiệu quả không được à còn tỏ ra yếu thế hơn những người cùng cảnh giới.

Thấy ảnh phân thân Geoffrey hơi sững sốt một chút, nhưng chỉ một chút mà thôi, anh khẽ quát.

“Bàn long thất thương”

Tốc độ đâm thương của Geoffrey tăng lên gấp nhiều lần, ma sát với không khí tạo thành tiếng rít ghê tai. Đến mức tạo thành 7 ảnh thương đâm vào 4 ảnh phân thân.

“Bùm, bùm...”

Phân thân không tránh kịp thì nhau biến mất không còn một mống. Geoffrey nhún đôi lông mày lại.

“Lôi kiếm thiên điều”

Bỗng nhiên Franz xuất hiện đằng sau Geoffrey, kiếm Kusanagi mang theo điện xà đâm thẳng về phía vai Geoffrey. Tưởng chừng như chiến thắng ở trước mắt, Geoffrey lại ngã người về phía trước, đá một cước về phía sau chuẩn xác trúng bụng hắn. Không kịp phòng bị Franz phun ra một ngụm máu, hạ liên tục xuống 1/3. Hắn bị đá ra xa trượt trên sàn, Geoffrey không tha lao theo đâm thương về phía hắn ý đồ kết thúc trận đấu. Franz vội rút ra một tấm bùa nổ (mấy thứ này phải chuẩn bị trước không phải lúc chiến đấu mới mua nhé) dán vào kunai phóng về phía trước.

“Bùm”

Bùa nổ oanh một lỗ trên sàn đấu, cũng chấm dứt thế công của Geoffrey.

“Em họ quả nhiên thực lực bất phàm, người năm nay mới 15 tuổi, tương lai chắc chắn sẽ siêu việt hơn ta.”

Geoffrey chống thương xuống nói. Franz khẽ đứng dậy, lau đi vết máu trên miệng cười.

“Anh Geoffrey quả nhiên không hổ danh là thiên tài của gia tộc a. Nhưng ta sẽ cho anh biết ai mới là con hùng ung bay trên bầu trời này.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hệ Thống Nâng Cấp

Chương 9: Hệ Thống Nâng Cấp

“Thành công giao dịch Tam nhật nguyệt chi vũ”

“Đinh, ký chủ xác nhận học Tam nhật nguyệt chi vũ?”

“Đinh, ký chủ đã học tập Tam nhật nguyệt chi vũ.”

Liên tục là thông báo của hệ thống. Franz tiêu hao 2000 bạc để mua bộ thể thuật Tam nhật nguyệt chi vũ.

Tam nhật nguyệt chi vũ: Là kiếm pháp của Hayate, chú trọng 1 chữ nhanh, đến mức tạo thành tàn ảnh.

(Vi Hayate là nhân vật phụ không có tư liệu về nhân thuật này nên mình tự xử)

Franz nghe ra cái răng nanh của mình nói.

“Anh họ, người cẩn thận a.”

Nói rồi dùng tốc độ cực nhanh chém về phía Geoffrey. Bóng kiếm chia làm 3 hướng đâm vào ngực hắn. Geoffrey không hoảng loạn hai tay xoay tròn đầu thương gầm một tiếng.

“Phá cho ta.”

“Àm”

Từ đầu thương bùng nổ ra một luồng khí kinh thiên đánh tan bóng kiếm, đẩy lùi Franz, Geoffey lẳng người trên không hai vòng, trường thương vẽ nên một vòng cung đẹp đẽ đập thẳng xuống đầu Franz.

“Đang”

Chỉ thấy Franz hai chân khụy xuống, tay phải cầm đốc kiếm, tay trái đỡ lấy sống kiếm ngăn chặn trường thương. Tay của Franz hơi run rẩy, hõ khẩu bị nứt ra. Lực lượng quá chênh lệch đi.

“Em họ, đừng có nữa, nguoi như thế đã khá lắm rồi.”

Geoffey vẫn là nụ cười nhẹ trên môi đó khẽ nói. Khóe miệng Franz lại trào ra một vệt máu. Hắn cười nhạt cắn răng nói.

“Gia tộc Bonaparte không có kẻ đầu hàng”

“Àm”

Câu nói của Franz bỗng chốc làm mọi người phía dưới lặng đi. Các thiếu niên, thiếu nữ ngẩn người nhìn Franz, trong mắt đầy vẻ mơ màng. Một người như thế, một tên phế vật như thế, dựa vào cố gắng của mình mà đạt được thành tựu như hôm nay, một kẻ tùy ý bị người khác bắt nạt hôm nay lại đứng tại đây chiến đấu xung hùng, một người đang bị đánh toi tã như thế vẫn kiên định, không chịu thua. Một người như thế liệu có đáng mang danh phế vật, có đáng bị người ta khinh bỉ không.

“Franz”

“Franz”

“Franz”

...

Không biết bắt đầu từ ai, các đệ tử gia tộc liên tục hô tên hắn. Không còn sự khinh bỉ, không còn sự đố kỵ tất cả chỉ còn là sự sùng bái, ái mộ và tôn trọng. Franz giờ đây trong mắt mọi người không còn là kẻ phế vật thừa thãi của gia tộc nữa, mà chính là tấm gương, là thần tượng để mọi người hướng tới noi theo.

“Tên nhóc này quả không hổ danh là con cháu gia tộc Bonaparte ta.”

Các trưởng lão gật đầu tỏ vẻ hài lòng. Duss trên mặt tràn đầy vẻ tự hào. Đó chính là con trai ông. Con trai của của Duss Bonaparte này. Luôn mang trong mình ý chí kiên cường bất khuất của gia tộc Bonaparte, xứng đáng dòng dõi của vua hoàng kim sư tử (gia huy của gia tộc Bonaparte là hoàng kim sư tử).

“Tên nhóc này mang vài phần phong phạm thời trẻ của ta a.”

Trong góc nào đó Heter tự phụ thầm thì.

Tiếng hô vang Franz vẫn chưa ngừng lại. Geoffey cười.

“Em họ, nguoi thấy không, mọi người đã chấp nhận nguoi rồi. Nguoi cũng đừng để mọi người thất vọng.”

Franz cắn răng nói.

“Ta đã biết”

Nói rồi găm lên một tiếng, Franz vùng đứng lên, tay trái ngón trỏ và ngón cái tạo thành một vòng tròn trên miệng.

“Hào hóa cầu chi thuật”

Franz phun ra một quả cầu lửa khổng lồ đánh về phía Geoffey.

“Àm”

Tầm sát thương của “Hào hóa cầu chi thuật” là 5m, Geoffey quả nhiên không tránh kịp, bị hỏa cầu đánh thẳng vào ngực, miệng phun ra một ngụm máu, thân hình bay ra xa.

Chớp lấy thời cơ, tay trái Franz biến thành chỉ, tay phải đưa kiếm lên cao quát.

“Tam nhật nguyệt chi vũ”

Franz chạy hình chữ Z nhanh đến mức các tàn ảnh tạo thành hình cánh bướm xòe ra giữa ánh mặt trời lung linh huyền ảo. Thấy Franz lao đến Geoffrey lùi về phía sau ngã người đâm thương về phía trước tạo thành một chiêu “hồi mã thương”, nhưng khi trường thương đâm vào Franz, Geoffrey chợt nhận chỉ là đâm trúng tàn ảnh mà thôi.

“Sát”

Bỗng nhiên Franz xuyên hiện phía trên Geoffrey, hai tay nâng kiếm quá đầu chém xuống.

“Phập”

Mắt thấy không kịp tránh, Geoffrey quyết đoán nghiêng người, thanh Kusanagi chém xuống bị giáp vai cản lại một chút, tiếp tục cắt xuống bả vai của anh. Thân hình Geoffrey chợt khựng lại. Franz biết đó là do tác dụng tê liệt của thanh Kusanagi. Chớp lấy thời cơ Franz tay biến thành đám tung một đám toàn lực chuẩn xác vào ngực trái của của Geoffrey.

“Bành”

Geoffrey hét thảm một tiếng rơi xuống đài. Mọi người tròn mắt. Đã phân thắng bại rồi sao. Một thiên tài đứng đầu gia tộc từ trước đến giờ cứ như thế bị đánh bại. Rồi bỗng nhiên lại thêm muôn luồng sóng nữa trào dâng.

“Franz”

“Franz”

....

Xung quanh các đệ tử gia tộc dùng hết sức mình mà gào tên hấn. Trên đài Franz đứng hơi khom người, miệng thờ từng ngum, nhưng trong lòng chợt có gì đó nhẹ nhõm. Hấn biết đó chính là mảnh linh hồn sót lại trong cơ thể của Franz đã siêu thoát. Mong ước của Franz, được mọi người trong gia tộc công nhận. Giờ hấn đã làm được. Franz thầm nói.

“Yên nghỉ đi, người anh em”

Chợt hấn cảm thấy mất hoa đi. Nhìn xuống thấy hp chỉ còn 1/5, chakra và thể lực đều thấy đầy. Xem ra hấn sắp ngất xỉu rồi đây. Hấn bỗng thấy một bóng đen mềm mại chạy về phía hấn.

“A, mỹ nữ...”

Rầm

Phân cách-----

Tình dậy, Franz nhận ra hấn đang trong phòng mình. Còn bên bàn trà tên Emon đang nằm gục xuống đó mà ngủ, nước dãi chảy ra lai lán.

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, đạt được danh hiệu trung nhẫn, ban thưởng 30000 exp, 20000 bạc, skill Lôi Chấn (Nagashi), trung cấp thuốc trị thương 10 bình, trung cấp hồi phục chakra 10 bình, trung cấp hồi phục thể lực 10 bình.”

“Đinh, chúc mừng ký chủ đạt lv 32, ban thưởng 1300 bạc.”

Liên tiếp là thông báo của hệ thống làm Franz mừng rỡ. Lv32 nghĩa là thực lực của hấn đã tăng một mảng lớn, tương đương với Đấu sư hậu kỳ rồi. Giờ nếu gặp lại Hắc Ly mèo hấn cũng có thể tiêu diệt dễ dàng.

“Mở ra bảng thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 2300/4200

Chakra: 300/4000

Thể lực: 500/4050

Level: 32

Kinh nghiệm: 32034/35323

Skill (Kỹ năng): Thể thân thuật, Ảnh phân thân thuật, hào hỏa cầu chi thuật,...

Trang bị: Trung nhẫn Shinobi sáo trang (đầy đủ phụ kiện của trung cấp nhẫn giả), Kunasagi,...

Bạc: 32430

“Đinh, bạc của ký chủ đã vượt quá 30000. Ký chủ có muốn nâng cấp hệ thống?”

A Còn có cả nâng cấp. Franz hơi sững sốt một chút rồi quyết định.

“Nâng cấp”

“Đinh, hệ thống bắt đầu nâng cấp. Thời gian: 1 ngày. Ký chủ không thể sử dụng hệ thống trong thời gian này.”

Chỉ trong chốc lát tiêu hao hết 30000 bạc, tuy hơi tiếc một chút nhưng Franz không hối hận. Không biết hệ thống nâng cấp xong sẽ trở thành cái dạng gì đây này.

Franz nhanh chóng uống vào thuốc chữa thương. Dù sao cũng phải khôi phục thương thế trước đã. Lần này chiến đấu tuy là bị đánh đến thừa sống thiếu chết nhưng thu hoạch lại không hề nhỏ. Không những lv tăng lên, thu được một món lời lớn, còn có cả Thiên Điều.

Lôi chân: Là một dạng biến dị của Thiên Điều, một tia điện sẽ bao quanh lấy nhẫn giả bảo vệ nhẫn giả khi bị đối thủ vây quanh.

Đây quả là một nhẫn thuật bảo mạng a. Vốn Franz rất thích nhẫn thuật “hồi thiên chi phân”, nhưng nhẫn thuật này cần người có huyết kế giới hạn sớ hữu Bạch nhãn, mà hắn thì đã chọn Tả luân nhãn nên chỉ có thể bỏ qua. Nhưng không ngờ Lôi điện lại có một nhẫn thuật tương tự như vậy.

“Em trai, nguoi đã tỉnh rồi.”

Leona bước vào phòng thấy Franz đã tỉnh liền ôm chầm lấy hắn.

“Bớ người ta có trộm”

Tên Emon lúc này mới tỉnh dậy la hoảng lên.

“Tên tiểu tử nha người, ngủ như con heo vậy.”

Franz bật cười cho hắn một cước vào mông. Emon xấu hổ vừa vuốt mông vừa gãi đầu đứng nép sang một bên. Leona đang khóc cũng bật cười lên. Nhìn mặt chị mình đã sung tấy lên Franz hơi cảm động. Rõ ràng Leona đã khóc vì hắn rất nhiều.

“Này, có ai để ý đến ta không hả?”

Theo sau Leona không ngờ còn có Geoffey. Tên này cũng đủ thảm đi, đầu băng khăn trắng, vai cũng bị vải bó lại một cục, cánh tay treo trước ngực.

“Em họ, thương thế của nguoi so với tưởng tượng của ta thì tốt hơn nhiều lắm.”

Nhìn thấy Franz đã có thể ngồi dậy hoạt động bình thường Geoffey kinh ngạc nói. Leona cũng lấy làm lạ. Mặc dù gia tộc đã mời Mực sư (Quang hệ ma pháp sư) từ Thần thánh giáo đình chữa trị cho hắn nhưng cũng dự đoán khoản 3 ngày mới có thể ngồi dậy. Nhưng bây giờ Franz hình như đã tốt lắm. Nhìn vào cú đá hắn cho Emon cũng đủ thấy hắn như đã hoàn toàn hồi phục. Nhìn ánh mắt nghi hoặc của 2 người Franz biết không có câu trả lời xác thực chỉ sợ mình phải lên giường nằm thêm nửa tháng. Hắn cười khổ nói.

“Thực ra ta hồi phục nhanh thế là loại thuốc này, nguoi cũng dùng đi anh họ.”

Nói rồi Franz ném cho Geoffey một lọ sơ cấp thuốc trị thương. Hắn chỉ đưa cho Geoffey sơ cấp thuốc trị thương bởi vì hắn nhận ra nhìn Geoffey thì thậm như vậy nhưng thương thế cũng không nặng. Dù sao cũng là thiên tài của gia tộc nên anh cũng sớm được Quang hệ ma pháp chữa trị rồi. Geoffey cũng nhận lấy uống vào. Anh chỉ cảm thấy thuốc vào cổ họng liền tỏa ra một cảm giác thoải mái, mát lạnh lan truyền khắp cơ thể. Các vết thương cơ bản đều dần hồi phục.

“Quá thần kỳ, quá thần kỳ rồi em họ.”

Geoffey kinh ngạc như vừa thấy thần tích, anh vội tháo lớp băng tay ra, quả nhiên cánh tay đã có thể hoạt động bình thường. Leona cũng kinh ngạc không kém. Franz cười nói.

“Ở đây ta còn vài bình anh nhận lấy để phòng thân.”

Franz đưa thêm cho Geoffey hai bình trung cấp thuốc trị thương. Nhưng Geoffey vội xua tay nói.

“Đừng, đừng, cái này quá quý trọng rồi, ta không thể nhận.”

Franz nghiêm mặt lại nói.

“Nếu anh không nhận thì sau này đừng nhận đũa em này nữa. Huống chi ta còn có vài binh.”

Franz lại móc ra thêm vài binh thuốc nữa. Geoffrey bắt đầu tiếp nhận. Hắn cũng đưa vài binh cho Leona, cô cũng vui vẻ nhận lấy. Nhưng như chợt phát hiện ra điều gì cô hỏi.

“Uy, em trai, ngươi có không gian trang bị sao?”

Franz kêu khổ, quá không cẩn thận rồi. Không gian trang bị là một vật phẩm trân quý, người thường rất khó có được. Geoffrey không có để ý nhưng Leona lại phát hiện a. Franz cười khổ nói.

“Đây là bí mật của ta, mọi người nên giữ bí mật cho ta nha.”

Leona xì một tiếng đưa bàn tay có mang một chiếc nhẫn ngọc lên nói.

“Có gì hơn người đấy. Ta cũng có một cái đây này. Đến 5 lập phương cơ đấy.”

Franz biết không gian giới chỉ (nhẫn) trân quý, 5 ô lập phương đã là không tệ rồi. Phải biết không gian trang bị to nhất hiện giờ cũng chỉ là 10 ô lập phương thôi. Nhưng nếu Leona biết túi Shinobi của hắn đến 32 ô thì cô sẽ có biểu cảm gì.

“Em họ ngươi ngày càng thần bí rồi. Nhắc mới nhớ, ngươi giờ tốt nhất đừng nên ra ngoài.”

Geoffrey đột nhiên nói. Franz hơi ngạc nhiên.

“Vi sao vậy?”

“Còn hỏi, ngươi đánh bại Geoffrey, giờ ngươi đã trở thành thần tượng của mọi người trong gia tộc rồi.”

Leona cười nói. Hiện giờ trong gia tộc hầu như ai cũng lấy Franz làm tấm gương để học tập, tất cả đều hăng hái rèn luyện, rèn luyện mong một ngày có thể được như hắn. Điều này làm các trưởng lão vui mừng cười không ngậm miệng lại được.

“Đó là do anh họ nhường ta thôi a. Nếu trên lời đài cho phép sử dụng tọa kỵ ta tin anh họ đã sớm đánh bại ta.”

Franz khiêm tốn nói. Hắn nói cũng không sai. Geoffrey là kỵ sĩ, khi kết hợp với tọa kỵ mới có thể bộc phát ra chiến lực cao nhất. Hơn nữa khi thi đấu, ban đầu Geoffrey còn chưa dùng hết toàn lực.

“Cái này ngươi nói sai rồi. Thua chính là thua, là do ta hơi chủ quan với em họ ngươi. Nếu trên chiến trường phạm sai lầm như vậy ta có lẽ đã sớm chết rồi.”

Geoffrey không cho là đúng nói. Leona cười.

“Được rồi, mọi chuyện đã qua rồi. Chúng ta cũng nên để hắn nghỉ ngơi.”

Nói rồi cùng với Geoffrey rời đi. Trước khi đi Geoffrey còn vỗ ngực nói.

“Từ nay có chuyện gì cần, cứ báo ta một tiếng, ta sẽ cố hết sức giúp ngươi.”

-----Phân cách-----

“Đinh, hệ thống nâng cấp hoàn tất”

Một ngày trôi qua cuối cùng âm thanh Franz mong mỏi cũng vang lên. Hắn vội vàng đăng nhập vào hệ thống.

“Chào mừng ký chủ tiến vào nhân giả hệ thống”

Giọng nói của hệ thống vang lên. Chỉ là không còn sắt thép lạnh tanh nữa, mà là một giọng nữ rất nhân tính hóa. Nhìn quanh hệ thống vẫn không có gì thay đổi, chỉ là trụ huyết thống đã sáng lên, bên cạnh còn có một bàn xoay nhỏ như trò Roulette trong casino.

Franz không thể kiềm hãm sự tò mò liền tiến vào cửa hàng huyết thống. Bên trong chứa các loại huyết thống như của Cóc hiền nhân, Hỏa ảnh đời thứ nhất, Madara... nhưng tất cả đều là màu xám xịt. Nhìn xuống bảng giá Franz hút vào một ngụm khí lạnh. Tất cả các món đồ ở đây rẻ nhất cũng đã là 150000 bạc, còn huyết thống của Hỏa ảnh đời thứ nhất và madara lên đến 1 triệu. Trời ạ. Biết bao giờ ta mới có thể đổi đây.

“Hệ thống, tại sao các huyết thống đều đắt như vậy?”

“Bởi vì huyết thống là một dạng nhẫn thuật đặc biệt, người sử dụng huyết thống có thể sử dụng được nhẫn thuật của chủ nhân huyết thống, đồng thời còn có thể sở hữu thêm hệ chakra của chủ nhân huyết thống.”

Hệ thống điềm tĩnh trả lời. Franz cũng gật đầu. Quả nhiên như vậy a. Như huyết thông của đời thứ nhất hỏa ảnh thì có thể sử dụng Mộc độn. Phải biết Hỏa ảnh đời thứ nhất được xem là Shinobi mạnh nhất trong thế giới nhân giả, mà mộc độn của ông cũng chưa có ai có thể làm được. Yamato có mộc

độn cũng là vì được cấy ghép huyết thống của ông.

“Hệ thống giới thiệu cho ký chủ chức năng rút thưởng mới của hệ thống”

Hệ thống bỗng nhiên thay đổi khung cảnh, Franz đứng trước một bàn tròn xoay Roulette, bên trong là các ô vuông là những nhãn thuật, trang bị... thậm chí có cả huyết thống.

“Khi ký chủ hoàn thành một số đặc thù nhiệm vụ hệ thống sẽ ban thưởng thẻ rút tham trúng thưởng. Ký chủ chỉ cần ném trái bóng này vào bàn xoay, khi quả bóng dừng trúng ô nào ký chủ sẽ nhận được phần thưởng đó.”

Franz vui mừng. Đây chính là đánh bạc không lỗ nha. Chức năng này cũng không tồi. Nếu như vận khí tốt mà nói xoay trúng huyết thống của Madara hay Hóa ảnh đời thứ nhất phải chăng ta là đệ nhất thiên hạ rồi. Franz tự YY nghĩ.

Bây giờ còn hơn hai ngàn bạc Franz quyết định tiến vào cửa hàng nhãn thuật xem thử. Nhưng cảnh tượng lại làm hắn trợn mắt.

Cửa hàng nhãn thuật chia làm 7 cột lần lượt là E, D, C, B, A, S, SS. Trong đó chỉ có 3 cột đầu tiên là sáng.

“Cửa hàng hệ thống nâng cấp tự động chia cấp bậc của các nhãn thuật. Đồng thời ký chủ có thể mang nhãn thuật từ trong hệ thống truyền cho người khác. Mặt khác hệ thống hủy bỏ chế độ Gamer - bảo vệ tân thủ. Các skill sẽ được áp dụng ngoài thực tế một cách thực tế nhất.”

Franz chợt ngẩn người. Thì ra trước giờ hắn vẫn ở trong chế độ bảo vệ của hệ thống. Nghĩ lại lúc đối chiến với Hắc Ly mèo, công kích đạt đến 400 rõ ràng có thể tiêu diệt mình trong một kích. Nhưng khi hắn bị trúng Ly miêu trào mặc dù trang bị đều bị hư hại nhưng hp chỉ tụt xuống gần hết. Rõ ràng hệ thống đã tính toán kỹ càng để bảo vệ hắn.

Nhưng bây giờ chế độ Gamer đã chấm dứt, nghĩa là hắn không còn đóng vai trò là một game thủ nữa mà là một con người thật sự, một con người ở thế giới này, sẽ không còn cột chỉ tiêu nữa. Nếu hắn bị người ta chém đứt cổ thì cũng từ vong ngay lập tức chứ chẳng kịp uống thuốc trị thương. Ngược lại Franz chỉ cần đánh trúng chỗ chí mạng của đối phương cũng có thể kết liễu hắn chứ không cần phải đánh cạn máu như lúc đối chiến với Hắc Ly mèo nữa. Đây cũng coi như là một bất lợi mà cũng là một lợi thế. Tuyệt nhất là tính năng bạo kích, nhất kích tất sát vẫn còn. Nếu tên nào xui xẻo, nhân phẩm bọc phát trúng nhất kích tất sát thì dù chỉ bị chém nhẹ trầy da cũng bị nổ tung mà chết.

-----chú thích-----

Tam nhật nguyệt chi vũ: Cái này ta cũng không biết rõ tên của nó trong tiếng Nhật là gì nữa, chỉ thấy có tư liệu như thế nên cũng chỉ biết thế thôi. Cũng không có tài liệu nói về nhãn thuật này nên ta tự YY.

Tổ tiên của gia tộc Bonaparte được lấy từ ý tưởng từ Napoleon Bonaparte. Trong tiếng pháp Napoleon nghĩa là sư tử hoang già nên gia huy của gia tộc Bonaparte lấy là hoàng kim sư tử.

Khi nay làm chương dài hơn nên đăng không kịp. Mong các vị thông cảm a.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Âm Sát

Chương 10: Âm sát

Có vẻ như lần nâng cấp này của hệ thống đã làm cho nó phù hợp với thế giới này hơn. Không chỉ đơn thuần là game như trước. Franz cảm thấy hưng phấn nhưng cũng lo lắng. Xem ra cần phải mua một số thứ nữa để bảo mạng tốt hơn rồi.

Nhưng nhìn vào hệ thống Franz chợt trợn mắt. Vạn hoa đồng tã luân nhãn từ khi nào đã lên đến 80000 bạc rồi. Nhìn sang vịnh hằng Vạn hoa đồng tã luân nhãn cũng đã lên giá 700000 bạc. Nhìn lại các nhãn thuật khác cũng lên giá theo. Đến mức với 2000 bạc bây giờ hắn chỉ đủ mua nhãn thuật cấp E và D.

Thoát ra khỏi hệ thống Franz phiền muộn vô cùng. Hệ thống quả là gian thương mà. Thấy hắn kiếm tiền dễ dàng thế là nâng giá lên. Cũng giống như kiếp trước vậy. Mỗi lần xăng lên, thì giá cả mặt hàng nào cũng tăng, nhưng tiền lương lại không tăng a. Bỗng nhiên Emon bước vào nói.

“Thiếu gia, gia chủ và các trưởng lão đang đợi ngài ở sảnh đường.”

Khi Franz tiến vào sảnh đường đã thấy Duss cùng hội đồng trưởng lão tại đó. Ngoài ra còn có cả Leona và những người tiến vào top 8. Franz thầm đoán. Xem ra đã đến lúc ban thưởng rồi. Leona liền tiến đến kéo hắn về đứng bên cạnh cô. Geoffrey cùng Grey mỉm cười với hắn thân thiện. Chỉ có Sothe mặt vẫn lạnh như băng và Desmond nhìn hắn với ánh mắt oán độc

Quả nhiên như Franz đoán. Sau một hồi diễn thuyết cùng cổ vũ, các trưởng lão lần lượt thay gia chủ ban thưởng cho những người không thuộc top 4. Riêng Grey và Sothe thì được xếp đồng giải 4. Grey được trao một tấm đại thuẫn màu lam, hình ovan cao quá đầu hắn, bên trên có khắc gia huy hoàng kim sư tử, ở giữa có một viên ma hạch lấp lánh, chỉ mới vừa nhìn cũng biết đây không phải trang bị bình thường mà chính là một phụ ma trang bị nha. Sothe cũng là một bộ giáp vậy phụ ma, trọng lượng không những nhẹ mà sức phòng ngự cũng rất tốt, nghe nói được chế tạo từ gia của cửa Độc thanh xà – ma thú cấp 5. Desmond tuy bị loại từ đầu nhưng dù sao cũng là cháu của Đại trưởng lão nên cũng được ưu ái ban thưởng một bộ giáp phụ ma, tuy nhiên nếu so với các giải thưởng trên thì còn kém lắm. Desmond nhìn Franz với ánh mắt càng thâm độc hơn làm hắn khẽ nhủ thầm.

Đến lượt top 3 là do chính gia chủ trao thưởng. Top 3 lần này có cả 2 đứa con của ông làm ông suốt ngày cười hớn hở, tâm tình tốt vô cùng. Nhưng hiện tại Duss vẫn giữ nguyên vẻ mặt của một gia chủ uy nghiêm.

“Leona, lần này ngươi đã lọt vào top 3, gia tộc ban thưởng ngươi một vòng tay ma pháp, bên trên có khắc ma pháp trận tăng hỏa hệ ma pháp và một ma pháp cấp 6 – hỏa diễm chi vũ”

Leona tiếp nhận lấy trên mặt yêu thích không thôi. Cô liền mang chiếc vòng tay vào, từ tay áo ma pháp bào rộng thình lộ ra một bàn tay búp sen trắng muốt. Không thể tin được chỉ với bàn tay này Leona đã trực tiếp đánh bật bao nhiêu kẻ cô không vừa mắt nữa

Đến lượt Geoffrey, Duss lấy ra một thanh trường thương, toàn thân thương bằng kim loại phát ra một màu đồng đỏ sậm, trên đầu thương còn có hình một con rắn quấn quanh.

“Đây là Bàn xà thương, phù hợp với công pháp đấu khí của ngươi. Đồng thời phụ thêm ma pháp cấp 3 Điện xà cuồng loạn.”

Duss trao cho Geoffrey thanh trường thương đó. Phải nói rằng trường thương rất hợp với anh. Franz cảm tưởng như mình thấy Triệu Tử Long vậy. Điện xà cuồng loạn hắn cũng biết, tuy chỉ là ma pháp cấp nhưng hiệu quả vô cùng. Nó sẽ làm địch nhân bị tê liệt như thanh Kusanagi vậy. Nhưng Franz biết nhược điểm của phụ ma trang bị, đó là một ngày chỉ phóng ra ma pháp được một lần mà thôi.

Đến lượt Franz, Duss không thể kìm được khẽ nhếch môi lên thành một nụ cười khế. Phần thưởng của hắn chỉ nằm trong một cái hộp nhỏ.

“Phần thưởng của ngươi là một đôi dao găm. Tuy không phải là phụ ma trang bị nhưng lại có độ sắc bén và sức xuyên thấu siêu cường. Bên trên còn có 2 rãnh để ngươi có thể bôi lên 2 loại chất độc khác nhau. Nhưng bởi vì 3 năm trước không biết ai đã lấy đi một thanh dao găm nên hiện giờ chỉ còn một cái. Gia tộc sẽ cho ngươi tự chọn một thanh phụ ma vũ khí ở tầng 1 trong kho.”

Duss nói, mắt lại khẽ liếc Leona, còn cô thì cúi đầu xuống không dám nhìn ông. Franz lấy làm lạ, mở hộp ra. Bên trong là một con dao găm dài khoảng 9 inch, toàn thân dao đều màu đen không phát ra một tia sáng, ở giữa sống dao là hai đường rãnh như Duss đã nói, toàn thân dao tỏa ra hàn khí lạnh lẽo. Nhưng điều đặc biệt hơn chính là con dao găm này giống hệt với con dao mà Leona đã tặng hắn năm hắn 12 tuổi. Thì ra năm đó Leona chính là trộm con dao của gia tộc tặng cho hắn. Cô cứ ngỡ hành động này là bí mật nhưng làm sao thoát được ánh mắt của Duss. Chỉ là ông không nói gì mà thôi. Hôm nay Franz được đệ nhất danh, Đại trưởng lão lại gây sức ép nên Duss cũng thuận nước đẩy thuyền thưởng luôn cho hắn con dao găm còn lại đồng thời cho hắn lựa chọn thêm một phần thưởng.

Franz thầm cảm động. Không ngờ con dao mà Leona tặng hắn lại quý giá đến thế. Nhưng hắn cũng bất đắc dĩ, lỡ như Duss không biết điều này mà các trưởng lão làm lớn chuyện đi tra hỏi cả gia tộc thì đến khi đó chắc Franz có chết cũng không biết vì sao mà chết a. Suy nghĩ về phần thưởng một chút Franz nói.

“Ta không muốn trang bị, nhưng ta muốn một viên ma hạch cấp 6 và 10 vạn đồng vàng.”

“Tốt”

Không đợi các trưởng lão phản ứng Duss liền đồng ý. Lần trước Franz vào nhà kho lấy đi một viên ma hạch cấp 6 ông cũng biết. Thậm chí ông còn thầm than tên tiểu tử quá thật thà tại sao không lấy nhiều nhiều một chút. Không biết Franz mà biết ý nghĩ này của cha thì sẽ có cảm tưởng gì.

Chọn phần thưởng này Franz cũng đã suy nghĩ rất kỹ. Chế độ Gamer chấm dứt, hắn bước vào cuộc sống thực tại đầy nguy hiểm. Franz cho rằng dù mạnh mẽ đến đâu cũng không thể một mình chống lại thiên quân vạn mã. Nên hắn quyết định xây dựng một thế lực riêng. Hắn nhận ra gia tộc hiện giờ thực sự rất không yên ổn. Có thêm một thế lực của riêng mình cũng là một cách bảo vệ mình tốt hơn. Mà muốn xây dựng thế lực. Điều đầu tiên chính là tiền.

--Phân cách--

“Em trai, ngươi không đi Hoàng gia học viện với ta thật sao, với thiên phú của ngươi nhất định sẽ được nhận vào học viện mà.”

Leona ra dáng đáng thương nói với Franz. Kỳ kiểm tra của gia tộc đã kết thúc, cô phải trở về học viện tiếp tục học tập. Vốn Leona muốn kéo theo cả Franz cùng đi nhưng tên tiểu tử này sống chết cũng không chịu theo cô, làm cô tức giận vô cùng.

“Em trai ngoan, đi cùng ta, ở học viện mỹ nữ vô cùng nhiều nha. Ta cũng rất có uy tín có thể giới thiệu cho ngươi vài người. Không, là vài chục người cũng được.”

Hết cách rồi Leona lại dùng gái đẹp để dụ dỗ hán nha. Franz cười khổ. Đầu hán hán không muốn đi. Mỹ nữ ai mà không thích, nhưng ở Hoàng gia học viện thực lực của hán không thể tăng lên a. Phải biết hán tăng thực lực chính là nhờ giết quái tăng lv, ở Hoàng gia học viện tìm mỹ nữ có thể có nhưng tìm ma thú lấy đâu ra.

“Người anh em, nếu không có hứng thú đi Hoàng gia học viện vậy thì đi vào quân đội cùng với ta.”

Lúc này Geoffey cũng nói. Anh vốn là một tiểu tướng trong quân đội đế quốc nên hết kỳ kiểm tra cũng phải trở về vị trí của mình. Tối hôm qua Geoffey cũng tìm mọi cách để lôi kéo hán đi vào quân đội, thậm chí còn giới thiệu nào là con trai vào quân đội uy mãnh đến mức nào, nào là quân đội có thật nhiều mãnh nam,... làm cho Franz tức điên người cho hán một cước ra khỏi cửa. Ta cũng không phải là 3D đi.

Tiền xong Leona và Geoffey Franz cũng gọi Emon thông báo với cha rằng hán đi ma thú sâm lâm. Mặc dù Franz biết hán đi đâu cũng không thể thoát khỏi tầm mắt của cha nhưng hán cũng phải thông báo một tiếng. Chuẩn bị một chút, Franz lấy ra viên ma hạch cấp 6 Franz đổi lấy 25000 bạc. Lại tiêu hao thêm 10000 bạc nâng cấp Tà luân nhãn lên trạng thái ba câu ngọc Franz trong lòng thầm chửi hệ thống quả nhiên là gian thương mà. Hán lấy ra cặp dao găm được ban thưởng trong lòng yêu thích vô cùng. Kiếm tuy rất tiêu sái, đẹp trai nhưng trong lòng hán vẫn thích dao găm hơn.

“Từ nay người sẽ tên là Lạc Vân nhé”

Hán đặt tên cho hai thanh dao găm lấy chữ “Lạc” trong Lạc Hồng, “vân” trong ẩn vân. Đây cũng là một cách để hán không quên nguồn gốc của mình. Franz có cảm giác hai thanh dao găm rung lên nhưng đồng ý vậy làm hán vô cùng vui vẻ. Hán mang một thanh dao găm vào eo, thanh còn lại thì buộc vào giày

Franz lại tiếp tục đi đến Lĩnh đánh thuê công hội để nhận nhiệm vụ. Hán chủ yếu nhận những nhiệm vụ đi vào ma thú sâm lâm để vừa luyện cấp vừa làm nhiệm vụ. Bây giờ giết ma thú cấp 1, cấp 2 đối với Franz hầu như không có tác dụng là mấy. Mục tiêu của hán là ma thú cấp 3, nếu lỡ như gặp ma thú cấp 4 chắc hán chỉ có 2 con đường, chạy hoặc là liều mạng mà thôi. Nhưng Franz cũng tự tin rằng với thực lực của hán bây giờ dù đánh không lại cấp 4 ma thú nhưng chạy thoát cũng không phải là chuyện khó.

Tiền vào ma thú sâm lâm hơn 2h Franz chợt cảm thấy bất thường. Đã đi rất lâu nhưng hán chưa đụng phải con ma thú nào cả, dù chỉ là ma thú cấp 1.

“Tà luân nhãn”

Mắt của Franz biến đổi thành một màu đỏ quỷ dị, xung quanh con người xuất hiện ba câu ngọc xếp thành hình tam giác cân liên tục xoay tròn. Hán phát hiện ra này giờ mình chỉ bước loanh quanh trong một ảo trận. Bao vây hán là 7 tên đạo tặc đang tiềm hành vui vẻ nhìn hán lạc trong ảo trận như đùa giỡn với con mèo vậy. Franz nhếch môi cười lạnh.

“Để xem ai sẽ là thợ săn và ai là con mồi.”

“Ẩn thân thuật”

Thân hình Franz chợt biến mất, ngay cả khí tức cũng không còn một dấu vết nào. 7 tên đạo tặc hoảng hốt, bọn hán nhận nhiệm vụ ám sát trưởng tử của gia tộc Bonaparte với tiền thưởng cực cao. Nghe nói tên thiếu gia này là phế vật, không thể tu luyện bọn hán cứ nghĩ sẽ hoàn thành nhiệm vụ dễ dàng nên mang lòng mèo vờn chuột, giờ mục tiêu biến mất nên bọn hán vô cùng hoảng hốt.

Franz hiện giờ thì đang ở trên một cành cây quan sát bọn hán, trong lòng cười nhạt. Nếu ở thế giới này gọi là khắc tinh của đạo tặc thì không phải là trọng giáp chiến sĩ mà chính là Franz hán. Ẩn thân thuật có thể so với tiềm hành, thậm chí là lợi hại hơn bởi vì nó có thể di trì trong thời gian khá dài, mà Tà luân nhãn của hán thì lại càng là khắc tinh của ảo thuật. Tà luân nhãn ba câu ngọc có thể nhìn rõ ràng bọn đạo tặc đang ẩn nấp kia. Lợi thế của đạo tặc đều bị hán khắc chế. Lần này bọn hán chết chắc. Nhưng Franz nghĩ không ra là đã đắc tội với ai đến mức mồi sát thủ đi giết hán. Franz chỉ đến thế giới này hơn 1 tháng, ngoài Desmond ra thì không có kẻ thù nào đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Emon

Chương 11: Emon

“Ngu ngốc, tại sao người có thể làm như vậy?”

Tại gia tộc Bonaparte Đại trưởng lão nổi giận mắng Desmond. Còn hấn thì lặng yên, cúi đầu sợ hãi. Đại trưởng lão giận đến tím mặt, mắt lão trợn trừng, chòm râu dựng lên dữ tợn. Lão chỉ tay vào Desmond quát.

“Ngươi, tên ngu ngốc này, nên nhớ Franz là con của gia chủ Bonaparte, chưa nói đến việc đó, giờ hấn còn là thiên tài của gia tộc. Còn ngươi, giỏi quá mà. Phái người đi ám sát thiên tài gia tộc. Ngươi tưởng tên Duss kia không biết sao? Ngu ngốc!”

Vốn quen thói kiêu ngạo, Desmond không chịu được Franz vượt qua hấn. Hấn oán hận Franz, hấn cho rằng Franz đang làm nhục hấn nên Desmond bỏ tiền thuê sát thủ đi giết Franz cho hả giận. Nhưng con giận qua đi hấn mới nhớ đến thân phận của Franz bây giờ nên vội đi tìm Đại trưởng lão cầu xin. Desmond quỳ xuống ôm lấy chân Đại trưởng lão.

“Ông nội, xin ông cứu con, là do con quá tức giận. Không, là do Franz làm nhục con. Con không muốn chết, con còn muốn báo hiếu cho ông nội nữa.”

Đại trưởng lão hai tay xoa đầu ngồi xuống ghế. Con trai lão chết trận, giờ lão chỉ còn mỗi đứa cháu này. Nên lão luôn cưng chiều hết mực. Tên Desmond này coi như cũng biết điều, ngoài việc kiêu ngạo, hay ham chơi ra thì vẫn hiếu thảo với lão lắm. Lão cũng lấy đó là điều an ủi. Nhìn cái cách Franz đánh bại Desmond rơi xuống đài lão cũng muốn tung một chương đập chết Franz cho rồi. Nhưng qua đợt kiểm tra của gia tộc lão đã biết không thể ra tay với tên nhãi đó nữa rồi. Nào ngờ cháu của lão lại dám phái sát thủ đi giết hấn. Lão thở dài.

“Được rồi. Để ta mang cái thân già này đi cầu xin gia chủ, hi vọng hấn có thể nể mặt ta mà tha cho ngươi. Còn ngươi ngoan ngoãn mà tu luyện đi. Đừng ra ngoài gây phiền toái cho ta.”

Nói rồi lão phát tay áo ra ngoài tìm Duss. Dù sao cũng là đứa cháu duy nhất của lão, lão không thể làm ngơ được, mặc dù lão biết lần này sẽ chảy máu nhiều lắm. Tên Duss kia giống như cha hấn. Đều là lão hồ ly.

“O, Đại trưởng, hôm nay sao lại có nhã hứng đến thăm ta?”

Duss ngồi trong phòng sách trên mặt mang theo nụ cười nhìn Đại trưởng lão. Không hiểu sao khi lão thấy nụ cười này thì chợt nổi da gà. Lão khẽ khom mình xuống.

“Lão hôm nay đến đây là xin thỉnh tội, mong gia chủ nể mặt lão, cũng thông cảm Desmond tuổi trẻ dại dột mà tha tội cho nó.”

“Đại trưởng lão sao lại nói thế, Desmond làm gì sai sao?”

Duss tỏ vẻ ngạc nhiên. Đại trưởng lão trong lòng thầm mắng lão hồ ly. Tỏ vẻ ngạc nhiên à trên mặt chẳng có chút nào là ngạc nhiên cả. Lão đành phải đành chất nói.

“Có câu người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, Desmond phái người đi đánh Franz lão tin gia chủ cũng đã biết. Đây là do cháu của lão sai. Lão nguyện ý bồi thường đầy đủ cho tiểu thiếu gia.”

Đại trưởng lão khéo léo biến Desmond phái người giết Franz thành chỉ là đánh mà thôi. Duss cũng không có ý vạch trần ý đồ của lão, chuyện này hai bên ngầm hiểu là quá đủ. Duss cười nhạt.

“Vậy Đại trưởng lão muốn bồi thường thế nào đây này?”

Đại trưởng lão trong lòng chảy máu, lão đành chất nói.

“Lão nguyện giao ra y được đường để bồi thường cho tiểu thiếu gia không biết ý gia chủ thế nào?”

Y được đường là một trong những sản nghiệp của gia tộc nhưng lại nằm trong tay của Đại trưởng lão. Giờ lão đồng ý giao ra trong lòng chắc cũng đau đớn muốn chết. Nhưng Duss khoát tay.

“Không được, ít nhất cũng phải là khí giới đường và ngàn vạn đồng vàng.”

Duss dờ ra công phu từ ngoạm. Khí giới đường là nói chuyện chế tạo vũ khí cho gia tộc, hằng năm kiếm được những món lợi kết xù. Đại trưởng lão nắm trong tay một nửa lợi nhuận của khí giới đường này. Đại trưởng lão biến sắc nói.

“Không thể. Tối đa cũng chỉ là y được đường và 400 vạn đồng vàng thôi.”

...

Bước ra khỏi phòng gia chủ, Đại trưởng lão như già thêm vài tuổi, gương mặt tỏ vẻ bất đắc dĩ. Cò kè mặc cả cuối cùng lão cũng phải giao khí giới đường và 300 vạn đồng vàng. Lão khẽ thở dài rồi bước đi. Không ai biết trong lòng lão đang nghĩ gì.

-----Phân cách

Franz quang sát 7 tên đạo tặc tìm cách tấn công. Tuy nói hấn có thể nhìn thấy được 7 tên đạo tặc nhưng khi hấn tấn công một tên thì sẽ lộ ra thân hình và bị vây công. Như quyết định điều gì đó, tay hấn kết ấn.

“Ảnh phân thân chi thuật”

Ảnh phân thân phóng về phía một tên đạo tặc, ngón cái và ngón trỏ tạo thành vòng tròn trên miệng.

“Hòa độn. Hòa hòa cầu chi thuật”

“Àm”

Hòa cầu đập mạnh vào tên đạo tặc lập tức biến mất thành một cây đuốc sống.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 7 ban thưởng 500 exp, 70 bạc.”

“Số 7.”

Tên đạo tặc bên cạnh phản ứng cũng không chậm, chúi thủ đâm vào phân thân. “Bùm” một tiếng phân thân tan thành khói bụi. Lúc này Franz từ phía trên lao xuống cán dao găm gỗ vào gáy của tên đạo tặc

“Muộn còn”

“Đinh, muộn còn thành công”

Không hề dừng Franz đâm vào eo của của hắn, dao găm xoay ngang rạch về phía bụng.

“Tạc kích, bối thử”

Chakra bùng nổ cắt đôi người tên đạo tặc, máu văng đỏ thắm cả bộ đồ shinobi trung nhẫn của Franz. Tên đạo tặc mất trọn trứng nhìn thân hình mình bị chia đôi, về mặt hắn biểu hiện không tin, hối hận, ... đủ loại cảm xúc rồi tắt thở.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 5...”

Thấy tràng diện huyết tinh vậy nhưng tên đạo tặc còn lại cũng không hoảng hốt. Hai tên khác chia làm hai hướng, tay cầm chủy thủ đâm về phía Franz, đến lúc này bọn hắn cũng không cần tiềm hành nữa mà lựa chọn tấn công trực diện.

Ngón trỏ và ngón giữa tay trái Franz nhập lại thành chi. Hắn khẽ quát.

“Lôi chân”

Từ trong người Franz phát ra hàng trăm tia điện xà bao quanh hắn đánh về phía hai tên đạo tặc. Bọn hắn thấy vậy nhưng vẫn tránh không kịp bị điện xà quấn vào lập tức bị đánh văng ra, cả người tê liệt không thể hoạt động.

Franz tay cầm Lạc Vân định kết liễu bọn hắn nhưng khi Lôi chân tán đi phía sau hắn chợt hiện ra thêm một tên đạo tặc cầm dao đâm vào cổ hắn. Tả luân nhãn đỏ yêu dị, ba câu ngọc cấp tốc xoay tròn khung cảnh dường như chậm lại hơn trong mắt hắn. Franz nghiêng người về phía trái, tay phải cầm Lạc Vân xoay người 180 độ đâm vào yết hầu tên đạo tặc. Mắt hắn trọn trứng, máu theo hai rãnh của Lạc Vân mà chảy ra. Chợt Franz cảm thấy lạnh sống lưng, vội nép người sang bên, thanh chủy thủ cắt một đường sát eo của hắn. Không dừng lại ở đó tay kia tên đạo tặc vung chủy thủ đâm vào cổ hắn. Franz muốn đón đỡ nhưng tên đạo tặc sắp chết kia lại giữ chặt tay của hắn làm hắn không thể nhúc nhích.

“Bùm”

Tên đạo tặc mừng rỡ tưởng chừng như thành công, nhưng khi chủy thủ đâm vào Franz thì hắn lại biến thành khúc gỗ. Franz xuất hiện phía sau hắn, Lạc Vân kẻ ngang cổ hắn. Franz nói khẽ.

“Shadow”

Lạc Vân cắt ngang cổ tên đạo tặc, máu đỏ văng ra tung tóe. Franz cảm thấy mệt mỏi, mắt hơi hoa, hắn nhìn lại trạng thái của mình mới phát hiện thì ra bản thân đã trúng độc. Xem ra trên chủy thủ có độc làm hắn choáng váng. Franz đánh giá một chút, chakra còn một phần ba, mà phía trước còn ba tên đạo tặc, hai tên đã mất sức chiến đấu. Hơi thở dốc, Franz cất đi Lạc Vân, Kusanagi xuất hiện trên tay hắn. Franz khẽ quát.

“Nhấn thuật, Tam nhật nguyệt chi vũ”

Hắn đẩy tốc độ lên cao nhất lướt sang ba tên đạo tặc bị tê liệt nhanh như chớp kết liễu chúng rồi xông về tên còn lại, bóng ảnh tạo thành cánh bướm đập dòn làm tên đạo tặc bối rối. Hắn hét lên một tiếng rồi cầm chủy thủ lao đến. Cũng như Geoffrey, chủy thủ chỉ đâm trúng tàn ảnh của Franz, còn hắn thì xuất hiện phía trên đầu tên đạo tặc, Kusanagi chém xuống.

“Chết”

Franz gầm một tiếng, Kusanagi dễ dàng chém tên đạo tặc làm hai nửa.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 8...”

Hệ thống vang lên thông báo báo hiệu kết thúc trận chiến. Franz cảm thấy hư thoát. Bảy tên đạo tặc đều là đẳng cấp đấu sư, tuy nói Franz khắc chế bọn hắn, lại đánh lên nhưng trận chiến thực sự không dễ dàng. Thậm chí nếu hắn không nhanh tay sử dụng thể thần thuật thì có lẽ hắn đã chết rồi. Mất Franz hoa đi vì trúng độc, hắn vội vào hệ thống mua 1 bình thuốc trị độc.

Nhưng hắn chợt giật mình. Khi này hệ thống nói là số 8 vậy số 1 đâu?

“Àm”

Từ dưới lòng đất phóng lên một thân ảnh màu đen, chui thủ đâm cực nhanh về lưng Franz. Franz mơ hồ theo phản xạ kunai xuất hiện trên tay xoay người lại đón đỡ. May mắn sao mũi chui thủ đâm chính xác vào vòng tròn cuối chuôi của kunai nên bị kẹt lại, tên đạo tặc số 1 tung một cước vào ngực hắn.

“Đại đấu sư”

Franz né tránh không kịp, cổ họng phun ra một ngụm máu, mắt hắn ngày càng mơ hồ đi.

Số 1 không chậm trễ chui thủ đâm về phía Franz. Franz tuyệt vọng, hắn không còn sức để chống đỡ nữa. Chakra cạn kiệt, thể lực suy giảm, bản thân bị trúng độc, trọng thương, hắn không còn khả năng kháng cự. Không ngờ hôm nay ta lại chết ở đây.

“Àm”

Đúng lúc Franz tuyệt vọng nhất, một bóng ảnh quen thuộc chắn trước người hắn đánh bay tên đạo tặc.

“Emon”

Franz mơ màng nói rồi ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Bạch Nhãn

Chương 12: Bạch nhãn

“A, đau quá.”

“Thiếu gia tỉnh rồi.”

Vừa tỉnh lại Franz đã thấy ngay gương mặt hăm tãi của Emon, mắt hắn đỏ hoe, nước mũi tèm lèm. Franz nhìn xung quanh. Đây là phòng hắn, không phải là ma thú sâm lâm sao. Đúng rồi... Emon. Hắn gượng dậy nói.

“Emon, là người đưa ta về sao?”

Emon lắc đầu nói.

“Không phải thiếu gia, là một đội lính đánh thuê đưa ngài về.”

Franz nghi hoặc nhìn Emon, hắn nhớ bóng hình che chắn trước người hắn rất quen thuộc, đúng, rõ ràng là Emon. Nhưng Emon lại nói là một đội lính đánh thuê đưa mình trở về, thế là sao?

“Dò xét thuật”

Tính danh: Emon ???

Đẳng cấp: 4 ???

Tình trạng: mạnh khỏe

Skill: Không có ???

....

Franz nhú mày, tại mỗi mục đều có dấu hỏi là thế nào. Nhưng nếu so những thông tin này với Emon hiện tại thì hình như cũng không có sai biệt. Nhưng rõ ràng người cứu hấn trong ma thú sâm lâm chính là Emon.

“Thiếu gia... ặc”

Rầm một cái Emon bị trúng một cước của Franz ngã lăn ra đất, hấn vội quỳ xuống khóc meo meo.

“Thiếu gia, tôi đã làm sai gì sao?”

“Oạch, không phải đâu, tại ta thấy có con muỗi định đốt người nên giúp người tránh nó đó mà. Giờ người lui đi, ta cần nghỉ ngơi.”

Franz xấu hổ, mặt không đổi sắc hùng hồn nói. Emon vội lui xuống, trong lòng cảm động vô cùng. Nhưng hấn nghi hoặc: “Trong phòng thiếu gia có muỗi sao?”

Nhìn bóng lưng Emon khuất dần, Franz nhú chặt chân mày lại. Cú đá khi nãy là hấn thử Emon. Emon có thể giả vờ hấn không biết đấu khí nhưng ánh mắt hấn lúc đó rất chân thật, quả là hấn không biết đấu khí. Vậy người cứu Franz là ai.

“Thôi bỏ, hồi phục thương thế trước đã.”

Franz tắc lưỡi uống một bình sơ cấp thuốc chữa thương. Lần này chiến đấu hấn thu được lợi ích không nhỏ, nhất là kinh nghiệm thực chiến. Nhưng tên sát thủ số 1 cũng quá ác đi. Rõ ràng tung một cước làm hấn gãy cả 4 cây xương sườn, mặc dù dùng sơ cấp thuốc chữa thương nhưng cũng phải cần một ngày để phục hồi.

Ngoài ra Franz cũng nghĩ nên thêm độc dược vào trong dao găm khi chiến đấu. Mặc dù đấu pháp của hấn là nhất kích tất sát nhưng khi gặp đối thủ mạnh độc dược lại chính là yếu tố tạo nên chiến thắng. Lạc Vân có hai thanh như vậy là có thể dùng 4 loại độc dược khác nhau. Trong nhân giả hệ thống cũng có rất nhiều loại độc dược nhưng hầu hết đều không thể phụ gia trên vũ khí, nên Franz chỉ chọn một loại độc dược mà Sasori từng dùng trên con rối. Loại độc dược này khi trúng phải sẽ làm cho địch nhân khó khăn trong việc vận dụng đấu khí, thậm chí là chặn luôn con đường vận chuyển đấu khí của họ, ngoài ra còn có thêm hiệu ứng gây choáng, mê mẩn. Nhưng giá cả cũng chất vô cùng, đến 2000 bạc một lọ, sử dụng được 4 lần. Franz cắn răng mua xuống, ba loại độc còn lại đành phải nhờ đến dị giới thôi.

Lại nói đến độc dược của dị giới thuộc về hắc ám hệ. Người chế tạo độc dược được gọi là hắc ám dược sư, các hắc ám pháp sư cũng nổi tiếng với những loại ma pháp nguyên rủa, gây độc, choáng... nên người ta xếp chung độc dược vào hắc ám hệ. Độc dược ở dị giới phát triển vô cùng với hàng ngàn loại độc, hàng vạn hiệu ứng khác nhau đa số được nghề nghiệp đạo tặc ưa dùng.

---Phân cách---

Hôm sau vừa tỉnh dậy Franz đã được gọi đi gặp cha hấn. Vẫn ở trong phòng sách, Duss vẫn như vậy, một bộ dáng uy nghiêm của một gia chủ đại gia tộc. Nhìn thấy Franz tiến vào Duss cười hiền lành.

“Franz, tiến vào ăn sáng cùng ta.”

Franz vâng lời ngồi xuống đối diện với cha. Đối với ông trong lòng hấn luôn giữ một lòng tôn kính hết mực.

“Ở đây chỉ có hai cha con ta, không cần câu nệ như vậy.”

Duss trở thành người cha hiền từ nhẹ nhàng nói. Đối với tốc độ khôi phục biến thái của Franz ông cũng không thể nói gì rồi. Lần trước bị Geoffrey đánh thảm như vậy mà hấn hồi phục cũng chỉ trong một ngày thôi. Suốt bữa ăn hai người cũng không nói gì nhiều. Chủ yếu là Duss hỏi thăm, nhắc nhở Franz cẩn thận, tự lo ithub khi ở ma thú sâm lâm. Ăn xong bữa Franz mới nói.

“Cha, lần này con bị ám sát cha có biết là ai đứng đằng sau không?”

Franz nhìn Duss với ánh mắt đầy thâm ý như muốn nói ta đoán ra rồi chỉ cần người xác nhận thôi. Duss cười khẽ, không biết từ khi bị Desmond đánh nặng quá nên thất khiếu đều thông hay không mà con trai ông trở nên mạnh mẽ, còn thông minh hơn nhiều. Ông cười nói.

“Cái này người không cần biết, chỉ biết là người đó đã đền bù đầy đủ cho người. Không cần tìm người đó gây phiền toái nữa. Từ nay hấn sẽ không gây phiền phức cho người.”

Duss cũng thâm ý nhìn Franz ý là người biết thì thôi, người ta đã đền bù rồi không cần trả thù nữa. Franz cười hi hi cầu tài.

“Dù sao ta là nạn nhân, đền bù cũng phải cho ta một ít phải không?”

Ý nói người ăn cái cũng phải cho ta húp nước chứ không là không xong đâu. Franz bật cười vút ra một tấm thẻ nói.

“Người đó bồi thường cho người 300 vạn đồng vàng, ta đưa cho người 100 vạn đồng, còn lại coi như là phí ta đàm phán đi, ngoài ra người muốn trang

bị thì cũng có thể đến khí giới đường để nhận, không cần sự đồng ý của các trưởng lão.”

Franz nhận ra tấm thẻ này chính là thẻ ma pháp tác dụng như thẻ tín dụng ở Trái Đất. 100 vạn, trời ạ, đây là một món tiền không nhỏ a. Mới chỉ vài tháng hắn đã trở thành triệu phú rồi. Kim nén sự hưng phấn Franz bĩu môi nói.

“Đàm phán thôi mà phí đến 200 vạn, cũng quá đen đi. Còn khí giới đường con mới không cần ấy.”

Duss rõ ràng ý nghĩ trong đầu hắn nên mỉm cười bí hiểm.

“Khí giới đường sau này tác dụng ngươi sẽ biết, người khác cầu còn chưa được đây này. Còn 100 vạn ngươi không cần thì thôi.”

“Ấy ấy, ai nói không cần, 100 vạn thì 100 vạn.”

Franz vội chụp lấy thẻ ma pháp như sợ Duss lấy mất vậy. Nhìn thấy điệu bộ của hắn Duss cười thoải mái. Đã lâu lắm rồi kể từ ngày vợ ông mất hôm nay là ngày ông cười nhiều nhất. Đây mới là gia đình a.

Cầm lấy 100 vạn ra khỏi phủ, trong lòng Franz suy tính cần phải sử dụng số tiền này cho thỏa đáng. Mục tiêu của hắn rất đơn giản, tạo nên một thế lực đủ để không ai dám đụng chạm đến hắn, cưới vợ sinh con, sống hết quãng đời còn lại. Ước mơ của một trạch nam cũng chỉ đơn giản là như thế thôi.

“Đứng lại, đứng lại.”

Đột nhiên phía trước hắn xuất hiện một cảnh tượng hai tên thanh niên đáng người cao to, tay cầm kiếm đuổi theo một bé gái tầm 9 tuổi ăn mặc rách rưới. Bởi vì đường đi đông người nên hai thanh niên khó khăn để đuổi theo, ngược lại cô bé lại dễ dàng luồn lách giữa dòng người đi đường để trốn thoát, nhưng dường như thế lực của thân thể gầy yếu sắp không thể chèo chống cho cô bé thêm được nữa.

“Chú ơi, xin chú hãy cứu con.”

Không biết ma xui quỷ khiến thế nào cô bé lại chạy đến nép đằng sau Franz, đôi nay bé nhỏ nắm chặt lấy áo của hắn không chịu buông ra. Franz thì tâm tình phiền muộn, ta chỉ mới 15 tuổi thôi, già đến mức phải gọi bằng chú sao.

Hắn quay đầu lại nhìn bé gái định khuyên bảo vài câu nhưng hắn chợt giật mình. Cô bé này có một đầu tóc tím xanh để ngang vai, ngũ quan thanh tú, đáng người nhỏ nhắn dễ thương nhưng điều thu hút Franz chính là đôi mắt. Đúng vậy, đôi mắt cô bé con người hoàn toàn màu trắng tương tự như bị đục thủy tinh thể vậy. Nhưng hắn biết đây không phải là căn bệnh mà đây chính là...Bạch nhãn.

Kiếp trước xem Naruto Franz cũng biết đến Bạch nhãn. Đây vốn là một huyết kế giới hạn của dòng họ Hyuga. Người sở hữu Bạch nhãn cơ hồ không có đồng tử, cả con người đều là một màu trắng sữa. Người có Bạch nhãn sở hữu tầm nhìn rộng 360 độ, ngoại trừ một điểm mù nhỏ ở phía sau cổ ở trên đốt sống ngực thứ 3. Người dùng Bạch Nhãn có thể phát hiện ra mọi thứ ở xung quanh họ trong một bán kính nhỏ. Kỹ năng của người dùng Bạch Nhãn càng cao, bán kính này càng lớn, điều đó khiến họ trở thành chuyên gia cận chiến. Bạch Nhãn còn khiến người dùng có khả năng nhìn xuyên qua hầu như mọi vật chất từ một khoảng cách rất xa. Ở đây cũng có một chút góc độ về mặt kính thiên văn, vì người dùng Bạch Nhãn có thể tập trung vào một vật thể từ bất kỳ điểm nào ở một khoảng cách xa. Ngoài ra điều làm nên tên tuổi của Bạch nhãn chính là khả năng nhìn thấy dòng dịch chuyển chakra trong cơ thể của nhãn giả. Chính vì vậy mà họ đã tạo ra Nhu quyền. Một loại quyền pháp không làm tổn thương bên ngoài mà gây sát thương trực tiếp bên trong cơ thể đối thủ.

“Xem ra lần này không thể không cứu rồi.”

Franz tắc lưỡi. Hắn muốn tạo ra một thế lực ình, dùng chính nhãn giả hệ thống để huấn luyện thuộc hạ ình. Không thể nghi ngờ Bạch nhãn chính là món bánh ngọt từ trên trời rơi xuống nhà.

Lúc này hai tên thanh niên cũng đuổi tới nhìn thấy bé gái sau lưng hắn liền hung ác nói.

“Nhóc con, mau trả con nhóc đó cho bọn ta, người của Thiết Huyết mình làm việc, khôn hồn thì rút đi.”

Thân hình bé gái run lên nhè nhẹ, đôi bàn tay càng nắm chặt áo hắn hơn. Franz tỏ vẻ kinh ngạc.

“Các người là người của Thiết Huyết mình?”

“Nghe qua rồi sao, vậy còn không mau rút.”

Nhìn vẻ mặt của Franz hai tên thanh niên tỏ ra kiêu ngạo. Nào ngờ Franz lúc đầu nói.

“Chưa từng nghe qua, không biết Thiết Huyết mình là cái vật gì vậy?”

“Người dám trêu chọc bọn ta, người chán sống rồi.”

Hai tên thanh niên tức muốn ói máu liền xông lên. Người đi đường thấy có đánh nhau vội tản ra không dám can thiệp. Con người là vậy, rất sợ phiền phức.

Hai tên thanh niên cầm kiếm chém về phía Franz. Hắn chỉ cười nhẹ. Chỉ thấy tay hắn vùng lên 2 miếng shuriken chuẩn xác đâm vào tay cầm kiếm của

bọn hắn, trong chốc lát phê đi chiến lược của bọn chúng. Hai tên thanh niên buông kiếm ôm tay lẫn lộn trên mặt đất như Chí Phèo ăn vạ vậy. Franz đến đại đầu sư còn có thể chiến một trận, huống chi hai tên này mới chỉ là đầu sĩ. Nếu để bọn chúng chém trúng không phải là bị Geoffrey cười đến rụng răng hay sao.

“Dừng tay lại, giữ gìn thành mà dám đánh nhau sao?”

Lúc này một đội binh sĩ giáp trụ chỉnh tề, tay cầm trường thương xông đến làm Franz chợt nhớ đến phim cảnh sát hình sự kiếp trước, lúc nào cũng đến khi vụ việc đã giải quyết xong.

“Người đâu, bắt hết bọn chúng giải về nhà lao.”

Tên tiểu đội trưởng quát muốn bắt cả 4 người về. Franz cười nhạt lấy ra một tấm kim loại đưa về phía binh lính.

“Ta xem ai dám bắt ta.”

“Người trông người là...a...Xin lỗi thiếu gia, là tiểu nhân có mắt như mù, mong thiếu gia tha tội.”

Tên đội trưởng định mắng chửi vội vàng cúi đầu xuống xin lỗi. Nói giỡn sao, bên trên miếng kim loại đó chính là hình của Hoàng Kim sư tử a.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Chuẩn Bị Giải Cứu

Chương 13: Chuẩn bị giải cứu

Gia huy hoàng kim sư tử đại diện cho gia tộc Bonaparte, một trong bốn đại gia tộc ở kinh đô sau hoàng tộc. Dù chỉ là một đệ tử bình thường của một trong bốn gia tộc cũng không phải là nhân vật mà bọn hắn có thể đụng đến đây, huống chi gia huy này chỉ có dòng chính trực hệ của gia tộc Bonaparte mới có.

“Người đâu, bắt hai tên này về ngục giam cho ta.”

Tên đội trưởng vội thay đổi mệnh lệnh của mình, binh lính vây lại bắt lấy hai tên thanh niên. Nhưng Franz đưa tay ngăn lại.

“Khoan đã.”

Nói rồi hắn ngồi xuống xoa đầu cô bé cười hiền lành.

“Em gái, người tên gì nào?”

Không ngờ cô bé nhìn cảnh tượng xảy ra trước mắt, nhìn thấy thái độ của binh sĩ đối với Franz vội quỳ xuống đất cầu xin.

“Đại nhân, xin ngài cứu giúp anh trai của Natasha, Natasha nguyện làm nô bộc cho ngài suốt đời.”

Franz nhíu mày vội đỡ Natasha lên, vội nói.

“Từ từ, kể cho ta nghe mọi chuyện nào.”

Thì ra Natasha vốn là người ở biên cảnh phương bắc cũng là nơi đóng quân của quân đoàn Hồ Gầm. Nơi cô bé ở là một ngôi làng nhỏ nằm giữa một thung lũng nằm sau nơi đóng quân của Hồ Gầm, người dân trong làng sống chủ yếu dựa vào săn bắn bởi vì nơi đây quanh năm tuyết phủ nên không thể trồng trọt gì được. Nửa năm trước đột nhiên có một toán kiếm sĩ xông vào đốt phá giết hại cả làng của Natasha. Trai tráng, người già, trẻ em trong làng đều bị chúng giết hại, kể cả cha mẹ của Natasha. Chúng bắt đi tất cả thiếu niên, thiếu nữ từ 8 đến 18 tuổi đưa đến kinh thành định đem đến chợ nô lệ để bán. Hôm nay lợi dụng lúc bọn lính gác hơi lơ lửng đám thiếu niên mới giúp Natasha chạy đi. Nhưng lại bị bọn hắn phát hiện nên đuổi theo cô bé cho đến khi gặp Franz.

Nghe đến đây Franz phần nộ rồi. Dù là kiếp này nhưng trong suy nghĩ của hắn vẫn là người Việt Nam đầy lòng nhân hậu và vị tha. Những hành động thâm sát như thế này hắn không thể chấp nhận được. Nó động đến nguyên tắc làm người của hắn. Nhưng đối với việc buôn người Franz cũng rất bất đắc dĩ. Thế giới này công lý vốn thuộc về kẻ mạnh, việc buôn người được cho là hợp pháp, dù hắn có muốn cũng không ngăn cản được. Mắt hắn hơi đỏ ỏm

lấy Natasha vỗ nhẹ vào sau lưng cô bé.

“Người yên tâm, ta nhất định sẽ cứu mọi người thoát ra đây.”

Natasha sững người. Bất chợt cô bé cảm thấy bình yên vô cùng. Cảm giác ấm áp đã từ lâu cô chưa có được. Nửa năm sống trong lo âu và sợ hãi, đối với một cô bé mới 8, 9 tuổi là một thử thách quá lớn. Giờ đây Natasha cảm thấy như được giải thoát. Một cảm giác mệt mỏi ủa tới làm cho cô bé nhỏ nhắn không thể trụ được nhắm mắt ngủ trên vai Franz.

Franz giật mình nhìn Natasha yên bình ngủ trên vai mình. Trong lòng hắn nổi lên ý muốn che chở cho cô bé đáng thương này. Hắn bế Natasha lên người rồi như nói với ai đó.

“Ta muốn trong vòng 5 phút tư binh của gia tộc phải đến đây, nếu không người đừng đi theo ta nữa.”

Trong giọng nói của Franz tràn đầy sát khí và nghiêm nghị mà trước nay chưa từng có làm cả đội binh sĩ lạnh người thảm nghĩ: “Rất may chúng ta không chọc trúng tên này.”

Quả nhiên 5 phút sau một đội hơn trăm kiếm sĩ và cung thủ mặc giáp đen chạy đến. Gia huy hoàng kim sư từ trên vai chính là tiêu chí của tư binh gia tộc Bonaparte. Gia tộc Bonaparte gia chủ đã có tước vị là bá tước, thậm chí ông nội của Franz cũng là công tước có được đất phong rộng lớn nên tư binh của gia tộc cũng rất đông. Franz vốn định điều động binh sĩ trị an đi giải thoát anh trai của Natasha nhưng hắn nghĩ lại mặc dù gia tộc Bonaparte là gia tộc lớn ở đế quốc nhưng cây cao đón gió. Hắn không có tước vị lại dám tự tiện điều động binh sĩ của đế quốc sẽ dẫn đến những nghi kỵ không đáng có của hoàng tộc đối với gia tộc.

“Đội trưởng Kim sư vệ Forde báo cáo thiếu gia 110 đội viên của kim sư vệ đã có mặt.”

Đội trưởng Kim sư vệ cung kính đấm tay phải vào ngực trái cúi người chào Franz. Franz khẽ giật mình, hắn cũng biết bên người mình luôn có một người thần bí theo dõi, chính là tên giống Emon đó. Tuy cảm thấy không thoải mái nhưng dù sao cũng là người mà Duss phái đến bảo vệ hắn nên cũng không nói gì. Nhưng không ngờ tên này lại có thể gọi đến Kim sư vệ. Phải biết hiện tại bảo vệ thủ phủ của gia tộc tại kinh thành cũng chỉ hơn 2000 tư binh, trong đó Kim sư vệ cũng chỉ khoảng hơn 200 người mà thôi. Mỗi kim sư vệ thành viên thực lực thấp nhất cũng đã đạt tới Đại đấu sư thân kinh bách chiến, đặc biệt tinh nhuệ mới được chọn vào. Thậm chí Kim sư vệ có thể so sánh với Cẩm vệ quân của hoàng tộc.

Franz đánh giá Forde, đây chính xác là một mãnh nam, cũng đã gần 30 tuổi, gương mặt góc cạnh, khẳng khái cho thấy vẻ hào sảng, người cao gần mét chín, vai rộng, cơ bắp săn chắc lộ ra sau lớp giáp đen. Bên hông đeo một thanh thập tự kiếm dài hơn một mét. Đánh giá ban đầu của Franz là người này không hề tệ, đáng để kết giao. Trong khi đó Forde cũng đánh giá vị thiếu gia này. Đối với Franz thì bọn hắn không xa lạ gì, trong gia tộc đã có quá nhiều truyền kỳ về Franz, trước kia Franz luôn giấu mình trong phòng, sau này thực lực mạnh mẽ lại đi ma thú sâm lâm nên đây cũng là lần đầu tiên Forde gặp hắn.

“Thực lực của Kim sư vệ như thế nào?”

Franz nghiêm mặt hỏi. Forde chấp tay cung kính.

“Thưa thiếu gia, lần này Kim sư vệ tổng cộng có 110 người trong đó có 80 kiếm sĩ và 30 cung tiễn thủ. Mời thiếu gia kiểm tra.”

Franz khẽ gật đầu. Thực lực của Kim sư vệ hắn không cần nghi ngờ. Thậm chí muốn đánh bại một Kim sư vệ cũng rất khó khăn. Hắn đưa Natasha đang ngủ trên bờ vai hắn cho Forde nói.

“Người bế đứa bé này giúp ta. Cần thận đó.”

Nào ngờ Forde nhăn mặt loay hoay không biết đỡ thế nào cho phải. Nhìn vẻ lúng túng của hắn nào còn chứng nào anh dũng như khi nãy. Franz bật cười.

“Thôi, để ta bế vẫn tốt hơn. Người đi tra khảo hai tên kia, bắt chúng chỉ ra nơi giam giữ bọn trẻ.”

“Vâng, thiếu gia.”

Forde như được giải thoát vội chạy lẹ chỉ sợ thiếu gia đổi ý bắt hắn bế đứa nhỏ kia. Bảo hắn ra trận đánh giặc thì không có gì khó, còn bắt hắn bế trẻ con hả ? Có chết hắn cũng không biết. Tiếp theo đó là một hồi kêu thảm, lát sau Forde quay lại với vẻ mặt thỏa mãn nói.

“Thiếu gia, bọn hắn nói bọn hắn giam giữ hơn trăm đứa nhỏ ở ngoại thành, có hơn 26 kiếm sĩ và 10 cung thủ bảo vệ. Ngoài ra còn có một vị Cao cấp ma pháp sư tọa trấn.”

Franz hít sâu một hơi. Cao cấp ma pháp sư tuy nói là tương đương với một Đại đấu sư nhưng sức tàn phá của ma pháp không phải là đấu khí có thể so bì đây. Nên dù là một ma pháp sư cũng đối với đế quốc là vô cùng quý giá. Franz ngạc nhiên hỏi.

“Không phải cao cấp ma pháp sư đều tham gia vào ma pháp sư quân đoàn sao?”

Ma pháp sư quân đoàn là quân đoàn trực thuộc chỉ huy trực tiếp từ hoàng tộc, nhân số cũng chỉ vài ngàn người nhưng hầu hết thành viên đều có thực lực cao cấp ma pháp sư trở lên. Chỉ cần vài ngàn người này cũng có thể quét sạch vài chục vạn đại quân cũng không phải là nói chơi. Forde vẫn kiên nhẫn trả lời.

“Vốn tất cả ma pháp sư đều muốn tham gia vào ma pháp sư đoàn nhưng cũng có nhiều pháp sư khác được các thế lực và gia tộc chiêu mộ. Như Thần Thánh giáo đĩnh cũng có một lực lượng ma pháp sư riêng biệt. Các gia tộc cũng có một ít ma pháp sư. Theo như lời của tên kia nói thì đây là một vị ma pháp sư đã già, không thể phát triển thêm nữa nên đã đầu nhập vào bọn hắn.”

Franz gật đầu. Tuy nói khi tu luyện tuổi thọ cũng được kéo dài nhưng tu luyện cũng không phải dễ như vậy đây. Đặc biệt là ma pháp sư. Tiến triển của bọn họ dựa vào thiên phú rất nhiều, ngoài ra hầu như pháp sư hằng ngày đều phải mình tương để tu luyện ma pháp nên thể chất của họ khá yếu ớt. Chính vì thế mà ma pháp sư khi chiến đấu luôn duy trì một khoảng cách nhất định với đối phương.

Phân cách-----

Ngoại thành Muchen là một vùng bình nguyên rộng lớn, đồng cỏ xanh biếc trải dài bao la, chỉ có vài ngọn đồi thấp, xen kẽ đó là những rừng cây nhỏ. Nếu như ở kiếp trước nơi đây chắc chắn sẽ bị biến thành một khu công nghiệp rồi. Đây cũng là điều mà Franz thích ở dị giới. Không có nhà máy, xí nghiệp,... không ô nhiễm môi trường, không khí hoàn toàn trong lành. Nếu như thế giới này công bằng hơn, hòa bình hơn thì có lẽ đây chính là thiên đường.

Nơi mà Thiết Huyết mình giam giữ lũ trẻ nằm trên một ngọn đồi nhỏ nhưng cây cối khá nhiều, dễ dàng che dấu người, mà người canh giữ phía trên nhìn xuống dễ dàng phát hiện ra địch nhân đang tiến lại gần. Đúng là một nơi giam giữ lý tưởng mà.

Franz cảm thấy đau đầu. Nếu như tiến lên để bọn chúng phát hiện thì tính mạng của lũ trẻ sẽ rất nguy hiểm. Hắn hoàn toàn không muốn có thương vong nào xảy ra. Huống chi trên đó còn có một ma pháp sư tọa trấn, không thể tự tiện tiến công được. Franz đưa ra vấn đề này với Forde cũng không đưa ra được giải pháp nào tốt.

“Thiếu gia, hay chúng ta để tôi hãy tấn công. Khi đó bọn hắn cũng không dễ dàng phát hiện chúng ta. Chỉ cần phái vài binh sĩ nhanh nhẹn giải quyết lính gác chúng ta hoàn toàn có thể đánh úp bọn chúng.”

Forde đưa ra ý kiến nói. Franz hơi gật đầu nhưng sau đó lại lắc đầu.

“Không được, bọn chúng nếu phát hiện hai tên kia ra ngoài quá lâu không về sẽ sinh nghi và rút khỏi đó. Mà chúng ta chỉ có hơn trăm người, không đủ để bao vây được quá đồi.”

“Nếu như đơn đã độc đầu người có thể giải quyết tên ma pháp sư kia không?”

Franz hỏi. Forde không cần suy nghĩ nói.

“Nếu đơn đã độc đầu ta đánh không lại hắn, nhưng nếu là loạn chiến thì ta có thể giải quyết được hắn, nhưng trước đó binh lính sẽ có thiệt hại.”

Franz chán mày nhử chặt hơn. Vấn đề ở đây là tên ma pháp sư và những tên lính gác. Một đơn của Cao cấp ma pháp sư có thể tiêu diệt được khá nhiều sinh lực địch, tuy nói có thể tiêu diệt hắn nhưng sẽ phải chịu thiệt hại nặng nề. Nên trước khi khai chiến cần phải giải quyết tên ma pháp sư trước. Giả như có thể giả dạng làm bọn hắn mà tiến vào thì... đúng rồi

Franz chợt nhảy dựng lên. Forde cũng giật mình vội hỏi.

“Thiếu gia đã có cách sao?”

“Đúng vậy, nếu đánh từ ngoài vào không được chúng ta sẽ đánh từ trong ra”

Franz thần bí nở ra nụ cười đậm quen thuộc của hắn. Điều này báo hiệu ai đó sắp gặp họa rồi.

Có lẽ thời gian rachap sẽ lâu hơn vì mình chuẩn bị thì rồi. Thành thật xin lỗi. Mong mọi người thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Giải Cứu Hoàn Tất

Chương 14: Giải cứu hoàn tất

Buổi trưa, thời tiết của kinh thành Muchen không phải là quá nóng nhưng làm người ta hơi uể oải. Phía trên quả đồi đám người Thiết Huyết mình vẫn

chưa biết người bọn hắn phái ra truy đuổi Natasha đã gặp chuyện. Nơi trú quân của bọn hắn là một dãy nhà gỗ đã san sát nhau, chứng tỏ nơi này đã được bọn chúng sử dụng không ít lần. Bên trong căn nhà hoàn hảo nhất một lão già mặc ma pháp bào màu tím mắt nhắm hờ ngồi ở ghế trên của căn phòng như cao nhân đắc đạo vậy. Lát sau, một kiếm sĩ bước vào khoanh tay cung kính nói.

“Zeko đại nhân, người chúng ta phái đi đã trở về rồi.”

Lão già gật đầu khẽ phát tay cho kiếm sĩ lui ra. Zeko cảm thụ cái cảm giác thuộc vị giả như thế này. Tuy nói lão chỉ là một Cao cấp ma pháp sư nhưng trong Thiết Huyết minh lão vẫn có địa vị nhất định. Phải biết rằng ma pháp sư ở Lion đại lục thuộc về thiểu số. Đã vậy các triều đình đế quốc luôn chủ động mời chào các ma pháp sư nên các thế lực muốn có được ma pháp sư rất khó khăn. Zeko vốn là một ma pháp sư hết thời, bản thân lão biết mình không thể nào tiến cấp được nữa. Nếu lão tiến vào ma pháp sư quân đoàn cũng không thể được trọng dụng nên lão đã đầu nhập vào Thiết Huyết minh. Và giờ công việc của lão chính là bảo vệ những đoàn buôn người như thế này.

Nghĩ đến công việc của mình Zeko cũng thờ dãi. Lão nhớ khi trẻ lão cũng là một thanh niên đầy nhiệt huyết nhưng giờ còn đâu. Đứng là cuộc đời không ai có thể biết trước được điều gì. Ngày trước lão là người chống đối việc buôn người. Giờ lão lại chính là một tên buôn người. Nhưng có sao đâu này. Vì dễ sống thôi. Zeko cười tự giễu. Cũng có lúc lão cũng ân hận muốn rời khỏi nơi nước đục này, nhưng đó cũng chỉ là ý nghĩ thoáng qua thôi. Lão thừa biết một khi đã bước lên con đường này thì không thể quay đầu lại nữa.

Thiết Huyết minh có thể coi là mafia của Ala đế quốc. Về cơ cấu của Thiết Huyết minh không phải là điều Zeko biết được đầy. Lão chỉ biết sau lưng của Thiết Huyết minh là một thế lực cực lớn. Không ai ở phần bội Thiết Huyết minh lại có kết cũng tốt. Không những bản thân bị diệt, mà cả nhà cũng sẽ bị tàn sát không còn một ai. Đây chính là một tổ chức không có tình người.

-----phân cách---

“Lão tứ, lão tam đi đâu rồi hả.”

Một tên Thiết Huyết minh hỏi đồng bọn đang áp giải một bé gái. Nếu Forde ở đây chắc chắn tên đồng bọn này chính là tên thanh niên bị hắn tra tấn đến thừa sống thiếu chết, còn cô bé kia chính là Natasha. Lão tứ cười hi hi trả lời.

“Lão tam lâu quá không được vào thành nên đi tìm gái rồi. Ta cũng muốn theo lắm nhưng phải đưa con nhóc này về nên lần này đành chịu thiệt thôi.”

Tên kia cũng gật đầu đồng ý tỏ vẻ hăm mộ.

“Lão tam thật may mắn được giao nhiệm vụ này, cũng lâu lắm ta chưa được chạm vào... hé hé!”

Lão tứ cũng cười.

“Thôi, ta đưa con bé này nhốt lại đã.”

Nơi giam giữ lũ trẻ là một căn phòng lụp xụp, xung quanh có 4 kiếm sĩ canh giữ cẩn thận. Lão tam mở cửa ra xô Natasha vào hăm dọa.

“Ngao ngoãn mà ở yên đó cho ta. Dám chạy trốn nữa ta giết ngươi cho chó ăn.”

Nói rồi hắn đóng sầm cửa lại. Natasha xoay cái mông vừa chạm với mặt đất chửi thảm.

“Tên khốn kiếp, cần gì mạnh tay vậy đây này.”

Chợt có một thiếu niên chạy lại ôm chặt lấy Natasha.

“Tại sao em không chạy, lại để bọn chúng bắt lại rồi.”

“Phi, phi, ai cho ngươi ôm ta, đừng có tiến lại, gần nữa ta thiến bây giờ.”

Natasha đẩy thiếu niên ra đe dọa, vẻ mặt phẫn nộ vô cùng. Thiếu niên ngơ ngẩn nhìn Natasha

“Em gái, ngươi...”

“Ta không phải em gái ngươi, em ngươi nhờ ta đến giải cứu các ngươi.”

Bùm một tiếng, Natasha đã biến thành một thiếu niên tóc đen anh tuấn, không phải Franz thì còn ai. Thì ra để trà trộn vào địch hắn đã dùng biến thân thuật và phân thân thuật để biến thành lão Tứ và Natasha. Phút chốc cả phòng giam loạn cả lên. Franz hét một tiếng.

“Tất cả im lặng cho ta.”

Hắn khẽ đánh giá anh trai của Natasha, hắn biết là anh trai của cô bé bởi vì thiếu niên này cũng sở hữu một đôi Bạch nhãn. Đây là một thiếu niên tầm 14 tuổi, nhưng gương mặt rất già dặn và cương nghị, Bạch nhãn với hắn không có vẻ kỳ dị mà còn tạo ra một sức hút lạ kỳ. Franz thầm gật đầu. Một nhân tài đáng để bồi dưỡng a. Hắn cũng đánh giá xung quanh, trong căn phòng này là gần trăm thiếu niên thiếu nữ ăn mặc rách rưới, trên cơ thể đầy vết thâm tím, tinh thần suy sụp, thậm chí có vài thiếu nữ đôi mắt trở nên vô thần. Franz sống mũi chợt cảm thấy hơi cay cùng với đó lòng phẫn nộ của hắn dần tăng lên.

“Đại nhân, em gái ta không sao chứ?”

Tên thiếu niên vội hỏi Franz. Hắn gật đầu.

“Lúc Natasha chạy trốn thì gặp phải ta. À, tự giới thiệu, ta là người của gia tộc Bonaparte, các người ở gần nơi của quân đoàn Hồ gầm chắc hẳn đã nghe qua. Lần này ta chính là đến cứu các người. Lát nữa sẽ có đánh nhau, các người ngoan ngoãn ở trong này cho ta.”

“Là thật sao?”

Các thiếu niên mắt sáng lên. Gia tộc Bonaparte tất nhiên là bọn hắn biết. Ở Ala đế quốc gia tộc Bonaparte được xem là gia tộc chiến thần, người không biết gia tộc Bonaparte chứng tỏ người không phải công dân của Ala đế quốc.

Franz gật đầu lấy ra vài chục bát mì Ramen. Cái này hắn có rất nhiều nhưng lại ít dùng. Tác dụng của nó là hồi phục thể lực, đối với đám trẻ này thì không gì tốt hơn.

“Các người biết vậy thì tốt rồi. Để ta chữa thương cho các người, các người ăn cái này sẽ nhanh chóng khỏe lại.”

Nói rồi hắn đi đến bên những thiếu niên bị thương nặng kia. Cả người không chỗ nào là không bị thương tích. Khẽ thở dài một tiếng. Bọn này thật quá tàn nhẫn a.

“Hệ thống, cho ta đổi lấy sơ cấp trị thương thuật.”

“Định, tiêu hao 2000 bạc đổi sơ cấp trị thương thuật”

“Định, chúc mừng ký chủ học được sơ cấp trị thương thuật”

Vốn Franz định cho các thiếu niên này dùng sơ cấp thuốc trị thương nhưng quả thật là không đủ dùng nên hắn quyết định đổi lấy trị liệu thuật. Chakra là một thứ rất thần kỳ. Nó có thể tàn phá cơ thể đối phương nhưng cũng có thể dùng để trị liệu cơ thể. Trong manga muốn sử dụng trị liệu thuật thì nhân giả phải có khả năng khống chế chakra cực tốt. Nhưng Franz đơn giản hơn nhiều. Hắn chỉ cần học là có thể sử dụng thành thạo rồi. Đó chính là sự biến thái của nhân giả hệ thống.

“Người tên gì?”

Franz hỏi anh trai của Natasha. Thương thế của hắn nặng nhất trong đám, nhưng hắn vẫn có thể ngồi dậy nói chuyện làm Franz cũng phải cảm thán với thể chất của người sở hữu Bạch nhãn. Thiếu niên vội trả lời.

“Thưa đại nhân, ta là Gilliam.”

Franz gật đầu ra dấu bảo Gilliam nằm xuống. Hắn đưa tay khẽ chạm nhẹ lên vết thương, một màu xanh lá nhạt từ từ hiện lên bao trùm lấy vết thương trên ngực của thiếu niên. Gilliam cảm thấy một cảm giác khoan khoái dễ chịu chưa từng có. Trong người hắn dòng chảy sinh mệnh đang dần mạnh mẽ trở lại, sự đau đớn của vết thương cũng dịu đi rất nhiều. Gilliam thầm cảm động. Đúng là người của gia tộc Bonaparte, trên đời này có quý tộc nào nguyện gần gũi chữa thương cho bình dân không? Chắc chỉ có vị thiếu gia trẻ tuổi trước mắt hắn thôi.

Phân cách-

Lại nói đến phân thân biến thành lão Tam thì đang đau đầu. Franz vốn định sau khi lên vào doanh trại của bọn chúng thì sẽ tìm cách tiếp cận tên ma pháp sư kia sớm giải quyết hắn để Kim sư vệ tiến công. Không ngờ tên ma pháp sư này quá cẩn thận. Ngoài đội trưởng của vệ đội ra thì hầu như không ai có thể tiếp cận được hắn. Franz không thể không sốt ruột bởi vì thời gian của biến thân thuật là có hạn. Nếu hắn không thể vô hiệu hóa tên ma pháp sư trước thì chỉ còn cách khổ chiến thôi.

“Mọi người, ăn cơm thôi.”

Chợt tên đầu bếp thông báo, đã đến giữa trưa rồi, ở khu trú quân này cũng có một nhà bếp riêng, chuyên nấu ăn cho đám người Thiết Huyết minh.

“Này người anh em, cơm này mang đến cho đại pháp sư phải không?”

Franz hỏi tên đầu bếp đang bê khay cơm trên tay. Tên đầu bếp nói.

“Đúng vậy, có vấn đề gì sao?”

Nghe được lời tên đó xác nhận Franz vui vẻ móc ra một đồng vàng nịnh nọt nói.

“Người hôm nay có thể nhường ta mang cơm cho đại nhân không. Người biết đấy, cơ hội được ra mắt đại nhân không phải ai cũng có a. Ta muốn xin đại nhân nâng đỡ một chút...”

Nói đến đây Franz khéo léo nhét đồng vàng vào tay tên đầu bếp đánh cho hắn một cái ánh mắt. Tên đầu bếp không tỏ vẻ gì nhưng lại thần không biết quỷ không hay nhét tiền vào túi hăng giọng một cái nói.

“Coi như hôm nay người may mắn, nhớ giao cơm cho đội trưởng, hắn sẽ mang cơm vào a pháp sư đại nhân.”

“Cảm ơn, cảm ơn, anh đẹp trai. Ta nhất định sẽ không quên ân tình này đây.”

Franz vội tiếp lấy khay cơm đi về phía phòng của ma pháp sư. Nhưng ai cũng không biết bàn tay hắn xòe ra, một nhúm bột trắng rơi vào trong chén canh của ma pháp sư. Giao cơm cho đội trưởng, Franz xoay người cười thầm: “Để xem lần này người sống sao.”

Franz đi về phía sau nơi đóng quân, hắn ước định với Forde khi giải quyết tên ma pháp sư xong sẽ thông báo cho Kim sư vệ tấn công. Lúc này Franz mới phiền muộn. Lấy gì để thông báo đây này. Franz lại tiến vào hệ thống tìm kiếm, hắn nhớ trong hệ thống có rất nhiều đồ vật. Tìm một lát quả nhiên hắn tìm ra một vật thích hợp... pháo sáng.

“Bụp”

Khói đỏ từ pháo sáng bay lên mù mịt, Franz vội vứt đó rồi chạy đi. Dưới chân đồi, các đội viên của Kim sư vệ đang nằm sấp dưới mặt cỏ, trên người phủ đầy cỏ xanh. Foder thầm khâm phục vị thiếu gia này. Franz trước khi đi đã bảo hắn cho người cắt thật nhiều cỏ phủ lên người, sau đó làm một động tác kì lạ trườn trên mặt đất tiếp cận quả đồi. Quả nhiên quân địch không hề phát hiện. Cái này chính là kiếp trước Franz xem phim và học khóa quân sự biết được. Đây chính là cách nguy trang cơ bản của quân đội kiếp trước.

“Đại nhân, phía trên đồi có khói đỏ.”

Tên đội viên báo cáo cho Forde. Hắn quan sát rồi vung tay lên.

“Anh em là tín hiệu của thiếu gia, cùng ta xông lên. Giết!”

“Giết”

Từ dưới đám cỏ vùng lên hơn trăm người như dã nhân vậy, trên người thì đầy cỏ dại, trên mặt nhọ nồi về ra từng vạch đen bên hai gò má xông lên đồi. Quả đồi không cao nên chẳng mấy chốc Kim sư vệ đã tiếp cận được nơi trú quân của Thiết Huyết minh.

“Địch tấn công”

Bên trong doanh địa loạn thành một đồng, tên thì cầm trường thương mà không mặc giáp, tên thì mang túi tên trên tay lại cầm bát cơm. Trời đánh tránh bữa ăn. Mấy tên này quả thật là ác độc mà.

“Ổn định, tất cả ổn định, cung thủ nấp sau, thuận chiến sĩ tiến về phía trước.”

Tên đội trưởng là một kiếm sĩ vóc người to cao vung vẩy đại kiếm ra lệnh cho đám người chạy loạn phía dưới. Lúc này Kim sư vệ cũng đã chạy đến trước cổng doanh địa. Thiết Huyết minh chưa kịp sắp đội hình thì đã nghe Forde hét một tiếng.

“Cung tiễn thủ, bắn”

Vài chục mũi tên bay vào doanh địa, tiếp theo đó là tiếng hét thảm phát ra. Mười mấy tên kiếm sĩ đứng đầu không may bị trúng tên, có vài tên chết ngay tại chỗ. Tên đội trưởng thấy vậy cũng hô lên.

“Cung tiễn thủ, bắn trả cho ta.”

Nhưng hắn chợt nhận ra vài mũi tên của bên mình lại bắn không đến quân địch. Cung tiễn thủ là một chức nghiệp đặc biệt. Trên mũi tên không những giá trị đầu khí mà còn tăng tầm xa, khả năng chính xác. Mũi tên bắn không tới chứng tỏ thực lực của địch nhân hơn xa bên mình.

“Giết”

Kim sư vệ lao vào doanh địa như hổ vào bầy dê thoải mái chém giết. Đây chính là một tràng diện đồ sát không hơn không kém. Phải biết Kim sư vệ thực lực thấp nhất cũng là Đại đấu sư, tương đương với tên đội trưởng kia. Còn thành viên của Thiết huyết minh cũng chỉ là đấu sư mà thôi. Huống chi nhân số còn chênh lệch gần gấp 5 lần.

Nhìn tràng diện này tên đội trưởng vội chạy đi tìm Zeko, chỉ có ma pháp sư mới có thể thay đổi thế cục thôi. Nhưng khi hắn tiếng vào trong phòng thì chỉ nghe một mùi hôi thối từ nhà vệ sinh bốc ra. Ma trong đó đại ma pháp sư vĩ đại đang nằm la liệt trên bồn cầu. Kết quả này chính là Franz gây ra. Trong canh của bữa ăn hắn cho thêm vào chính là thuốc xổ. Vốn cái này hắn định để đối phó trả thù Desmond. Nhưng không ngờ lần này lại thuận lợi dùng để đối phó với lão ma pháp sư này.

Biết rằng đại thế đã mất. Tên đội trưởng vội quay người chạy trốn nhưng trước cửa từ khi nào đã xuất hiện một thiếu niên tóc đen, mặt đeo một cái mặt nạ kỳ dị mà nếu có người ở Trái Đất ở đây sẽ nhận ra chính là mặt nạ phòng độc. Sở dĩ Franz dùng nó không phải bởi vì muốn che dấu dung mạo mà chính là mùi hôi từ nhà vệ sinh bốc ra làm hắn không chịu nổi. Franz nhẹ nhàng nói.

“Người đầu hàng đi thôi.”

“Tiểu tử ngươi muốn chết.”

Tên đội trưởng gầm lên một tiếng xông về phía Franz. Franz cười lạnh một tiếng để lưỡi kiếm chém ngang người mình.

“Bụp”

Thân hình Franz tan thành tro bụi, tên đội trưởng cảm thấy không ổn, đột nhiên Franz xuất hiện ngay trên đầu hắn, trên tay Lạc Vân đâm thẳng xuống đầu tên đội trưởng, tên này cũng tính là có kinh nghiệm vội lặn người trên đất né tránh. Franz cười nhạt.

“Biết ngay ngươi sẽ thế này. Muộn còn”

Chân vừa chạm đất Franz đã lặn người trên không Lạc Vân chuẩn xác đâm vào vai của tên đội trưởng.

“Đình, muộn còn thành công...”

Tên đội trưởng định đánh trả nhưng hắn nhận ra mình không thể cử động, mà đầu khí của hắn cũng bị đình trệ, như là bị phong bế lại. Đây chính là tác dụng của Muộn cô và chất độc trên Lạc Vân mang lại. Franz không khách khí tung một cước vào ngực hắn đánh bay hắn ra ngoài. Lúc này trận chiến bên ngoài đã kết thúc. Kim sư vệ nhanh chóng bắt lấy tên đội trưởng trói lại. Đột nhiên hệ thống vang lên thông báo.

“Đình. Chúc mừng ký chủ hoàn thành ân tòng nhiệm vụ giải cứu, ban thưởng...”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tước Vị

Chương 15: Tước vị

Bên trong doanh địa dần trở nên yên ắng lại, trận chiến chỉ diễn ra trong vòng chưa đầy hai mươi phút. Thiết Huyết đội viên đa số đều bị bắt lại, phế bỏ khả năng chiến đấu. Đám nhỏ cũng được giải thoát, qua thời gian Franz trị liệu tình hình của bọn chúng cũng tốt hơn rất nhiều.

“Anh trai.”

Natasha vui mừng chạy lại ôm lấy Gilliam. Thiếu niên cũng vui vẻ ôm chặt lấy cô bé đầy yêu thương. Nhìn cảnh này Franz thầm cảm động. Kiếp trước hắn là một cô nhi, thiếu nhất chính là tình thân. Bất chợt trong đầu hắn hiện lên gương mặt đầy tình nghịch của Leona. Đúng vậy ông trời đã ban cho hắn cơ hội để có người thân, hắn nhất định phải sống tốt, phải thật mạnh mẽ để bảo vệ những người xung quanh hắn.

Chợt Gilliam nắm tay của Natasha quỳ xuống.

“Tạ ơn đại nhân, ân tình này Gilliam không biết như thế nào báo đáp. Nếu đại nhân không chê ta xin nguyện đi theo đại nhân suốt đời.”

Franz đứng đình cười. Ta chính là chờ câu nói này của ngươi. Hắn đỡ hai đứa trẻ dậy nhưng lại nhìn đám trẻ nói.

“Còn các ngươi sau này có dự tính gì không?”

Đám trẻ lâm vào trầm mặc. Dù sao lớn nhất trong bọn hắn cũng chỉ là 17 tuổi. Một lũ trẻ bơ vơ không có người thân còn biết làm gì đây này. Bỗng chốc bọn hắn như cảm thấy lạc mất phương hướng. Franz thấy vậy liền tiếp lời.

“Hiện giờ ta đang muốn thành lập một vệ đội, nếu ai muốn trở thành cận vệ của ta thì tiến lên phía trước. Những người còn lại ta sẽ sắp xếp nơi ở trông đất phong của gia tộc đảm bảo cuộc sống cho các ngươi.”

Nhất thời đám trẻ yên lặng suy nghĩ. Franz cũng không quấy rầy bọn hắn. Đây là lựa chọn cả đời của bọn hắn, Franz không có quyền can thiệp. Sống một cuộc sống bình dị, yên lặng hoặc bước lên con đường cường giả. Với nhân giả hệ thống, hắn tin tưởng có thể đưa đám trẻ thành những cường giả của đại lục.

Lát sau có hơn hai mươi đứa trẻ tính cả anh em Gilliam bước lên phía trước, trong đó những thiếu niên, thiếu nữ này bùng lên sự cừ hận. Một thiếu niên khoảng 16 tuổi, có vẻ là lớn nhất ở đây quỳ xuống nước mắt rơi.

“Xin đại nhân báo thù cho chúng ta, chúng ta nguyện làm trâu làm ngựa cho ngài.”

Nói rồi tất cả đều đập mạnh đầu xuống đất. Không những Franz động dung trước cảnh tượng này mà ngay cả những thành viên của Kim sư vệ mắt cũng hiện lên sự phẫn nộ hung hăng nhìn đám Thiết Huyết mình đang nằm trên đất. Ép những đứa trẻ ngây thơ hồn nhiên trở nên đầy cừ hận như thế này. Bọn hắn đúng là đồ cầm thú mà. Franz đỡ đám trẻ dậy hỏi thiếu niên lớn nhất. Nếu không phải thiếu gia không cho phép thì bọn hắn đã lao vào chém lũ ác nhân này thành trăm mảnh rồi.

“Ngươi tên gì?”

“Salah thừa đại nhân”

Salah nói. Franz gật đầu cầm lấy một thanh kiếm đưa cho hắn.

“Tốt, nhưng muốn làm cận vệ của ta không phải chỉ biết nói xuống. Thuộc hạ của ta chính là một thanh lợi kiếm của ta, cần phải biết giết người. Nếu làm được ta sẽ biến các ngươi thành cường giả để các ngươi tự tay báo thù. Đã như vậy thì bắt đầu từ ngươi đi. Giết hắn ngươi sẽ trở thành thuộc hạ của ta.”

Franz chỉ một tên Thiết Huyết mình nói. Salah cầm lấy thanh kiếm bước từng bước đến gần tên đó, ngọn lửa cừ hận hiện rõ trong mắt hắn. Tên Thiết Huyết mình sợ hãi van xin.

“Ta xin ngươi, đừng giết ta, xin ngươi...”

“Phập”

Lợi kiếm đâm xuyên cổ họng tên đó, máu tươi bắn lên đầy mặt của Salah, nhìn hắn bây giờ như một con quỷ khát máu cuồng bạo vậy. Hắn cười nhạt.

“Tại sao lúc cha mẹ ta cầu xin ngươi ngươi không tha cho họ. Cha, mẹ ta báo thù ọi ngươi”

Xoẹt.

Salah cắt đứt đầu tên đó rồi bỗng khóc lóc thảm thiết. Báo thù. Có lẽ đó là mục tiêu cả đời của thiếu niên này. Tiếp theo các thiếu niên khác cũng tiến lên run rẩy giết chết cừu nhân của mình, rồi lại khóc lóc, cũng có nôn mửa. Mọi người không muốn nhìn khung cảnh thế này. Nhưng đây là thế giới mà kẻ mạnh ăn kẻ yếu. Lòng thương xót không thể giúp ngươi tồn tại. Cũng có vài thiếu niên lùi bước. Chỉ có 7 người thông qua được khảo nghiệm đầu tiên này, trong đó có ba thiếu nữ kể cả Natasha lớn nhất cũng chỉ 15 tuổi. Cuối cùng chỉ còn Gilliam, hắn không vội tiến lên mà nói.

“Đại nhân, ta muốn giết hắn.”

Gilliam chỉ tên đội trưởng. Franz gật đầu. Gilliam chính là người mà hắn kỳ vọng nhất, tên đội trưởng không thể nghi ngờ chính là một khảo nghiệm tốt cho hắn.

Được cái gật đầu của Franz, Gilliam cầm kiếm tiến lên. Tên đội trưởng trừng mắt hung hăng nhìn hắn.

“Tiểu tử, ngươi dám sao?”

Nói rồi khí thế đại đầu sư của hắn tỏa ra. Kim sư vệ định tiến lên ngăn cản nhưng Franz lắc đầu. Hắn muốn xem Gilliam sẽ xử lý như thế nào. Áp lực. Tuyệt đối là áp lực. Bước chân của Gilliam chậm dần, một bước chân của hắn giờ cũng trở nên khó khăn. Hắn chỉ là một thiếu niên bình thường, đối diện hắn là một đại đầu sư. Áp lực từ khí thế tên đội trưởng tỏa ra không phải người bình thường có thể chịu được đấy, huống chi Gilliam đang bị thương.

Một bước, hai bước,...khó miệng Gilliam cũng đã xuất hiện tơ máu, hắn chỉ còn cách tên đội trưởng ba bước chân nữa thôi. Mọi người nhìn hắn đầy cổ vũ. Natasha trên mặt đầy lệ, cô bé thầm cầu nguyện gì đó trong miệng. Franz thì nhìn hắn đầy sự mong chờ.

Ba bước, bốn bước,...máu đã chảy ra thấm cả cổ áo Gilliam, chân hắn đã muốn dừng lại nhưng ý chí, cừ hận trong mắt hắn lại không hề giảm, hai bên thái dương mạch máu nổi lên, Bạch nhãn càng mở ra to hơn. Franz gật đầu, Bạch nhãn thức tỉnh hoàn toàn có thể chèo chống ý chí của hắn. Tên đội trưởng đã bắt đầu sợ hãi.

“Không, không thể như thế được, ta không tin. Xin ngươi, đừng...”

Năm bước. Gilliam ngửa mặt cười cuồng ngạo.

“Ông nội, cha, mẹ ta báo thù cho các ngươi đây”

Phập

Thanh kiếm đâm chuẩn xác vào tim tên đội trưởng, hắn trợn mắt lên nhìn thẳng vào thiếu niên trước mắt.

“Ngươi... ngươi...”

“Ya”

Gilliam găm lên một tiếng thanh kiếm chặt đôi người tên đội trưởng, chấm dứt sinh mạng của hắn. Áp lực tan biến, cả người Gilliam hư thoát. Hắn ngã

xuống ngất xỉu dưới sự tôn kính của mọi người kể cả Kim sư vệ.

-----Phân cách-----

Mùa đông, kinh thành Muchen trắng xóa một màu tuyết. Từng cơn gió lạnh thổi tuyết bay đi vurun vãi trên từng con phố. Lạnh. Lạnh đến mức người ta chẳng muốn ra đường. Kinh đô mất đi vẻ ồn ào, nhộn nhịp thường ngày, thay vào đó là sự yên bình hiếm có. Mọi người đều ở trong nhà đốt lửa sưởi ấm, ngắm tuyết rơi, tận hưởng cảm giác ấm cúng bên gia đình. Ngoài đường lớn chỉ lơ xơ vài bóng người không ai khác chính là những lính đánh thuê. Lính đánh thuê là không có ngày nghỉ. Họ cũng như những con ong cần cù, chăm chỉ đều đều đi làm nhiệm vụ để kiếm kế sinh nhai.

Nhưng trong phủ Bonaparte lại khác. Khắp nơi người người ra vào nhộn nhịp, đèn đuốc sáng trưng. Nhìn ở đâu cũng là quý tộc với những bộ quần áo hoa lệ. Đến nô bộc cũng mặc những bộ quần áo sạch sẽ nhất. Hôm nay chính là ngày thành niên của con trai trưởng nhà Bonaparte – Franz Bonaparte.

Theo truyền thống của Lion đại lục, thiếu niên khi đến tuổi 16 thì đã được tính là người trưởng thành, nghĩa là đã đến tuổi thành gia lập thất, gây dựng sự nghiệp. Đây cũng có thể coi như là một bước ngoặt của cuộc đời con người. Gia đình bình thường thì cũng mở một bữa tiệc giản đơn mời láng giềng đến chứng kiến ngày trưởng thành của con cái. Huống chi đây lại là trưởng tử của gia tộc Bonaparte. Chỉ thấy trong bữa tiệc người của gia tộc Bonaparte thì ít mà quan viên, quý tộc thì rất nhiều. Đây chính là cơ hội để nịnh bợ đại gia tộc của Ala đế quốc. Ai mà không muốn tham gia đây này.

Trái ngược với sự nhộn nhịp vui vẻ bên ngoài. Bên trong phòng Franz đang tràn đầy phiền muộn. Đã gần nửa năm rồi. Hắn cũng chỉ mới lên đến cấp 43 tương đương với Đại đầu sư sơ kỳ. Tiến cấp cũng quá chậm đi. Nếu như ai biết hắn chỉ mới tu luyện được gần 1 năm từ một tên phế vật lên đến đại kiếm sư mà con than chậm thì chắc mỗi người một bãi nước miếng cũng làm chết hắn.

Đối với lễ thành niên này Franz không hề có hứng thú, quá nhiều lễ nghi rườm rà làm hắn phát mệt. Nên hắn chỉ làm qua loa rồi nấp ru rú trong phòng. Lần này Leona cũng không về thăm hắn được. Nghe nói cô đang trong kỳ thi của học viện nên không thể trở về. Geoffrey thì đang bận chiến sự ở phía bắc, gửi thư về cho hắn nói linh ta linh tinh, nào là quân vụ bên người không thể trở về, lần sau gặp lại sẽ giới thiệu cho hắn vài mảnh nam, ... làm Franz ức đến ói máu, thậm chí lần sau không dạy bảo cho Geoffrey một trận thì không làm người.

“Thiếu gia, gia chủ gọi ngài.”

Emon tiến vào nói. Franz gật đầu.

“Nói với gia chủ ta sẽ đến ngay.”

Đại đường của gia tộc Bonaparte chiếm một diện tích cực kỳ rộng lớn, dù là chữ ngàn người cũng không có cảm giác chật chội, mặc dù mùa đông nhưng xung quanh đều có khảm hỏa hệ ma tinh hạch đỏ chói, tỏa ra hơi nóng làm người ta ấm áp vô cùng. Chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ thấy sự bề thế của gia tộc Bonaparte.

“Tiểu tử, sao mặc mày buồn thiu thế kia. Trưởng thành rồi muốn vợ phải không?”

Một lão giả vỗ vai Franz cười ha hả. Đây chính là Tam trưởng lão của gia tộc, cũng là một thánh cấp kiếm sĩ, tính tình hào sảng. Nói là lão giả nhưng nhưng cơ thể của Tam trưởng lão còn rắn chắc hơn những thanh niên bình thường. Tam trưởng lão khác với những trưởng lão cao cao tại thượng kia, ông rất hào sảng và hòa nhã, hay đi đến luyện võ đường dạy bảo đệ tử gia tộc, có khi còn so sức mạnh với những hộ vệ gia tộc. Bởi vậy nên ông rất được người trong gia tộc kính trọng.

“Ông nội ba (Nghĩa là anh em của ông nội, cái này ta không biết ở nơi khác gọi thế nào nên dùng cách ở quê ta), con cũng không phải là muốn cưới vợ nha. Chỉ là lâu nay tu luyện có chút khúc mắc tiến triển chậm nên hơi buồn bực thôi.”

Franz cười nói. Tam trưởng lão chính là em trai ruột của Heter nên Franz cũng gọi là ông nội. Tam trưởng lão gật đầu.

“Tu luyện không thể cầu nhanh chóng mà lấy cẩn trọng làm chính, nên nhớ dục tốc bất đạt. Nếu ngươi tiến triển chậm nhưng căn cơ càng thêm kiên cố vững chắc thì cũng không phải là việc gì xấu. Thôi, đi vào, nghe nói có người trong hoàng cung đến.”

Franz dạ một tiếng rồi đi theo sau Tam trưởng lão. Bên trong sảnh đường ngoài gia chủ và hội đồng trưởng lão ra còn có cả Heter và hai người Franz chưa gặp bao giờ. Đó là một lão giả mặc áo bào đen, râu hơi bạc, da nhăn, thân thể hơi mảnh khảnh nhưng Franz cảm nhận được ẩn sau trong cơ thể gầy nhọc đó là một khí thế cường đại, thậm chí còn hơn cả Tam trưởng lão. Người còn lại là một thanh niên tóc vàng, mắt xanh, gương mặt đẹp trai, nhưng nghiêm nghị, có uy thế của bậc đế vương. Franz thầm gật đầu khen ngợi thanh niên. Đúng là mẫu bạch mã vương tử mà.

“Franz đây sao, lớn nhanh quá, nhớ khi ta gặp ngươi lần đầu thì ngươi mới chỉ nằm trong tã lót thôi. Không ngờ mới đó đã thành một chàng trai tuấn tú rồi.”

Thấy Franz bước vào lão giả liền khen ngợi.

“Lão già, ngươi còn không nghĩ đây là cháu của ai. Nhớ năm đó ta ngọc thụ lâm phong, đẹp trai cỡ nào, đến mức không thiếu nữ nào ở đế đô là không mê mẩn ta.”

Heter đắc ý nói, rồi quay sang Franz.

“Còn không mau chào ông Philip.”

Franz vội cúi chào. Thì ra đây chính là Luis Philip – gia chủ của gia tộc Philip là một trọng thần trong triều đình, thân tín của Nikolai đại đế.

“Heter, người vẫn như xưa, quá nói dóc rồi.”

Luis chỉ cười nhẹ vẫy tay một cái, Franz liền cảm thấy một luồng khí đỡ mình đứng dậy. Hắn âm thầm giật mình, thì ra vị lão già trước mặt này chính là một ma pháp sư cường đại. Luis vẫn phong độ với nụ cười hiền hòa chỉ thiếu niên bên cạnh nói.

“Đây là Pecival, nhị hoàng tử của đế quốc. Hai người tuổi tác tương đương nhau, ta hi vọng các người có thể kết thân với nhau.”

“Kính chào hoàng tử.”

Franz khom người chào Pecival. Lễ nghi của Ala đế quốc không phải quý lạ như ở Trái Đất, chỉ cần khom người biểu lộ sự tôn kính là được. Dù gì người cũng là hoàng tử. Bán cho người một chút tôn trọng cũng không sao. Franz thầm nhủ.

Pecival cũng tiến đến đỡ lấy hắn cười nhẹ nói.

“Người đừng quá đa lễ, thấy ta với người tuổi cũng không hơn kém bao nhiêu, nếu không ngại thì gọi ta một tiếng anh trai được chứ.”

Trong lòng Franz a một tiếng, cuối cùng cũng hiểu mục đích Luis đưa nhị hoàng tử đến đây. Một tiếng anh em này chỉ sợ không phải vì hắn mà chính là vì gia tộc Bonaparte đi. Tuy không hiểu tranh đấu trong triều cho lắm nhưng hắn cũng biết được chút chút qua phim ảnh đời trước. Nhìn về phía Heter dừng dung không tỏ thái độ Franz cũng hiểu ý. Dù sao cũng không được để nhị hoàng tử mất mặt a. Hắn nắm chặt lấy tay nhị hoàng tử nói.

“Đã vậy ta cung kính không bằng tuân lệnh a.”

“Tốt, tốt, như thế không chậm trễ nữa, ta cũng truyền ý chỉ của đại đế, Franz Bonaparte tiếp chi.”

Luis cười ha hả trên tay xuất hiện một quyển trục (cuộn giấy), mọi người trong phòng trừ nhị hoàng tử và Heter đều quỳ xuống. Luis đọc.

“Gia tộc Bonaparte ngàn năm trung thành với đế quốc, lập nhiều công lao to lớn, vì đế quốc mà hi sinh xương máu của con cháu trong gia tộc đế quốc đời đời nhớ ơn. Nay trưởng tử Franz Bonaparte đã thành niên ta đặc biệt sắc phong tước vị Vũ Huy tử tước, ban thưởng mười vạn đồng vàng, thực ấp ngàn hộ. Ala đế quốc, Nikolai V đại đế.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tử Thần

Chương 16: Tử thần

Franz cung kính nhận lấy thánh chỉ. Đối với một đại gia tộc như gia tộc Bonaparte mà nói phần thưởng chỉ là hình thức mà thôi, cái quan trọng chính là tước vị, điều này cũng cho thấy sự coi trọng của hoàng thất đối với gia tộc. Đây cũng là một chiêu bài chính trị mà hoàng thất hay dùng để trấn an các vảy cánh của mình. Hon ai hết, Nikolai đại đế hiểu là một người đứng đầu một đại đế quốc cần nhất chính là tạo ra sự cân bằng thế lực giữa các đại gia tộc trong triều đình, phải làm sao cho bọn họ đối đầu lẫn nhau, suy yếu lẫn nhau mà không cảm thấy hoàng tộc xa lánh họ. Nên không phải tự nhiên mà ở đế đô gia tộc Carlos luôn đối đầu với gia tộc Bonaparte.

Nhưng đối với Franz thì đạo thánh chỉ này chính là miếng bánh ngọt trên trời rơi xuống. Không những tiền thưởng 10 vạn đồng vàng là một số tài chính không nhỏ mà quan trọng hơn chính là tước vị. Theo quy định của pháp luật thì chỉ có quý tộc mới có quyền tổ kiến tư binh, nếu ai bí mật nuôi dưỡng tư binh sẽ bị xếp vào tội phản quốc. Franz đang muốn huấn luyện bọn Gilliam thành thế lực của mình, thân phận tư binh chính là không thể hợp hơn được. Theo quy định, tử tước có quyền nuôi dưỡng hai trăm tư binh. Nghĩa là Franz vẫn còn một trăm chín mươi hai danh ngạch.

Franz vội vàng tạ ơn sau đó xin cáo lui. Hắn biết tiếp theo là màn “thảo luận” quốc gia đại sự mà hắn không thể tham gia đấy. Trở về phòng của mình Franz bỗng thấy Emon đứng trước cửa, mặt mày tái mét không dám tiến vào.

“Emon, sao người lại lấm la lấm lét thế kia? Có phải mới rình coi cô bé nào tắm phải không?”

Franz về mặt hèn mọn nói. Trong lòng hắn cũng phiền muộn, dáng vẻ này của hắn thì làm sao có thể là thần bí cao thủ, đúng là nghĩ nhiều rồi. Emon lắc đầu lia lịa chỉ vào phòng run rẩy.

“Thiếu...gia trong phòng có...có ma.”

Franz ngạc nhiên, mặc dù dị giới tôn sùng thần linh như với kiếp trước là người của thế kỷ 21 hắn vẫn không hề tin trên thế giới này có ma đấy.

“Ừ...ừ...”

Bước vào phòng Franz đã nghe thấy tiếng rên nhỏ. Emon tái xanh mặt vội chạy ra ôm lấy cánh cửa chỉ tay vào phòng.

“Đấy đấy, thiếu gia, ma kia.”

Franz thận trọng tiến đến theo hướng âm thanh phát ra. Cuối cùng hắn nhận ra nơi phát ra tiếng rên chính là hộp quà mà Geoffrey đã tặng cho hắn. Cái hộp không to lắm, đã thế tên này còn để màu hồng...Ặc. Phía dưới hộp giờ còn có thứ nước gì đó chảy ra. Sao lại có mùi khai thế này.

“Ồ”

“Àng, àng”

Thì ra trong hộp chính là một chú chó con mới chỉ mười mấy ngày tuổi, lưng đen, bụng trắng, hai tai dựng thẳng, mặt rất giống chó sói, trên trán có một vệt lông trắng trên nền đen. Đôi mắt xanh sũng nước ngược nhìn Franz trông dễ thương vô cùng. Bên trong hộp còn có một mảnh giấy đính kèm, trên đó là chữ viết của Geoffrey.

“Em trai, nhận lấy món quà của ta thấy bất ngờ lắm phải không? Ta không biết đây là loại ma thú gì. Trông rất giống sói nhưng ta chưa từng gặp loài sói nào như thế cả. Điều ta bất ngờ đó là khi ta gặp nó thì nó cũng chỉ có vài ngày tuổi nhưng có thể tồn tại được sự giá lạnh của phương bắc. Ta cảm thấy con vật này không tầm thường. Nhưng trong quân doanh ta không có thời gian nuôi nó được. Nhìn người cũng rành rồi quá ta sợ sẽ phát sinh nông nổi nên tặng người con vật này cho người bạn rợn đi ha. Đừng có mà ngược đãi nó đó. À, có thích hộp quà của ta không hả? Màu hồng đó. Ta thấy rất hợp với người. Há há. Nhớ viết thư cho ta. Anh trai thân yêu của người. Geoffrey.”

Emon tự nhiên cảm thấy nhiệt độ trong phòng hạ xuống. Hắn thấy mặt của thiếu gia đen lại, vai run run. Chợt Franz gầm lên.

“Tên Geoffrey chết tiệt, đừng để ta bắt được người.”

Ở Hồ Gươm quân đoàn Geoffrey chợt ắc xì một cái, lảm bảm.

“Ai dám mắng chủi ta, chắc không đâu, ta tốt thế này mà. Ấy da, chắc lạnh quá rồi.”

“Gâu, gâu”

Tiếng sủa non nớt làm Franz tỉnh lại. Chó con đang nhìn hắn, chân trước cào cào với lên thành hộp, cái đuôi xù cuộn tròn trên lưng vẫy vẫy. Franz trầm kỳ quái, con chó nhỏ này rất giống giống chó Alaska kiếp trước của hắn. Franz liền phóng cho nó một cái dò xét thuật.

Tên: Chó Alaska

Đăng cấp: ???

Tình trạng: Suy yếu

Skill: ???

...

Lần này Franz cứng người rồi. Đa số các thông số đều là dấu ???, tên lại đúng là chó Alaska, Geoffrey lại nói là chưa gặp bao giờ. Franz nhắc bồng con chó lên.

“Chẳng lẽ người cũng xuyên việt giống ta?”

Chó con ve vẩy cái đuôi, liếm láp vào mặt hắn.

“Emon, tìm chút đồ ăn cho nó.”

“Vâng, thiếu gia.”

Lúc này Emon mới hoàn hồn vội chạy đi, trong lòng xấu hổ. Không ngờ lại bị một con chó con hù muốn chết. Trong phòng Franz bế chó con lên, trong lòng yêu thích. Thiếu tướng tình báo Phạm Xuân Ân đã từng nói: “Trong nhà phải nuôi ba con vật: con chó trung thành, “con có thể chê cha mẹ khó chứ chó không bao giờ chê chủ nghèo”. Con chim thì nhảy hoai. Nó tiêu biểu cho sự bận rộn làm việc suốt ngày, không làm biếng. Còn con cá thì dạy sự khôn ngoan, im lặng, không nói nhiều mà suy tư.”

Kiếp trước Franz luôn yêu thích có một con chó Alaska nhưng khi đó giống chó này đang là phong trào thời thượng nên giá của một con chó Alaska thuần chủng bị đẩy lên cao chót vót mà hắn không thể nào với tới được. Giống chó Alaska không có họ hàng gì với chó sói, khá thân thiện với con người,

thông minh và có tính bảo vệ chủ nhân rất mạnh. Franz thăm thì với nó.

“Nếu ngươi đã đến cùng một nơi với ta thì hãy cùng đồng hành với ta đứng trên đỉnh của thế giới nhé. Từ nay ngươi sẽ tên là Lucky được chứ?”

“Gâu, gâu”

Lucky sủa hai tiếng rồi vui vẻ liếm lên mặt của hắn như đồng ý vậy.

-----Phân cách-----

“Chạy... nhanh... nhanh.”

Trong ma thú sâm lâm, một toán lính đánh thuê hoảng hốt chạy trốn trong rừng. Trên người ai cũng đầy thương tích nhưng không ai dám dừng chân. Bọn hắn biết chỉ cần đôi chân dừng lại “Tử thần” sẽ đến lấy tính mạng bọn hắn đi.

“Tử thần” là một tổ chức sát thủ thần bí mới nổi lên một năm gần đây. Bọn họ chưa bao giờ nhận tiền thuê của ai, chưa bao giờ giết người vô tội. Bọn họ chỉ tiêu diệt những lính đánh thuê tội lỗi, tội phạm bị truy nã, sơn tặc,... Nhưng mỗi lần “Tử thần” ra tay đều rất tàn bạo, không hề chừa một người sống sót nên đến bây giờ cũng chưa ai có thể biết diện mục chân thật của họ. Khi hoàn thành xong nhiệm vụ sát thủ sẽ để lại hai chữ “Tử thần” nên mọi người đều gọi bọn hắn là “Tử thần”. Không ai biết “Tử thần” là một tổ chức hay chỉ là một người. Tất cả chỉ biết qua lời truyền miệng của lính đánh thuê.

“Các ngươi chạy đủ chưa hả?”

Bỗng nhiên, phía trước xuất hiện âm thanh chặn đám lính đánh thuê lại.

“Tử... tử thần”

Trên cây đang nằm vắt vẻo một thanh niên mang mặt nạ hình con gấu, trên người mặc bộ đồ đen, giáp ngoài màu xám có hai túi trước ngực, trên lưng là một thanh ninjato màu đen. Nếu ai đã từng xem Naruto thì chắc chắn sẽ biết đây chính là bộ đồng phục của Âm bộ ANBU.

“Ây, lại để anh chặn trước rồi”

Phía sau xuất hiện thêm một thanh niên đồng phục cũng giống như vậy, chỉ là mặt nạ hình con chó mà thôi.

“Có đến... hai tử thần”

Bọn lính đánh thuê hoảng sợ. Một người đã đuổi bọn hắn thừa sống thiếu chết, giờ lại thêm một tử thần nữa, bọn chúng sẽ sống sao?

Tử thần mang mặt nạ gấu khế đuổi chân tay một cái, giọng điệu lạnh nhạt.

“Vậy xem thử chúng ta ai giết được nhiều hơn.”

“Được”

Tuy đối diện là vài chục lính đánh thuê nhưng hai tử thần không có vẻ gì là lo lắng. Tử thần mặt gấu nhào vào giữa đám lính đánh thuê, màu xanh chakra hiện lên hai bàn tay vung vẩy như cánh bướm bay lượn giữa đám người. Hắn khế quát

“Bát quái bách nhị thập bát chương” (một trăm hai mươi tám chương)

“Một chương, hai chương, ba chương...”

Bành, bành, bành,...

Liên tiếp là tiếng kêu thảm. Mỗi chương lực mang theo chakra đập vào người những tên lính đánh thuê đánh nát nội tạng của những tên lính đánh thuê từ bên trong. Những lính đánh thuê trúng chương đều lập tức bỏ mình. Đúng là cách giết người không thấy máu mà. Một tên lính đánh thuê gào lên.

“Anh em liều mạng, xông vào giết hắn.”

Bọn lính đánh thuê lấy tinh thần vung vẩy đầu khí chém về phía Tử thần. Chỉ nghe Tử thần mặt gấu hừ lạnh một tiếng quát.

“Chỉ bằng các ngươi thì chưa đủ. Bát quái hồi thiên chi phân”

Ngay lập tức Tử thần xoay vòng với tốc độ chóng mặt, chakra tạo thành một lồng xoáy bảo hộ tử thần bên trong, những lính đánh thuê va đập vào lồng chân lập tức bị bắn ra xa tuyệt khí bỏ mình. Nếu Franz ở đây chắc chắn sẽ thán hô Bạch nhãn biến thái. Hồi thiên chi phân tạo ra một lồng chắn chakra bảo vệ nhân giả bên trong đồng thời phản hồi lại lực tấn công từ bên ngoài về nơi nó phát ra. Tuy nhiên chỉ có người sở hữu Bạch nhãn mới dùng được nhẫn thuật này bởi vì tốc độ xoay của nó quá nhanh sẽ làm người dùng nhẫn thuật chóng mặt, đến Tả luân nhãn cũng không bắt kịp tốc độ của nó chứ đừng nói đến người thường. Bởi vậy mới biết Bạch nhãn biến thái như thế nào.

Bên kia tử thần mặt chó cũng không kém, nhưng hắn không hề lao vào đám lính đánh thuê mà tàn sát như Tử thần mặt gấu. Chỉ thấy hắn phóng về phía

bọn lính đánh thuê một miếng Shuriken, bàn tay dùng tốc độ cực cao kết án hấn khẽ quát

“Vạn trùng phân thân Shuriken”

Xoẹt, xoẹt, xoẹt,...

Từ một miếng Shuriken trong phút chốc biến thành hàng vạn miếng phóng về phía bọn lính đánh thuê.

“Á, mắt của ta...”

“Tay, chân của ta đều trúng rồi.”

“Cứu ta với...”

Tuy shuriken không chuẩn xác lắm nhưng mật độ quá dày đặc, không cho phép bọn hấn tránh thoát, chỉ còn cách đón đỡ. Nếu như đội lính đánh thuê này có trọng giáp chiến sĩ thì có lẽ đã khác. Nhưng cuộc đời không hề có chữ nếu a. Từ thần mặt chó khẽ cười nhạt

“Chưa hết đâu mấy cung.”

Hấn nhảy lên cao, tay không ngừng kết án, hít vào một hơi thật sâu, ngực của hấn căng phồng lên.

“Hỏa độn, bụi thiêu thân”

Một làn tro bụi phủ xuống đám lính đánh thuê làm chúng ho sặc sụa.

Cạch.

Từ thần cắn răng lại kêu lên một tiếng đám tro đột nhiên nổ tan tành, biến cả mặt đất thành biển lửa. Những lính đánh thuê nào chưa chết liền hét thảm, bị biến thành một cây đuốc sống, tràng diện thảm thiết vô cùng.

“Chú lúc nào cũng tàn nhẫn như vậy Kasuo”

Từ thần mặt nạ gấu viết lên thân cây hai chữ “từ thần” bằng máu tiến lại nói.

“A, hai người ở đây sao?”

Từ phía xa lại xuất hiện thêm 6 từ thần nữa, trên mặt đều mang mặt nạ hình các con vật. Từ thần mặt nạ gấu bỏ mặt nạ ra. Đây là một thanh niên tuấn tú, nhưng sắc mặt hơi nhợt, đặc biệt đôi mắt hấn không hề có tròng đen. Đúng vậy, đây chính là Gilliam của hai năm sau. Còn “Từ thần” chính là đám trẻ mà Franz đã thu nhận lúc trước.

Từ thần mặt nạ khổng tước cũng bỏ mặt nạ xuống lộ ra gương mặt thiên thần cùng với đôi bạch nhãn sáng ngời. Hai năm, Natasha tuy chỉ mới 11 tuổi nhưng vì luyện tập cực khổ cô bé đã phát dục rất nhiều, trở thành một thiếu nữ xinh xắn. Những từ thần khác cũng bỏ mặt nạ ra, tổng cộng “Từ thần” có ba nữ, năm nam. Người dẫn đầu Từ thần chính là thanh niên lớn tuổi nhất Salah. Bây giờ hấn cũng đã là một thanh niên cao lớn trưởng thành. Còn có hai thiếu niên khác chỉ mới 14 và 15 tuổi lần lượt tên là Rhuk và Klein. Từ thần mặt chó là Kasuo 16 tuổi. Ba nữ lớn nhất là Karla năm nay 17 tuổi và nhỏ nhất là Natasha và Rose đều 11 tuổi. Hai năm qua Franz đã cho bọn hấn một chương trình huấn luyện gian khổ, đến nay tất cả đều đã đến Trung nhẫn những thanh niên như Salah, Gilliam và Karla cũng một bước tiến vào Thượng nhẫn. Để đổi lấy thành tựu như ngày nay bọn hấn đã phải đi trên một con đường đầy máu và nước mắt. Ngay những ngày đầu vừa mới bước vào hạ nhẫn đã được lệnh đi tiêu diệt sơn tặc. Một người cũng không được để sống sót. Franz từng nói với bọn hấn, con đường đi lên cường giả là con đường của máu. Chỉ có chém giết và huyết tính mới chính là cách nhanh nhất để bọn hấn trưởng thành. Nếu có người nói Franz làm như vậy là vô nhân tính thì Franz sẽ nói: “Ở thế giới này kẻ mạnh mới là kẻ có nhân tính.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cứu Người

Chương 17: Cứu người

Ngoại thành Muchen, những cơn mưa xuân mang đến cho thảo nguyên nơi đây căng tràn sức sống. Trải dài đến phía cuối chân trời là một màu xanh mơn

mở của cỏ non, ánh nắng nhẹ chiếu qua màn sương mỏng tạo nên dải cầu vồng bảy sắc tuyệt đẹp làm cho nơi đây hết như cảnh thần tiên vậy.

Trên thảo nguyên rộng lớn, xen kẽ những khu rừng nhỏ chính là những ngôi làng, khói bếp lừng lừng bay trong ánh nắng nhẹ sớm mai. Làng Ionia cũng tồn tại trên thảo nguyên ngoại thành Muchen, nhưng nó khác hẳn với những ngôi làng khác. Chính xác hơn Ionia là một điền trang thuộc quyền sở hữu của Tử tước Franz Bonaparte. Hai năm trước Franz đã mua xuống mảnh đất này, chiêu mộ lưu dân và trẻ mồ côi xây dựng nên điền trang Ionia như ngày hôm nay. Điền trang Ionia nằm cạnh sông Sen chảy qua kinh đô Muchen, diện tích của điền trang khá lớn, hơn mười cây số vuông, nhưng người sống trong điền trang chỉ hơn 500 người, ngoài một diện tích nhỏ là khu dân cư ra còn lại là đất đai để nông dân canh tác và một số công trình khác. Bao quanh khu dân cư là một bờ rào bằng gỗ được vót nhọn cao chỉ hơn một mét, điền trang có hai cổng ra vào ở hai đầu cũng bằng gỗ, bên trên viết rõ ràng chữ Ionia.

Ở giữa điền trang có một kiến trúc hai tầng bằng gỗ, đó chính là trung tâm của điền trang – nơi ở của Tử tước, trên lầu hai lúc này có một thanh niên tầm 18, 19 tuổi, mái tóc đen dài được cột gọn gàng phía sau, mái trước cũng dài che đi mắt phải, gương mặt tuy không quá xuất sắc nhưng cũng thanh tú, trên trán mang một hộ ngạch có ký hiệu hình xoắn ốc, trên người mặc một bộ giáp shinobi màu xanh, bên ngoài là một áo bào tím viền vàng. Đây chính là Tử tước Franz Bonaparte của hai năm sau. Dưới chân hắn nằm một chú chó tương tự như sói, nhưng lông trên lưng màu đen, dưới bụng lại màu trắng. Đó là Lucky sau hai năm đã trưởng thành. Tuy bộ dáng giống sói nhưng lại rất hiền hòa nên được mọi người trong thôn trang ưa thích, đặc biệt là đám trẻ mới lớn. Hai năm Franz cũng cố tìm hiểu dấu ??? sau thông tin của Lucky là gì nhưng hắn vẫn chưa thể khám phá ra được. Lucky so ra thậm chí còn không bằng dã thú bình thường chứ đừng nói đến ma thú. Nhưng có lẽ vì vậy mà Lucky mới được dân làng hoan nghênh đến thế.

Hai năm trước khi Franz được phong Tử tước hắn đã xây dựng điền trang này với ý muốn biến nơi đây trở thành căn cứ ban đầu của hắn. Franz cũng chiêu mộ những đứa trẻ mồ côi chiêu mộ để tổ chức thành vệ đội của mình. Vốn hắn định biến cả hai trăm người đều trở thành nhân giả nhưng hắn chợt nhận ra không phải ai cũng có thiên phú tu luyện nhân thuật, đặc biệt là chiết xuất Chakra. Những người khác không như Franz, hắn chỉ cần đánh quái là có thể thăng cấp, nhưng những người này đều phải qua quá trình tu luyện Chakra rất gian khổ mới có thể trở thành một shinobi đúng nghĩa. Bởi vì thế mà hắn chỉ tổ chức được một tiểu đội nhân giả, chính là những thiếu niên mà hắn thu nhận ban đầu bồi dưỡng trở thành tổ chức Tử thần như ngày hôm nay. Nếu như ở thế giới nhân giả thì độ tuổi của những thiếu niên này cơ bản là đã muộn để tu luyện nhưng ở đây là Lion đại lục, hơn nữa người hướng dẫn bọn hắn lại là Franz, hắn biết hầu hết tất cả những đường tắt để đám trẻ có thể tiến bộ một cách nhanh nhất có thể.

Hai năm qua Franz cũng không hề lười biếng luyện cấp. Đến nay hắn đã đạt đến lv 56 tương đương với một Đấu Hoàng trung kỳ, bản thân hắn cũng đạt được danh hiệu Thượng nhân. Khi lên đến lv 70 hắn mới có thể làm nhiệm vụ để đoạt lấy danh hiệu đặc biệt thượng nhân.

“Thiếu gia”

Từ phía sau Emon chào hắn một tiếng. Hai năm, Emon không còn mím ước, yếu đuối như xưa nữa. Nhưng Franz biết không phải vì hắn trưởng thành hơn. Nhớ đến việc này Franz cũng không biết phải nói gì. Một năm trước, Franz tiến vào ma thú sâm lâm bất ngờ đụng phải Liệt Hóa sư là ma thú cấp 6. Khi đó hắn mới chỉ là lv 42 nên chỉ trong vòng ba chiêu liền bị Liệt Hóa sư đánh bại. Lúc này cao thủ thần bí bảo vệ hắn lại xuất hiện. Nhưng điều khiến Franz bất ngờ đó là cao thủ này lại chính là Emon. Khi đó Emon bỗng nhiên bùng nổ thực lực Đấu Vương hậu kỳ. Cuối cùng Emon đối lấy bị thương nặng đánh lui Liệt Hóa sư. Sau Franz mới biết Emon chính là người có hai nhân cách đối lập. Trong đó nhân cách là cao thủ đóng vai trò chủ đạo. Chỉ khi ở cạnh Franz nhân cách còn lại mới bộc lộ ra, thực lực cũng hạ xuống thành đấu sư. Đây chính là điều mà khoa học hiện đại cũng chưa giải thích được. Từ đó Emon quang minh chính đại bên cạnh bảo vệ Franz. Nhưng Franz lại giao cho hắn một nhiệm vụ khác, đó là huấn luyện cận vệ đội. Tử thần có thể tu luyện Chakra nhưng những cận vệ khác chỉ có thể tu luyện đấu khí, bên cạnh Franz ngoài Emon ra thì không còn ai thích hợp hơn.

“Ám bộ như thế nào rồi?”

Franz trầm giọng hỏi. Ám bộ chính là tên gọi của lực lượng tình báo của hắn. Emon xuất thân từ “Ảnh” là lực lượng trong tối của gia tộc Bonaparte nên thủ lĩnh Ám bộ được giao cho hắn. Ám bộ bao gồm mọi tầng lớp trong xã hội được xây dựng trên một nguồn tài chính dồi dào. Cái này cũng phải cảm ơn Duss đã giành lấy quyền lợi ở Khí Giới đường nên Franz từ đó cũng có một nguồn tài chính và trang bị đáng kể. Nếu so sánh thì trang bị của đội cận vệ của hắn cũng không thua gì Kim sư vệ nhưng nếu xét về lực chiến thì vẫn còn một khoảng cách nhất định.

“Nhờ có nguồn tài chính mạnh mẽ nên Ám bộ phát triển khá nhanh, hiện tại chúng ta đã có cơ sở trên toàn đế quốc rồi thưa thiếu gia.”

Emon bình tĩnh nói. Franz gật đầu.

“Tốt lắm, hiện giờ đội cận vệ vẫn còn khá yếu người phải tăng cường huấn luyện giúp bọn họ phát triển nhiều hơn. Thỉnh thoảng đưa đội cận vệ đi tiêu diệt sơn tặc để bọn hắn làm quen ới máu đi. Ta tin tưởng chỉ có những chiến sĩ chui từ đồng xác ra mới là những chiến sĩ tinh nhuệ nhất. Vài ngày nữa ta cần phải đến Hoàng gia học viện, người chọn lựa 10 cận vệ nhanh nhẹn đi theo ta. Được rồi, người lui đi.”

Emon cung kính chào hắn rồi ra ngoài. Lại nói đến việc phải đi đến Hoàng gia học viện Franz chỉ biết cười đau khổ. Leona chuẩn bị làm tốt nghiệp ở học viện nên hạ tối hậu thư cho hắn buộc hắn phải đến tham dự lễ tốt nghiệp. Cuối thư còn nhấn mạnh một câu nếu ngày đó hắn không có mặt thì đừng có nghĩ yên lành mà sống qua ngày.

“Gâu...gâu”

Bất chợt Lucky kêu lên, cái đuôi cuộn tròn trên lưng khẽ ve vẩy. Từ hư không sau lưng Franz xuất hiện 8 bóng người. Trên mặt mỗi người đều mang mặt nạ hình con vật. Đây chính là Tử thần.

“Thiếu gia”

Tất cả Tử thần đều gỡ mặt nạ xuống cung kính chào hắn. Đối với bọn hắn Franz không những là ân nhân mà còn là người thân duy nhất còn lại trên đời. Franz cũng đối với bọn hắn như anh em trong nhà vậy. Ngoại trừ lúc huấn luyện rất nghiêm khắc. Còn bình thường thì rất hài hòa. Franz đã từng có ý kết

nghĩa anh em với bọn hán nhưng Salah có khéo léo từ chối. Bọn hán nguyện làm một thanh lợi kiếm cho Franz, nên thống nhất đều gọi Franz là thiếu gia.

“Nhiệm vụ đã hoàn thành rồi sao?”

Franz mỉm cười hỏi. Salah tiến lên báo cáo.

“Tất cả đã hoàn tất, không có một người sống sót.”

“Tốt lắm. Gillam, ngày mai ngươi, Rhuk và Rose đến thành Aden. Ta nghe nói Âm bộ bên đó có vấn đề. Các ngươi hãy đến điều tra thử xem Natasha và Kasuo hai ngày nữa các ngươi cùng với ta đi đến Hoàng gia học viện. Những người còn lại ở lại trấn thủ điền trang và tiếp tục làm nhiệm vụ.”

Franz phân phó nhiệm vụ cho từng người. Đối với Tử thần đi tiêu diệt sơn tặc chính là đi tìm nguồn thu cho doanh địa. Bởi vì tính chất của sơn tặc là cướp đi của cải nhưng lại đem cất giữ chứ không tiêu xài. Dựa theo câu nói của Franz thì: “Các ngươi không xài thì để cho ta mượn xài tạm vậy.” Chỉ có điều là hán mượn rồi thì không trả lại, còn diệt hết toàn bộ sơn tặc. Cách làm này không khác thổ phi là bao.

Tử thần tuy nói đã có thực lực đáng kể nhưng vẫn còn non kém về mặt kinh nghiệm bởi vì tuổi đời của đa số các đội viên đều còn rất nhỏ. Thậm chí Natasha và Rose cũng mới chỉ 11 tuổi. Nên Franz theo như thông lệ của các đội Shinobi. Một thượng nhãn sẽ dẫn dắt các thành viên trung nhân. Tuy nói hiện giờ Tử thần chưa có thượng nhãn nhưng Salah và Kalar kết hợp có thể dẫn một đội, riêng Gilliam vì có Bạch nhãn nên có thể độc lập dẫn một đội.

-----Phân cách

Hoàng gia học viện là học viện ma pháp và đấu khí lớn nhất của Ala đế quốc. Học viện chủ yếu là con cháu trong hoàng tộc và của quý tộc có thiên phú cao về ma pháp và đấu khí. Leona đã từng có ý gọi hán đi vào học viện nhưng Franz nhất quyết không chịu. Hoàng gia học viện các đề đồ cũng không xa lắm, chỉ cần 1 ngày hành trình là có thể đến nơi.

Sáng sớm Franz đã dẫn theo Natasha và Kasuo rời khỏi điền trang Ionia. Thảo nguyên sáng sớm phủ lên một lớp sương mờ trắng nhạt thật huyền ảo. Natasha tính cách có phần hơi trầm lặng, cô bé luôn xem Franz như anh trai vậy, cô thích cái cảm giác được yên lặng đi bên Franz như thế này. Ngược lại với Natasha, Kasuo lại là một thiếu niên hoạt bát, có phần tinh nghịch. Nhưng mấy ai biết được khi thiếu niên này giết người thì phải thật huyết tính và tàn nhẫn. Lần này đi Franz chỉ dẫn theo hai người và 10 cận vệ, mười ba người cưỡi ngựa rong ruổi trên thảo nguyên. Thực ra nếu không có cận vệ thì tốc độ chạy của Franz thậm chí còn nhanh hơn cả ngựa, nhưng để phòng ngừa bất trắc cũng như bảo đảm thể lực nên Franz quyết định dùng ngựa để di chuyển.

“Thiếu gia, ta nghe nói ở Hoàng gia học viện có rất nhiều mỹ nữ phải không?”

Kasuo tò mò hỏi. Franz cười thoải mái.

“Cái đó ta cũng không biết, nhưng ở đó đều là quý tộc nên chắc sẽ không tệ. Ngươi đó. Mới mười mấy tuổi đầu mà đã nghĩ tới mỹ nhân sao?”

“Không phải là học theo ngài sao, có lần ta nghe thấy ngài ngủ mơ cái gì mà gọi tên Maria, Sora,... gì gì đó mà. Ta rất mong gặp người trong mộng của thiếu gia nha.”

Kasuo cười hắc hắc không biết xấu hổ nói.

“Ày, ngươi đó. Chờ đi, trở về ta sẽ gia tăng luyện tập lên gấp mười lần.”

Mặt mày Kasuo lập tức tiu ngưu, phải biết bình thường luyện tập Franz đã bắt bọn hán chịu rất nhiều đau khổ.Đã thế còn tăng lên mười lần. Thiếu gia còn muốn ta sống sao.

“Đáng đời ngươi, ai bảo ba hoa.”

Natasha cười khanh khách. Trong Tử thần tên Kasuo này chính là người nói nhiều nhất. Chính vì vậy mà hán bị Franz phạt rất nhiều. Nên thực lực của hán cũng tiến bộ tốt nhất trong Tử thần.

“Dừng lại, hình như phía trước có đánh nhau.”

Franz chợt ra dấu, cả tiểu đội lập tức dừng lại. Natasha vội tập trung tinh thần, Bạch nhãn mở căng ra, hai bên mắt mạch máu từng mảng nổi lên hiện rõ trên da mặt.

“Thiếu gia, phía trước nửa dặm, trong khu rừng là một đám hộ vệ đang bảo hộ một nữ ma pháp sư khỏi sự tấn công của thổ phi.”

Bạch nhãn có thể nhìn rất xa, nên Natasha nhanh chóng phát hiện vấn đề. Franz nhíu mày hỏi.

“Thực lực thổ phi thế nào?”

“Đa số là đấu sư hơn năm mươi người, đại đấu sư hai mươi người, cung tiễn thủ mười người, thủ lĩnh là một Đấu vương. Xung quanh còn có hai đạo tặc đẳng cấp đại đấu sư. Đội hộ vệ cũng không tệ, có hơn mười lăm người đều là Đại kiểm sư, một người cũng là Đấu vương. Nữ ma pháp sư lại là một Đại ma pháp sư nhưng có vẻ họ sắp chống đỡ không nổi. Cung tiễn thủ áp chế nữ pháp sư kia rất nhiều.”

Natasha bình tĩnh nói. Franz gật đầu ra lệnh.

“Toàn bộ theo ta xông về phía sau bọn thổ phi, trước hết tiêu diệt đám cung tiễn thủ. Natasha, giao cho người một tên đạo tặc. Cần phải tiêu diệt bọn hắc trước. Tất cả theo ta đi cứu người.”

P/s: Nữ chính sắp xuất hiện. Haha

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Elena

Chương 18: Elena

Trong khu rừng nhỏ bây giờ đã mất đi sự yên tĩnh vốn có của nó. Thay vào đó là âm thanh đánh nhau hỗn loạn, tiếng la hét, tiếng kêu thảm liên tục vang lên. Chim chóc vỗ tổ bay đi thoát khỏi chiến trường ác liệt. Như Natasha nói. Trong khoảng đất trống trong rừng hơn mười hộ vệ đang bảo vệ một chiếc xe ngựa vào giữa, bên trong là một thiếu nữ xinh đẹp tóc lam, trên người mặc một bộ ma pháp bảo màu xanh nhạt trong miệng liên tục niệm chú ngữ ma pháp hỗ trợ cho đám hộ vệ nhưng tình hình không khả quan cho lắm, trên mặt đất đã nằm yên hơn mười cái xác của hộ vệ rồi.

Bọn thổ phi dường như cũng không vội vàng cho lắm. Chúng ý vào số đông tạo thành đội hình vòng tròn bao vây lấy xe ngựa, liên tục di chuyển đánh tiêu hao với hộ vệ, các điểm cao trong rừng đều do các cung thủ chiếm lĩnh bắn về xe ngựa áp chế nữ ma pháp sư, làm các hộ vệ không những phải chiến đấu với đám kiếm sĩ còn phải bảo hộ cô không bị tên bắn trúng.

“Elena tiểu thư mỹ lệ, cô đầu hàng đi thôi, trại chủ của chúng tôi đã theo cô rất lâu rồi, chúng tôi vô cùng có thiện ý muốn đưa cô về làm áp trại phu nhân. Haha.”

Một tên đại hán có vẻ như là thủ lĩnh của toán thổ phi này thô bỉ nói. Bọn chúng vốn là Sơn Lâm thổ phi đoàn ở thành Bayer các kinh đô Muchen 300 dặm. Thổ phi đoàn của bọn hắc tính ra thì cũng có một chút danh tiếng, thổ phi có tổng cộng hơn hai ngàn người, trang bị khá đầy đủ, thủ lĩnh bọn hắc là Gale - một đầu Hoàng, bên dưới có 4 đại thiên vương tu vi đầu Vương. Bọn chúng hay chặn đường các thương đoàn đi qua thành Bayer hoặc tấn công một số gia tộc nhỏ ở ngoại ô thành. Khi quan binh đến vây quét chúng đều rút cả vào núi tổ chức đánh lâu đài với quan binh nên mặc dù thành Bayer là một thành phố lớn, lực lượng quân phòng vệ ở đó có đến hơn tám ngàn binh sĩ nhưng thủy chung vẫn không đánh hạ được bản doanh của Sơn Lâm thổ phi đoàn, ngược lại bọn hắc ngày càng phát triển, càng quấy.

Thấy vị tiểu thư xinh đẹp không trả lời mình đại hán càng đắc ý đe dọa.

“Elena tiểu thư, cô phải biết bọn ta chỉ là toán tiên phong, phía sau còn có hơn trăm vị anh em của ta do tứ đại vương dẫn đầu muốn chiêm ngưỡng vẻ đẹp mỹ lệ của ngài đây.”

“Khôn kiếp, xem kiếm”

Thủ lĩnh đội hộ vệ gầm lên một tiếng, toàn thân đấu khí đầu vương phát ra liên tiếp chém đôi người hai tên thổ phi nhảy dài một bước chém về phía đại hán. Tên đại hán vội né sang một bên, hắc biết đầu Vương là cảnh giới mà hắc không thể chống lại được. Vài tên thổ phi có tu vi đại đấu sư vội lao vào vòng chiến vây lấy kiếm sĩ đầu Vương. Bọn hắc biết chỉ cần tiêu diệt được thủ lĩnh hộ vệ này thì chiến thắng là của bọn hắc. Bốn đại kiếm sư vây lấy thủ lĩnh hộ vệ đại kiếm vung lên chém về các bộ phận yếu hại của hắc. Thủ lĩnh hộ vệ biết tên thổ phi này thực lực thua mình, nhưng kiên nhẫn cắn chết voi nên hắc không dám khinh xuất tung người ra muốn thoát khỏi vòng chiến. Nhưng tên đại hán khi này lại lao đến phong bế đường lui của hắc buộc hắc phải chấp nhận đón đỡ.

Đan một tiếng, cả năm đại kiếm sư đều bị thủ lĩnh hộ vệ đánh văng ra, nhưng bỗng nhiên cả người hắc khựng lại, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn nộ và không cam lòng đỏ gục xuống, yết hầu từ khi nào đã có một thanh chủy thủ đâm xuyên qua, phía sau hắc xuất hiện một bóng hình cao gầy trên mặt mang một cái mặt nạ quý - đạo tặc.

“Tiểu thư, thuộc hạ xin lỗi.”

Thủ lĩnh hộ vệ thì thào rồi tắt thở, mắt mở trừng trừng không cam lòng. Phục kích giết người, đánh lén là sở trường của đạo tặc, chính vì vậy dù là tu vi cao hơn bọn hắc cũng phải đề phòng cẩn thận, huống chi tên đạo tặc này là một đại đấu sư đúng là hoàn toàn có thể vượt cấp giết chết đầu Vương. Vốn thủ lĩnh hộ vệ không cần chết một cách khuất nhục như vậy, nhưng hắc vốn bị tên thổ phi kia thu hút sự chú ý nên nhất thời sơ xuất.

“Dám đến giết ta sao, đáng kiếp.”

Tên thủ lĩnh hung hăng phun một bãi nước bọt lên xác của thủ lĩnh hộ vệ. Hắn chặt đầu của thủ lĩnh hộ vệ đưa lên cao quát.

“Anh em, giết”

“Giết”

Bọn thổ phi hung phấn càng tấn công mãnh liệt hơn, hộ vệ tuy rất cố gắng nhưng từng người, từng người đều bất lực ngã xuống. Leona sắc mặt tái đi, cô vốn là con gái của một huân tước (Tước vị từ thấp đến cao nam, huân, tử, hầu, bá, công), lần này vốn từ gia tộc đi đến Hoàng gia học viện, gia tộc thậm chí đưa ra đội hộ vệ mạnh nhất để hộ tống cô. Nhưng không ngờ Sơn Lâm phi tặc lại kiên trì như vậy, đuổi theo cô từ thành Bayer đến tận đây. Suốt hơn ba trăm dặm đường, xem ra hôm nay phải bỏ mạng ở đây rồi. Trên tay cô là một thanh chủy thủ. Khi nào hộ vệ chết hết cũng chính là lúc cô tự vẫn để tránh bị làm nhục. Nhìn phía bên ngoài, dưới sự tấn công điên cuồng của bọn thổ phi hộ vệ giờ chỉ còn 4 người có thể đứng được, trên người là vết thương chồng chất. Đôi mắt xanh của Elena bùng lên sự kiên quyết, cô bắt đầu niệm chú ngữ, thủy nguyên tố nhanh chóng tụ tập lại trên đầu xe ngựa. Tên thủ lĩnh toán thổ phi dường như cũng nhận ra điều này, hắn vội quát.

“Tấn công, mau ngừng ma pháp của con tiện nhân đó lại.”

Đám thổ phi vội ồa lên, nhưng trong mắt bốn hộ vệ lại tỏa ra kiên quyết đến cuồng nhiệt. Trong lòng họ giờ chỉ còn ý niệm chiến đấu, chiến đấu bảo vệ tiểu thư. Dù trên người hộ vệ tên đã cắm như con nhím, họ vẫn chiến đấu, dù kiếm có gãy rồi họ dùng hàm răng để cắn nát cổ kẻ thù. Một khúc ca bi tráng vẽ ra trước mắt, trong đôi mắt của mỗi hộ vệ tràn lên những tơ máu đỏ thẫm. Chỉ gần một phút, gần một phút thôi nhưng đối với Elena tựa như dài cả ngàn năm, nước mắt cô tuôn dài, nhưng miệng vẫn không dừng lại, đôi tai như chết lặng đi, ma pháp tụ tập lại làm lòng ngực cô khó chịu, cổ họng đã có thứ gì đó ngọt ngọt trào lên nhưng cô vẫn cố kiên trì, kiên trì. Chú ngữ cuối cùng hoàn tất Elena khẽ quát.

“Băng vân thiên vũ”

Ầm, mây đen xám xịt kéo đến, trong mắt bọn phi tặc tràn đầy hoảng sợ, ngược lại đôi mắt của bốn hộ vệ tỏ ra mãn nguyện. Họ đã nằm xuống từ bao giờ. Trong không khí hơi nước ngưng kết thành hàng trăm khối băng cầu lớn nhỏ rơi tự do xuống đầu bọn phi tặc. Ma pháp đáng sợ nhất không phải là uy lực mà chính là công kích trên diện rộng. Nói thì chậm nhưng diễn ra chỉ trong tích tắc, hơn hai mươi tên thổ phi bị băng cầu rơi trúng chết ngay tại chỗ, hơn mười tên khác thì không gãy tay cũng bị gãy chân. Tên thủ lĩnh điên tiết gầm lên.

“Bắt ả lại cho ta.”

Hiện giờ Elena cảm thấy mình như hư thoát, cô không chịu nổi phun ra một ngụm máu tươi. Thực hiện ma pháp quá cao bản thân cô bị ma pháp lực cần trả trọng thương. Elena tuyệt vọng cảm lấy thanh chủy thủ run run đưa lên cổ mình nhắm mắt lại.

“Vĩnh biệt cha mẹ.”

“Đang”

Elena vừa định kết liễu cuộc sống thì một vật lạ bay đến đánh vỡ chủy thủ ra. Cô nhìn lại thì ra là một vật bằng kim loại có hình ngôi sao bốn cánh. Lực đạo không những chuẩn xác đánh vỡ chủy thủ mà còn găm sâu vào thành xe ngựa.

“Giết”

Bên ngoài chột vang lên tiếng hò hét. Một toán thiếu niên đồng phục áo khoác ngoài màu tím viền vàng, trên trán mang một hộ ngạch có ký hiệu tia chớp, trên tay cầm một thanh kiếm kỳ lạ xông về phía bọn hắn. Sở dĩ nói thanh kiếm kỳ lạ bởi vì kiếm trên Lion đại lục chỉ có hai loại. Một là loại bản kiếm dài hai mét, thân kiếm to, dày và nặng dùng cho các loại cuồng chiến sĩ hoặc trọng giáp chiến sĩ, loại thứ hai là Thập tự kiếm giống như European longsword của Trái Đất kiếp trước (trường kiếm châu Âu). Còn kiếm của các thiếu niên này lại dài và mảnh, hơi cong về phía mũi kiếm và chỉ có một lưỡi, đây chính là một thanh katana nguyên bản mà Franz đã chế tạo cho cận vệ của mình, tất cả đều là hàng tinh phẩm. Franz đặt tên cho đội cận vệ của mình là Tia Chớp.

“Làm thật bọn hắn cho ta.”

Tên thủ lĩnh gầm một tiếng. Đám thổ phi còn hơn ba mươi người liền xông về Tia Chớp. Bọn hắn cho rằng chỉ cần một loáng qua những thiếu niên này chắc chắn bị tiêu diệt, nhưng sự thật lại không như tưởng tượng đấy.

Nhìn thấy đám thổ phi xông lại Kasuo khinh thường cười lạnh một tiếng, tay phải phóng ra một cái shuriken sau đó lập tức kết ấn.

“Nhấn thuật, không lò Shuriken”

Bùm, shuriken bé nhỏ lập tức biến thành một mảnh phi tiêu khổng lồ dài cánh hơn hai mét xoay tít về phía bọn thổ phi.

Xoẹt, xoẹt,... Shuriken khổng lồ như một cái cối xay thịt, lần lượt gạt hải đi sinh mệnh của những kẻ nào bị nó đi qua. Những nạn nhân đó chỉ có chung một kết cục là bị cắt ra làm hai, lực xuyên phá của shuriken không phải là thứ mà bọn chúng có thể chống đỡ được.

“Giết”

Các thiếu niên còn lại điên cuồng xông lên lao vào đám thổ phi mà chém giết. Đây không phải là lần đầu cận vệ Tia Chớp tiêu diệt thổ phi nên tràng diện

máu me ghê tởm này không ảnh hưởng chút nào đến tâm lý bọn họ, ngược lại nó còn kích phát huyết tính trong cơ thể của mỗi người. Ngược lại bọn thổ phi bị một chiêu của Kasuo chấn nhiếp, chưa kịp hoàn hồn thì tia chớp lại xông vào nên trận thế lập tức tan vỡ. Kasuo liền chuyển mục tiêu sang một tên đại đấu sư, mà Franz vốn đứng lược trận thì giờ lại đánh với hai tên đại đấu sư khác, Natasha thì đang giao đấu với một tên đạo tặc, tên còn lại thì vừa tiếp cận Franz đã bị hấn đánh một quyền nát đầu. Với tu vi Thượng nhân, đại đấu sư chấn qua chỉ là kiến hôi.

Tên thủ lĩnh thầm thấy không ổn, hấn lập tức chui vào xe ngựa kéo lấy Elena. Thủ lĩnh đã giao nhiệm vụ cho bọn hấn bằng mọi giá phải bắt được cô. Vì chuyện này mà Gale không tiếc điều đi một đại thiên vương dẫn theo gần hai trăm phi tặc đuổi theo xe của Elena. Elena vùng vẫy liền bị hấn tát một cái ngất đi, hiện giờ chính là một con cừ non không có một chút sức kháng cự nào. Tên Thổ phi liền vác Elena trên vai lao ra khỏi xe nhưng đối diện hấn chính là một gương mặt to chà bá (sát mặt nhau đó mà) đang cười bí ối. Hấn vội giật mình lùi lại kinh ngạc nhìn Franz. Hai tên đại kiếm sư và đám lâu la quanh xe đã bị đánh chết từ bao giờ. Hấn vội hỏi.

“Người là ai? Dám cản đường Sơn Lâm thổ phi đoàn làm việc, người muốn chết sao?”

Franz nhếch miệng cười gian, bất chợt mặt hấn lạnh xuống, thân hình lập tức xuất hiện trước mặt tên thổ phi đám một quyền xuống đầu hấn.

“Ta là ông nội của người.”

Franz gầm lên một tiếng đem đầu của tên phi tặc đánh nát. Tay hấn liền đỡ lấy Elena. Franz chỉ nghe thấy một hương thơm chui vào trong mũi, hấn cúi xuống nhìn thiếu nữ trên tay mình. Mái tóc xanh bồng bênh thơm ngát, làn da trắng mịn, không tí vết, hàng mi cong, dài, đôi mắt khẽ nhắm như đang ngủ, mày liễu thanh thoát lại khẽ nhu một cái như gặp đau đón gì đó, chiếc mũi cao, nhỏ nhắn tinh xảo, đôi môi hơi nhợt một chút nhưng không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của cô, ngược lại nó làm cho người ta có cảm giác cô là một bông hoa dễ úa tàn muốn được người ta chăm sóc, che chở.

“Thật đẹp”

Franz không kiềm được nói, trong tim hấn chợt đập lên thành thạch, gương mặt đỏ lên. Xưa nay người đẹp hấn gặp không ít, nhưng chưa có ai làm hấn có cảm giác giống như cô. Tuy không chứng kiến được từ đầu đến cuối, nhưng Franz thấy được ánh mắt của cô lúc phóng ra ma pháp và khi cô định tự sát. Ánh mắt kiên quyết và tuyệt vọng đó đánh sâu vào trong tâm trí của Franz. Hấn chợt có cảm giác như muốn che chở, bảo vệ cho cô vậy. Đây là yêu sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Thông linh chi thuật

Franz cảm thấy bối rối, trong lòng như gợn lên từng cơn sóng đập, không thể yên tĩnh được. Franz đặt Elena nằm xuống bãi cỏ, nhìn cô như một thiên thần vậy, một vẻ đẹp thánh khiết làm trái tim hấn rung lên liên hồi.

Dò xét một lượt Franz phát hiện Elena đã bị nội thương khá nghiêm trọng. Các pháp sư sợ nhất là gì? Chính là ma pháp cản trở, nó không những dập nát tất cả kinh mạch, phế đi ma pháp, còn có thể mất mạng, nhẹ nhất cũng là trọng thương nửa năm chưa chắc gượng dậy được. Cũng may Elena mới chỉ là Cao cấp ma pháp sư năng thực hiện ma pháp cũng không cao lắm nên ma pháp cản trở chỉ hơi tác động đến phủ tạng của cô một chút, còn kinh mạch cũng bị tổn hại.

Dường như không suy nghĩ Franz xuất ra một bình trung cấp thuốc trị thương, hấn còn vô si nghĩ: “Giờ cô ấy đang bất tỉnh, miệng không mở ra được có nên dùng miệng để...”

“Nước...nước...”

Chợt Elena thều thào nói, miệng cô hơi hé ra. Franz trên mặt lộ vẻ tiếc nuối.

“Thôi đi, mặc dù ta là tiểu nhân nhưng cũng không lợi dụng khi người ta khó khăn. Cũng quá ác đức đi, sao không bất tỉnh luôn đi.”

Franz cầm lấy miệng bình kê sát miệng của Elena, từng giọt thuốc trị thương đỏ màu huyết theo bờ môi quyến rũ của cô chảy vào miệng, sắc mặt của Elena hơi phục hồi màu hồng nhạt, chứng tỏ thương thể của cô đang hồi phục rất nhanh.

Elena cảm thấy một dòng nước mát lạnh chảy vào miệng của mình mình, thức chất lỏng đó mang đến một luồng năng lượng sinh mạng cường đại lan tỏa khắp cơ thể, bù đắp vào những phần bị tổn thương trong cơ thể cô, Elena cảm thấy thoải mái, cảm giác làm cô muốn rên lên vậy. Dần dần Elena dần khôi phục lại tri giác, mở mắt ra cô thấy đối diện mình là một gương mặt khá điển trai, mái tóc che khuất bên mắt phải của hấn tạo ra một cảm giác hơi thần bí, nhưng khóe miệng lại hơi nhếch lên như đang tính kẻ âm (troll) người khác vậy.

“Người tình rồi sao?”

Người con trai ân cần hỏi Elena, không hiểu sao cô có cảm giác hân nhin cô rất ôn nhu. Cô cố gượng dậy thì chợt phát hiện thương thế của mình đã hồi phục được bảy tám phần rồi. Cô kinh ngạc hỏi.

“Anh là ai, là anh đã cứu tôi sao?”

Franz gật đầu tự giới thiệu

“Ta là Tử tước Bonaparte, Franz Bonaparte kinh thành Muchen. Ta đang trên đường đến Hoàng Gia học viện thì phát hiện các người ở đây. Cô là ai? Sao lại bị bọn thổ phi phục kích ở đây?”

Elena chưa xót.

“Tôi là Elena con gái của Huân tước Vladislavovna (chỉ là cái họ thôi, không phải tên) thành Bayer. Tôi cũng trên đường đến Hoàng Gia học viện, bọn chúng là Sơn Lâm thổ phi đoàn, chúng muốn chiếm đoạt tôi nên đã đuổi theo từ Bayer đến đây.”

Lúc này chiến đấu cũng kết thúc, Kasuo thân hình sạch sẽ tiến về phía hân nhưng trên người lại nồng đậm mùi huyết tinh, không biết bao nhiêu tên thổ phi đã chết dưới tay tên này nữa. Hân đứng cạnh Franz nói.

“Thiếu gia, chiến đấu đã hoàn tất, không còn tên phi tặc nào sống sót, Natasha đang đuổi theo tên đạo tặc bỏ trốn, cận vệ Tia Chóp bị thương hai người, hộ vệ của tiểu thư này không còn ai sống sót.”

Franz khẽ gật đầu, Elena hít thở hơi dồn dập cố gắng hỏi lại.

“Thật sự không còn ai sống sót sao?”

“Đúng vậy, họ đã chiến đấu rất dũng cảm, nhưng không còn ai sống sót.”

Kasuo gật đầu nói. Elena nất lên một tiếng rồi ngất đi, có vẻ như cô bị đá kích quá nặng, thân thể lại không tốt nên bất tỉnh. Franz đỡ lấy Elena thở dài.

“Chôn cất bọn hân tử tế, tất cả bọn họ đều là anh hùng. Chôn xong nhớ để lại dấu, nếu người thân bọn họ muốn nhận xác thì còn biết chỗ mà tìm, cho người gọi Natasha quay lại, chúng ta tiếp tục lên đường.”

“Vâng, thiếu gia.”

Kasuo định quay người đi thì Franz chợt gọi lại.

“Đưa hai cận vệ bị thương trở về, thông báo với Salah điều tra cho ta về Sơn Lâm thổ phi đoàn.”

Kasuo lập tức tuân lệnh đi sắp xếp. Nhìn Elena như thế tự nhiên Franz cảm thấy đau lòng. Hân tự hỏi tại sao mình lại như thế. Cả hai mới chỉ gặp nhau lần đầu thôi, chẳng lẽ lại là tình yêu sét đánh sao? Kiếp trước hân chưa từng yêu ai, chính là một trạch nam đứng nghĩa, nào biết cảm giác yêu là gì. Trong lòng hân chợt cảm thấy bồi rối vô cùng.

“Thiếu gia, có một toán thổ phi đang tiến lại đây, nhân số hơn trăm người, dẫn đầu là một đầu Vương. Có lẽ là tiếp viện của bọn hân.”

Natasha bỗng hiện ra sau lưng hân nói. Franz hừ lạnh một tiếng.

“Chỉ là đầu Vương mà thôi, người cùng Kasuo bảo vệ Elena tiểu thư đến Hoàng Gia học viện, ta tiêu diệt xong bọn chúng sẽ đuổi theo.”

“Vâng, thiếu gia.”

Franz ôm lấy Elena đặt vào trong xe ngựa, hương thơm tỏa ra từ người cô làm hân không kiềm được hôn lên trán cô một cái thì thảo nói.

“Yên tâm, anh sẽ bảo vệ em.”

(Thực ra dùng năng sẽ lãng mạn hơn nhưng thực sự là ta không thích. Nên thấy lạ cũng đừng ý kiến ha. □)

Phân cách-

“Nhanh lên cho ta, tên nào dám dừng lại ta chặt cái chân chó của hân.”

Kenneth sốt ruột vô cùng, vừa nãy từ tiên phong đội chạy về một tên đạo tặc toàn thân thương tích nói tiên phong đội đã hoàn toàn bị tiêu diệt, nên hân vội vàng đuổi theo. Trước khi đi thủ lĩnh đã nói bằng mọi giá phải mang Elena tiểu thư trở về. Đối với hộ vệ của gia tộc Vladislavovna hân nghĩ chỉ cần vài chục phi tặc là có thể đối phó rồi. Nào ngờ giữa đường lại xuất hiện một con kỳ đà cản mũi. Kenneth vô cùng tức giận một quyền đánh chết tên đạo tặc rồi lập tức đuổi theo. Nếu để Elena đến được Hoàng Gia học viện thì dù có mười cái lá gan hân cũng không dám gây sự. Phải biết hiệu trưởng của Hoàng Gia học viện chính là Pháp thánh Donald, người được cho là đứng gần ranh giới của pháp Thần nhất của Ala đế quốc. Đến những quý tộc của

hoàng gia cũng chưa chắc dám gây rối ở đây huống chi bọn hán chỉ là thổ phi. Vì thế mà hán hồi thúc thuộc hạ hai chân chạy đến thừa sống thiếu chết, có tên còn ngất xỉu sùi bọt mép nằm lăn ra đất.

Thế nhưng khi đến khu rừng Kenneth chỉ thấy khắp nơi là tay chân cụt ngùn, xác chết vương vãi, máu thấm đỏ cả một khoản lớn cỏ xanh. Tràng diện huyết tinh làm người ta có cảm giác buồn nôn.

“Người đang tìm ta sao?”

Kenneth giật mình phát hiện trên một nhánh cây có một thanh niên tóc đen mặc áo bào tím viền vàng đang nằm trên đó. Hắn thâm kinh ngạc, người này đến từ bao giờ mà hắn không hề biết. Chỉ có hai cách giải thích, một là thực lực của thanh niên này cao hơn hắn, hai là hắn có một thuật ẩn nấp như đạo tặc vậy.

“Người là ai?”

Kenneth cẩn thận hỏi, khi chưa thể xác định thực lực của thanh niên này thì hắn chưa thể ra tay. Kenneth ra dấu cho bọn thổ phi âm thầm bao vây thanh niên này lại. Franz nhìn thấy cử chỉ của tên đầu lĩnh này nhưng hắn chỉ cười nhạt.

“Ta là Từ tước Bonaparte, Franz Bonaparte.”

“Ra là Từ tước, chẳng hay ngài tìm chúng ta là có gì phân phó sao?”

Kenneth tỏ ra khiêm tốn nhưng trong lòng giật mình. Không lẽ tên này chính là người của gia tộc Bonaparte, xem ra không dễ chọc. Trong mắt Kenneth hơi lộ ra sát khí, ý muốn giết người diệt khẩu. Vị Từ tước trẻ tuổi này xem ra là lai giả bất thiện. Franz vẫn duy trì nụ cười nhạt đó như xem hơn trăm tên thổ phi chỉ là kiến hôi vậy.

“Các người muốn bắt vợ của ta các người nghĩ ta tìm các người để làm gì?”

Nghe Franz nói Kenneth kinh hãi vội giải thích.

“Từ tước nghĩ oan cho chúng tôi rồi, bọn tôi chỉ là đi dạo, vô tình đi qua đây, nào có ý muốn bắt vợ của ngài.”

Từ khi nào Elena lại là vợ của người trong gia tộc Bonaparte, nếu biết vậy có mười lá gan hắn cũng không dám đụng đến Elena.

“Ta không cần biết các người có ý hay chỉ là dẫn chó đi dạo, hôm nay ta muốn mạng các người.”

Franz hừ lạnh vung tay lên, một miếng shuriken bay thẳng đến mi tâm của Kenneth. Tên này cũng phản xạ không tể vội tung người sang bên, miếng shuriken đâm vào tên thổ phi phía sau hắn, đâm xuyên thêm hai tên nữa rồi mới dừng lại. Kenneth thầm chảy mồ hôi. Lực đạo thật mạnh. Hắn gầm lên một tiếng.

“Hôm nay dù người có mười cái mạng cũng đừng hòng thoát khỏi đây. Giết hắn cho ta”

Kenneth ra lệnh cho bọn phi tặc xông lên nhưng bản thân hắn lại lùi về phía sau, chỉ thấy miếng shuriken thôi hắn đã biết thực lực hắn không bằng vị Từ tước này, hắn không muốn xông lên chịu chết. Franz cười lạnh.

“Cứ thử xem”

Franz tung người xuống, ngón cái tay phải khẽ quẹt qua miệng cắn chảy ra một giọt máu sau đó hắn liên tục kết ấn, tay phải xò ra đập xuống mặt cỏ.

“Thông linh chi thuật”

Bùm. Từ tay hắn vẽ lên mặt cỏ hai vòng tròn đồng tâm, còn có bốn đường thẳng xuyên tâm chia đều vòng tròn làm tám phần.

“A, quái vật.”

Bọn phi tặc kinh hãi. Chỉ thấy khói bụi tan đi hiện ra một con cóc khổng lồ cao màu đỏ gỉ, mặc một cái áo khoác màu xanh phanh cái bụng bự ra, trên miệng còn ngậm một cái đầu thuốc còn vuron khói, bên hông mang một thanh võ sĩ đao oai vệ. Đây chính là Gamabunta được Franz triệu hồi đến. Franz có được hắn nhờ hoàn thành một nhiệm vụ khó khăn của tộc Cóc. Nhắc đến việc này Franz lại hận hệ thống đến tận xương tủy, trong cửa hàng hệ thống nhân thuật thông linh giá rất rẻ nhưng lại kèm theo một câu: “Cần phải tự mua thông linh thú” mà thông linh thú lại bị hệ thống gian thương hét giá trên trời làm Franz không thể nào mua nổi.

“Này nhóc, có việc gì gọi ta sao.”

Gamabunta tỏ ra khó chịu khi bị triệu hồi đến đây. Hắn quả thật không thích dị giới này một chút nào.

“Không có gì a, chỉ là có một đám sâu bọ quấy rối ta, ta muốn cho bọn hắn thấy sự uy mãnh của ngài thôi đó mà.”

Franz đứng trên đỉnh đầu Gamabunta cười hi hi nói. Hắn thừa biết trong lòng con cóc này đang nghĩ gì vội vàng vuốt mõng ngựa hán. Quả nhiên Gamabunta tỏ vẻ dễ dãi hơn, hắn kiêu ngạo nói.

“Chỉ là một đám kiến hôi, ta có thể giải quyết trong vòng một nốt nhạc.”

Gamabunta lấy tay đặt trên đốc kiếm khẽ vung một cái, một lưỡi phong nhận lướt qua đám phi tặc lập tức cắt đôi người bọn hắn, không gì có thể chống lại được lưỡi phong nhận này.

“A, chạy mau.”

Đám phi tặc bỏ chạy toán loạn, bọn hắn hận sao mình không có thêm hai cái chân để chạy cho nhanh. Kenneth kinh ngạc cũng vội quay người chạy trốn. Gamabunta khinh thường hừ lạnh.

“Muốn chạy sao? Đầu có dễ. Thiết pháo ngọc”

Chỉ thấy Gamabunta nhún người một cái, thân hình to lớn lập tức bay lên không trung, từ miệng cóc phun ra một quả cầu nước áp suất cao bắn xuống đám người đang hoảng loạn phía dưới.

“Á”

Nước áp suất cao còn có thể cắt đứt được kim loại, huống chi đây là đánh lên cơ thể con người, tràng diện quả thực có thể miêu tả bằng hai chữ: Huyết tinh. Cơ thể người giờ không còn nguyên vẹn, chỉ còn bãi thịt nát mà thôi.

“Ồ, còn người sống à?”

Gamabunta ngạc nhiên nói. Quả không hổ danh là đầu Vương, Kenneth đã trốn thoát được Thiết pháo ngọc của Gamabunta, hắn thậm chí từ nay sẽ không trở lại kinh thành Muchen nữa, thả ở Bayer thành làm hổ hoang để còn hay hơn. Nhưng hắn không nghĩ hắn trốn thoát lại làm Gamabunta phần nộ. Chân cóc phát lực tung người mấy cái chẳng mấy chốc Gamabunta đã đuổi kịp hắn.

“Du oa hỏa đạn”

Miệng cóc phun ra một luồng dầu hỏa áp suất cao. Lúc này Franz cũng hiểu ý, kết ấn.

“Hỏa độn: Hào hòa cầu thuật.”

Phù. Hỏa cầu tác dụng với dầu tạo ra một vòi rồng bằng lửa bắn thẳng đến Kenneth bao bọc lấy hắn. Kenneth kêu thảm một tiếng vội dùng đầu khí hộ thể chống lại ngọn lửa, nhưng hắn chợt nhận ra chỉ là vô ích. Cường độ ngọn lửa cực nóng nhanh chóng đốt hắn thành tro bụi, đến một mảnh vụn cũng không còn. Kết thúc cuộc đời của một tên phi tặc gian ác.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thánh kỵ sĩ

Mất một ngày cuối cùng Franz cũng đến được Hoàng Gia ma pháp học viện. Đây không phải là một ngôi trường mà đúng hơn chính là một tòa thành, một tòa pháo đài kiên cố. Tường thành cao hơn hai mươi mét được xây bằng đá xám, mặt nam thành dài hơn hai dặm, cứ một trăm mét lại có một tòa tiền lâu, binh sĩ giáp trụ màu cam luôn đi tuần tra mọi lúc, cổng chính thành rộng hơn mười mét, hai cổng phụ rộng năm mét. Bình thường thì thành chỉ mở hai cổng phụ thôi. Bên trong thành giao thương rất sầm uất, chủ yếu phục vụ cho các đệ tử của học viện. Trong thành còn có khu dân cư, quán trọ, từ lâu... Đây chính là một tòa thành đúng nghĩa, chỉ khác là ở trung tâm thành có một công trình kiến trúc rộng lớn, đó chính là trung tâm của Hoàng Gia học viện, cũng là nơi các đệ tử học tập. Franz nhìn tòa thành to lớn mà cổ kính lòng thầm cảm thán.

“Anh chưa đến học viện bao giờ sao?”

Elena chui ra khỏi xe ngựa hỏi hắn. Gần một ngày đi cùng nhau hai người cảm thấy thân thiết vô cùng. Elena cảm thấy Franz thật đặc biệt và bí ẩn. Nhất là những điều mà hắn nói cái gì mà máy bay, tivi, tủ lạnh gì đó. Những thứ mà cô chưa từng thấy bao giờ.

“Đúng vậy, khi trước chị gái ta cũng gọi ta vào học viện nhưng ta không thích, đây là lần đầu tiên ta đến nơi này.”

Franz thở dài nói. Elena đánh vào vai hắn cười.

“Người thật kỳ lạ, không biết bao nhiêu người muốn được vào Hoàng Gia học viện còn không được, còn người thì không muốn.”

Franz ngơ ngẩn nhìn Elena, nụ cười của cô như bông hoa nở rộ vậy, làm trái tim hắn đập liên tục từng hồi. Elena cũng phát hiện ánh mắt của hắn, cô vội cúi đầu, hai bên gò má hơi đỏ lên càng làm vẻ diễm lệ của cô nổi bật hơn. Cổ nhỏ giọng nói.

“Gì mà nhìn ghê thế, bộ mặt ta nở hoa sao?”

Franz vội thu lại ánh mắt cười nói.

“Cô cười còn đẹp hơn cả hoa cơ.”

Chợt hắn ghé sát tai cô nói.

“Cứ tiếp tục cười như thế, cô cười trông đẹp lắm.”

Hơi thở của nam tử làm tai cô nhột nhột, bối rối, Elena nguyền rủa hắn một cái.

“Ba hoa.”

“Em trai, người để ta chờ quá lâu rồi đó.”

Leona đã đứng trước cổng thành chờ hắn từ bao giờ, bên cạnh cô là một thanh niên mặc giáp trắng, bên hông là một thanh thập tự kiếm, trên lưng là một tấm chắn màu xanh nhạt. Franz khẽ cười chào Leona một cái nói.

“Chỉ tại trên đường có vài con kiến hôi gây chuyện nên hơi trễ thôi mà. Vị này là anh rể sao?”

“Đừng có mà ngụy biện, còn hắn à, chỉ là một trong những thủ hộ kỵ sĩ của ta thôi.”

Leona gõ lên đầu Franz một cái, rồi lườm thanh niên kia. Quả nhiên thanh niên kia không dám có ý kiến, chỉ nhẹ nhàng cười, đưa tay ra nói.

“Xin chào, ta là Alex Tsipras, là thủ hộ kỵ sĩ của tiểu thư Leona.”

“Ta là Franz Bonaparte, em trai của chị Leona, rất vui được gặp anh.”

Franz bắt tay Alex, ở Alan đại lục có tục lệ, khi một người con trai yêu con gái tuyên thệ trước thần linh thề cả đời bảo vệ cho cô gái đó thì sẽ được gọi là Thủ hộ kỵ sĩ, trang bị của người đó cũng thay đổi thành một thanh thập tự kiếm và một tấm chắn tượng trưng cho sự trung thành và thủ hộ tình yêu. Tuy Leona nói Alex chỉ là một trong những thủ hộ kỵ sĩ của cô như Franz biết muốn trở thành thủ hộ kỵ sĩ của bà chị gái mình dễ lắm sao, chỉ cần không vừa mắt thì sẽ bị Leona đập cho một trận.

Franz khẽ đánh giá Alex, đây là một thanh niên cao lớn, tóc màu lục, gương mặt điển trai, trung hậu, nụ cười ấm áp, tạo cho người ta cảm giác an toàn và tin tưởng, tu vi đã đạt đến đầu Vương hậu kỳ. Hai người nhìn cũng rất xứng đôi. Franz khẽ cười nói.

“Anh là người bảo vệ, nên hãy bảo vệ chị ta thật tốt.” (Alex nghĩa là người bảo vệ, người trấn giữ).

“Tên nhóc nhà người, khinh thường ta sao, ta cần người bảo vệ không, muốn thì đầu tay đôi với ta.”

Leona lại gõ lên đầu hắn thêm một cái nữa. Thực lực của cô bây giờ cũng rất mạnh, đã đạt đến Ma đạo sĩ trung kỳ. Tất nhiên là nếu đánh tay đôi Franz sẽ đánh bại Leona dễ dàng nhưng vấn đề là hắn dám sao? Nên Franz chỉ biết vội chấp tay xin tha mạng. Nhìn bộ dáng của hắn ai cũng phải bật cười. Elena cũng nở ra một nụ cười khẽ, đối với Franz càng có hảo cảm nhiều hơn. Leona nhìn sang Elena trêu chọc.

“Ừa, vị tiểu thư này là em dâu phải không?”

“Không, không phải, em được Franz Từ tước cứu trên đường.”

Elena vội đỏ mặt nói. Franz thì chỉ cười trừ. Leona vội kéo hắn sang một bên nói nhỏ.

“Thằng nhóc. Người thích con gái nhà người ta rồi phải không?”

Franz hơi xấu hổ nói.

“Ta...ta không biết.”

“Xấu hổ cái beep. Thích thì nói là thích, không thích thì nói là không thích, thật là mặt nam nhân nhà Bonaparte mà. Tóm lại có thích hay không? Thích thì chị người có thể giúp người một tay.”

Leona lại gõ lên đầu hắn một cái làm hắn thối thuỳ qua hai năm bà chị ngày càng bạo lực hơn rồi. Franz ngập ngừng nói.

“Ta...thích một chút.”

“Được rồi. vậy có phải là tốt không.”

Leona vỗ vai hấn một cái rồi đi lại kéo lấy tay của Elena và Natasha.

“Đi, ta dẫn các ngươi đi dạo.”

Cô dẫn theo hai cô gái đi để lại mấy tên nam nhân vẫn còn ngơ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

--Phân cách-----

Leona sắp xếp cho mọi người cùng ở chung trong một trạch viện nhỏ ở trong thành. Ba ngày hôm nay, cả ba cô gái cùng nhau đi mua sắm đến mức Franz cùng Alex muốn gãy cả chân, hầu như mọi ngõ ngách trong thành đều in dấu chân họ cả, nhưng hình như ba cô gái thì không có vấn đề gì cả. Franz giờ mới hiểu được cái cảm giác đi mua sắm cùng với con gái. Đúng là đau đớn trong hạnh phúc mà. Ba ngày nay Franz trong lòng cũng rất hạnh phúc, mỗi ngày đều được thấy Elena, được thấy cô cười là hấn đã thỏa mãn rồi. Elena hình như cũng có sự thay đổi. Không biết Leona nói chuyện gì với cô mà khi mỗi lần thấy hấn nhìn cô là cô lại đỏ mặt.

“Alex, chức nghiệp của anh là gì vậy.”

Franz hỏi Alex, đưa cho hấn bình rượu, đêm khuya hai người thanh niên luôn thích ngồi trên nóc nhà tâm sự như vậy. Alex tiếp nhận uống một ngụm nói.

“Ta chỉ là thủ hộ kỵ sĩ thôi.”

“Ý ta là trước kia cơ, trước khi anh tuyên thệ trở thành thủ hộ kỵ sĩ. Anh nói anh trước kia là kỵ sĩ nhưng ta chưa hề gặp kỵ sĩ nào lại sử dụng thập tự kiếm thành thực đến vậy, hơn nữa trên người anh có một cỗ khí tức rất đặc biệt, như là quang minh”

Franz cũng cười nói. Nhắc đến cũng lạ, Franz rất tò mò về Alex, người được chị gái hấn chọn. Hấn cũng nhận ra Alex gia cảnh cũng không hề đơn giản. Khi giới thiệu Alex không hề nhắc đến tước vị của mình nhưng Franz cảm nhận được từ trên người hấn tỏa ra một khí chất quý tộc cao quý, ngoài ra còn có một lực lượng thánh khiết nữa.

“Ngươi thật nhạy cảm”

Alex hơi cúi đầu thờ dãi nói tiếp.

“Ngươi biết Trừng giới kỵ sĩ không?”

Franz gật đầu. Trừng giới kỵ sĩ là một lực lượng của Thần thánh giáo đình chuyên sử dụng để đi chinh phạt dị giáo. Những kỵ sĩ này được trang bị đầy đủ, thực lực cao cường, hơn nữa lại có một lòng cuồng tín tôn giáo nên thực lực của họ rất mạnh nhưng cũng rất tàn nhẫn. Bất kể ai bị giáo đình phán là dị giáo thì họ sẽ sẵn sàng đi tìm và giết cả nhà kẻ đó, thậm chí có lần Trừng giới kỵ sĩ đã thâm sát cả một thôn làng, già trẻ đều không tha, nhưng đế quốc vẫn không dám nói gì. Alex lại nói.

“Thực ra Trừng giới kỵ sĩ cũng chỉ là lực lượng bên ngoài của giáo đình, nòng cốt của giáo đình là một lực lượng khác, tên là Thánh kỵ sĩ.”

“Thánh kỵ sĩ?”

Franz kinh ngạc nói. Alex gật đầu.

“Đúng vậy, Thánh kỵ sĩ là những người trung thành nhất với thần linh, là những người được thần linh chọn lựa và ban cho quang hệ đấu khí.”

“Quang hệ đấu khí là cái gì.”

Franz ngạc nhiên, những điều này hấn hoàn toàn không biết. Alex trả lời.

“Quang hệ đấu khí bản chất là một loại đặc biệt của quang hệ ma pháp. Quang hệ đấu khí rất đặc biệt, tấn công có thể bùng nổ, phòng thủ đặc biệt siêu cường, giúp cơ thể kỵ sĩ hồi phục nhanh chóng, ngoài ra nó còn làm cho Thánh kỵ sĩ có một loại khí tức làm người ta tin tưởng và nghe theo, trên chiến trường Thánh kỵ sĩ vốn đã ở vị trí lãnh đạo, giáo hoàng bây giờ bản thân khi trước cũng chính là Thánh kỵ sĩ.”

Franz lại hỏi.

“Chẳng lẽ anh chính là Thánh kỵ sĩ sao?”

Alex gật đầu.

“Ta đã từng là Thánh kỵ sĩ cho đến khi ta gặp Leona.”

“Không phải chứ, vậy chẳng phải anh sẽ bị Trừng giới kỵ sĩ truy bắt sao?”

Franz trêu chọc, Alex cũng cười ha hả.

“Đối với người khác thì có lẽ là vậy nhưng với ta thì không. Còn vì sao thì đó là bí mật.”

Franz dùng cười hạ giọng nói.

“Chẳng qua là ô dù của anh mạnh hơn người khác thôi.”

Alex cũng hiểu ý vỗ vai hắn.

“Ta muốn người đừng nói với Leona, cô ấy không thích người của gia đình cho lắm.”

Franz xì mũi khinh thường.

“Anh cho là chị ta ngu ngốc sao, nằng ta biết từ lâu rồi, chỉ là không nói thôi, anh hiểu rồi chứ, nên cố gắng bảo vệ chị ấy. Nếu anh làm gì có lỗi thì hừ hừ.”

Franz không hề kiên dè tỏa ra khí tức Thượng nhân. Alex chợt cảm thấy lạnh sống lưng kinh ngạc nhìn Franz. Rõ ràng thực lực của Franz đã vượt qua hắn, mà Franz lại mới bao nhiêu tuổi đây này. Trời ạ. Alex vô thức gật đầu.

“Người yên tâm, ta đã thề với thần mạng cả đời mình để thủ hộ cho Leona, tuyệt đối không phản lại lời thề.”

Franz gật đầu, định thu hồi khí thế của mình. Bỗng nhiên hắn biến sắc, Tả luân nhân chợt lóe lên. Hắn hô một tiếng, vội nhảy xuống mái nhà.

“Không tốt rồi, có kẻ đột nhập.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Phần nộ

“Tiểu mỹ nhân, người đừng ngoan cố nữa, rồi lát nữa thôi người sẽ tình nguyện quỳ gối phục thị ta. Ha ha”

Trong phòng Elena có bốn thân hình nam tử đang đứng cười nhạo cô, còn Elena thì bị trói gô trên giường, miệng bị bông vải nhét vào chỉ phát ra được những tiếng ô ô khuất nhục. Cô không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ biết bốn người này đột nhiên xông vào phòng trói cô lại rồi cho cô ăn một thứ thuốc gì đó và nó làm cô rất khó chịu.

“Người chắc chắn thân thể cô ta chứ?”

Tên đầu lĩnh mặc áo đen nói. Tên thuộc hạ vội vàng xum xoe.

“Vâng thưa thiếu gia, nàng ta là Elena Vladislavovna, là con gái của một tiểu quý tộc thành Bayer, là một trong những hoa khôi của Hoàng Gia học viện.”

“Tốt lắm, xong việc rồi ta sẽ thưởng cho người.”

Tên đầu lĩnh khen ngợi, tên thuộc hạ như chó vẫy đuôi vội vàng tạ ơn, thế sống, thế chết trung thành.

Elena trong lòng càng cảm thấy không ổn, cả người cô đột nhiên nóng bừng lên, trong lòng một cỗ dục hỏa không biết tên đang nhen nhóm bùng cháy, cô cố vùng vẫy mong thoát khỏi trói buộc nhưng sợi dây xiết rất chặt, thậm chí còn in nhưng vết hằn thâm tím trên tay cô. Tên đầu lĩnh thấy vậy cười dâm bĩ ồ nói.

“Tiểu mỹ nhân, cảm thấy thế nào, muốn rồi phải không, cầu xin ta đi.”

Nói rồi hắn vươn tay định chạm vào người cô. Một cảm giác khuất nhục dâng lên trong Elena, hai hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt xinh đẹp, đột nhiên trong đầu cô lại hiện lên một bóng hình, người thanh niên mặc áo bảo tím viền vàng, mái tóc che khuất đi một bên mắt thần bí.

“Dừng tay lại, lời độn Thiên Điều (Chidori)”

Ầm một tiếng, cửa sổ vỡ tung, Franz trên tay là một quả cầu điện quang rực sáng, phát ra tiếng rít rít như hàng ngàn con chim cùng kêu vang vậy. Khi

nãy nói chuyện với Alex hấn lộ ra khí tức Thượng nhân, thần thức cũng tỏa ra và phát hiện trong phòng Elena có một vài khí tức xa lạ, nên hấn vội vàng chạy đến và phát hiện ra tình huống này. Franz phần nộ xông vào lao thẳng đến tên đầu lĩnh đang định chạm vào Elena, Thiên Điều trên tay đánh thẳng vào ngực hấn.

“Bành”

Franz bị đánh văng ra, hấn kinh hãi nhìn bóng người trước mắt, là một trung niên mặt áo bào đen, trên tay còn có một thanh Thập Tự kiếm, chính hấn khi nãy đã dùng một kiếm chém tan Thiên Điều của Franz.

“Àm”

Lúc này Alex cũng phá cửa xông vào, theo sau là Leona cùng cận vệ Tia Chóp, Natasha và Kasuo. Trên mặt ai cũng kèm theo vẻ tức giận cùng xấu hổ. Không ngờ dưới sự canh gác của hai Tử thần và cận vệ Tia Chóp mà lại để có người xông vào trạch viện dễ dàng như vậy.

Franz khẽ liếc nhìn Elena đang nằm trên giường, có vẻ như khi nãy tinh thần cô quá bị kích động nên đã ngất xỉu, nhưng trên gò má vẫn còn hai dòng lệ ướt đầm. Franz nghiêng chặt răng, gầm ra từng chữ.

“Các...ngươi...đều...phải...chết.”

Franz ngược mặt lên, đôi mắt từ khi nào đã chuyển thành một màu đỏ quỷ dị, đồng tử biến thành hình một mảnh phi tiêu ba cánh màu đen xoay tròn trong mắt. Đây chính là trạng thái Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân, Franz đã lựa chọn đôi mắt của Itachi để làm vũ khí của mình. Nhiệt độ trong phòng hạ xuống, xung quanh là một màn sát khí u ám bao trùm, trong phòng ánh sáng heo hắt, yếu ớt từ bên ngoài càng làm nổi lên màu đỏ của Tả luân nhân, nhìn Franz bây giờ đã không còn là một con người nữa, hấn chính là một con quỷ. Tả luân nhân – đôi mắt bị nguyên rủa, còn được gọi là sự nguyên rủa của thù hận. Một khi người có Tả luân nhân càng lún sâu vào thù hận và căm ghét thì sức mạnh của đôi mắt càng phát huy mạnh mẽ hơn.

“Em trai”

“Thiếu gia”

Leona và Natasha rên khẽ, cả hai đều chưa từng chứng kiến Franz như thế, nhất là Leona, cô còn chưa được thấy Tả luân nhân bao giờ. Bởi vì khi tiến hóa thành Vạn hoa đồng tả luân nhân thì mỗi lần sử dụng thị giác của nhân giả sẽ bị mất đi một chút cho đến khi mù hoàn toàn nên Franz rất ít khi sử dụng nó. Leona cảm thấy xung quanh như có một con quỷ khác máu đang bay lượn, lòng cô chợt lạnh đi, lạnh đi...

“Không tốt. Quang chi thủ hộ.”

Alex hô lên một tiếng, đứng chắn trước người của Leona, chiếc thuẫn trên tay trái phát ra một ánh sáng trắng thần thánh chống đỡ lại với khí tức tà ác màu đỏ. Trung niên nhìn thấy hoàn cảnh không tốt liền nói.

“Mau bảo vệ thiếu gia rời khỏi đây.”

“Muốn chạy? Đâu có dễ.”

Franz cười lên khanh khách, tiếng cười như ma quỷ từ mười tám tầng địa ngục hiện lên vậy làm người ta cảm thấy lạnh sống lưng.

“Yaaa”

Franz gầm lên một tiếng, Kusanagi rực sáng điện xà hung hăng bổ xuống đầu của trung niên. Người đàn ông thậm hồ không ổn vội vùng kiếm đón đỡ, đầu khí màu vàng cuồng bạo tỏa ra làm không khí trở nên ngột ngạt, đồ đạc trong vòng vờ tung, chỉ có chiếc giường mà Elena đang nằm không bị ảnh hưởng chút nào, xung quanh nó có một vòng bảo hộ năng lượng màu xanh nhạt. Lúc này cận vệ Tia Chóp cũng xông lên nhưng bọn hấn liền nhận ra mình không phải đối thủ của đám người áo đen. Natasha và Kasuo liền thủ mới chặn lại được một tên, Alex cùng Leona gạt đầu một cái rồi chia nhau chặn hai tên còn lại.

Giao đầu một vài hiệp Franz cũng nắm được đại khái thực lực của trung niên này, tầm ở đầu Hoàng trung kỳ. Hấn cười gằn một tiếng.

“Không ngờ đường đường là một đầu Hoàng lại đi làm cái chuyện cường hiếp dân nữ này.”

Trung niên chỉ hừ lạnh một cái nói.

“Mỗi người thờ một chủ, ngươi nên để chúng ta rời đi, thiếu gia chúng ta là người nhà gia tộc Carlos, nếu ngươi để chúng ta đi thì sẽ xóa bỏ mọi chuyện, xem như chưa có gì xảy ra.”

“Thả các ngươi đi, được, nhưng để cái mạng lại.”

Franz cười ha hả, kiếm quang lại càng nhanh hơn, hấn gầm lên.

“Tam nhật nguyệt chi vũ.”

Như mọi lần kiếm ảnh tạo thành một cánh bướm dập dờn nhưng lần này lại càng tinh diệu hơn, cứ y như là một cánh bướm thật vậy. Kusanagi vẽ một

đường cong đẹp để chém thẳng vào vai của trung niên. Trung niên cũng chỉ hừ lạnh một tiếng.

“Tiểu xảo thôi, thử hoàng đầu khí, nhất trăm kiếm.”

Thập tự kiếm tỏa ra đầu khí màu vàng mãnh liệt đâm vào kiếm quang, trong phút chốc phát tan cánh bướm, đâm về ngực Franz. Nhưng Franz lại xuất hiện phía trên chém xuống, không ngờ trung niên cười lạnh.

“Biết ngay ngươi ở đây, chết đi, nhị trăm kiếm”

Đầu khí màu vàng xuất ra khỏi kiếm bay về phía Franz. Franz nhìn thấy nhưng không kịp tránh nữa rồi. Hắn vội quát.

“Lôi độn: Lôi chấn”

Điện xà từ trong người hắn tỏa ra ngăn cản đầu khí nhưng nhanh chóng bị phá tan, tranh thủ lúc đầu khí bị chậm lại, Franz kết ấn.

“Thế thân thuật”

Vừa lúc đó Đầu khí chém vào người hắn, bành một tiếng, thân thể Franz biến thành một cái bình ngọc bị chém vỡ tan.

“Phù, nguy hiểm thật.”

Franz nhảy xuống thở ra một hơi. Đầu hoàng quả nhiên là khó đối phó mà. Trung niên cũng kinh ngạc vô cùng, không ngờ thiếu niên trước mặt này thực lực lại cường đại đến như vậy. Hắn thở dài nói.

“Tiểu tử, phải nói ngươi chính là nhân tài kiệt xuất ngàn năm có một, nhưng đáng tiếc, ngươi phải chết.”

Franz khinh thường nói.

“Vậy sao, có giỏi thì tới mà lấy.”

-----Phân cách-----

Phía ngoài Kasuo cùng Natasha vẫn đang kiểm hãm một tên áo đen, tên này thực lực đã đạt đến đấu Vương nhưng với sự nhanh nhẹn của shinobi thì hắn không thể đụng đến một sợi tóc của hai người trẻ tuổi này. Chiến đấu lâu dài Kasuo cảm thấy thể lực có chút giảm sút. Hắn thể mạnh là nhẫn thuật nên giao chiến lâu dài là bất lợi đối với hắn, ngược lại Natasha dựa vào Bạch nhãn liên tục né tránh công kích của tên áo đen, đôi khi còn phản kích hắn một cách khó chịu. Kasuo nói.

“Natasha, yểm trợ ta, chuẩn bị kết thúc chiến đấu.”

“Vâng”

Kasuo rời khỏi vòng chiến, áp lực của Natasha ngày càng nặng hơn. Nhưng cô bé mười một tuổi vẫn kiên trì, Bạch nhãn được cô vận dụng đến mức tận cùng, né thoát các đòn đánh của đối phương. Kasuo thoát khỏi vòng chiến liền vội kết ấn. Ấn cuối cùng, ngón trỏ và ngón giữa hai tay nhập thành chỉ Kasuo quát.

“Natasha, tránh ra.”

Natasha nghe vậy vội thoát khỏi vòng chiến.

“Hỏa độn: Đại hỏa long chi thuật”

Kasuo phun ra một vòi rồng lửa cực lớn lao đến tên áo đen. Tên đó thảm hồ không tốt vội vận đầu khí bảo hộ thân thể. Hỏa long đụng đến đầu khí thì bị kiểm hãm lại. Kasuo vội hô lên.

“Natasha, lên”

Natasha gạt đầu trượt chân về phía bên phải, tay trái thành quyền thu về bên hông, tay phải đâm về phía màn chắn đầu khí.

“Bát quái thủ phá sơn”

Ầm. Đầu khí hộ thể sụp đổ, tên đấu vương bị hỏa long bao trùm thiêu cháy kêu lên từng hồi thảm thiết. Hắn lăn lộn dưới đất mong có thể dập tắt ngọn lửa nhưng hỏa long vẫn cứ thiêu đốt hắn. Lát sau một đời đấu Vương chỉ còn lại đồng tro tàn.

“Đám nhỏ xong rồi, chúng ta cũng phải nhanh lên thôi Alex.”

Leona nói. Hai người đánh nhau cơ bản rất nhẹ nhàng, mặc dù hai tên áo đen còn lại cũng là đấu Vương nhưng tên thiếu gia sức chiến đấu không cao ngược lại trở thành gánh nặng. Alex gạt đầu nói.

“Được rồi Leona, bắt sống bọn chúng.”

“Tốt.”

Leona bắt đầu niệm chú ngữ, Alex tay cầm thuẫn chắn trước người cô. Tên áo đen kia cảm thấy không ổn liền lao lên nhưng Alex thoải mái cản lại không biết có phải vì nôn nóng quá hay không mà tên này cứ lên tục lao lên, thực lực đấu Vương phát huy ra cũng chỉ được tám phần. Thấy thế Alex nói.

“Chắc không cần em ra tay rồi Leona.”

Tám thuẫn phát ra ánh sáng chói mắt. Alex quát.

“Thần thánh thẩm phán, đột tiến”

Alex lao lên, tám thuẫn nặng nện đập vào ngực của tên áo đen làm hắn bay ra xa, miệng phun máu nằm yên bất động. Alex gãi đầu xấu hổ nói.

“Ngại quá, hơi nặng tay, hắn chết mất rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Susanoo

“Anh đó, nói là bắt sống hắn cuối cùng lại thành ra như vậy?”

Leona lườm Alex, tên này chỉ biết xấu hổ gãi đầu xin lỗi không thôi.

“Tên này tính sao đây?”

Alex chỉ tên đầu lĩnh, tên đó vội vàng nói:

“Các ngươi không được giết ta, ta chính là người của gia tộc Carlos, biết gia tộc Carlos chứ, bây giờ các ngươi thả ta đi thì mọi chuyện coi như xóa bỏ.”

Hắn lấy chiêu bài Carlos gia tộc ra dọa dẫm, nhưng trong lòng âm thầm nói chờ ra được đây sẽ quay lại trả thù một cách tàn bạo nhất.

“Carlos gia tộc là cái vật gì, bà cô ngươi chính là thiên kim tiểu thư của gia tộc Bonaparte đây, không hồn thì nằm yên đó cho ta.”

Leona hung hăng đập tên đầu lĩnh bẹp dí xuống đất, Alex trên đầu chảy mồ hôi.

Đúng là nữ bạo long mà, bắt quá ta thích.

Àm

Từ trong phòng phá cửa bay ra hai bóng ảnh cuốn lấy nhau. Chính là Franz và trung niên đầu Hoàng. Chỉ thấy chiêu số của Franz cực nhanh, thanh Kusanagi bị cắt đi, giờ trên tay hắn chính là hai thanh Lạc Vân liên tục đâm vào chỗ yếu hại của người trung niên, trên người hắn cũng có vài vết thương trên vai, gương mặt nhợt nhạt, chỉ có đôi mắt là vẫn một màu đỏ rực như vậy. Trung niên cũng không dễ chịu chút nào, cả người hắn quần áo rách tả tơi, bị thương đủ chỗ nhưng kiếm quang vẫn rất trầm ổn, đầu khí phát ra đều đều, căn cơ của hắn vô cùng bình ổn.

“Franz từ khi nào đã lợi hại như vậy?”

Leona hô khẽ một tiếng. Alex gật đầu.

“Đúng vậy, hắn chính xác thực lực đã đạt đến đầu Hoàng rồi. Nếu ta giao đấu với hắn chỉ chịu được nhiều lắm là 15 chiêu.”

Đối với ý kiến của Alex Leona không có ý kiến, Alex bề ngoài tuy hơi lười biếng nhưng óc suy đoán, đánh giá lại rất kinh người. Đến bản thân Leona cũng không chắc có thể chịu nổi được Franz trong vòng bao nhiêu chiêu nữa.

“Tiểu tử, dừng tay đi, người không đánh bại được ta, chỉ cần ngươi thả thiếu gia và ta đi thì mọi chuyện hôm nay sẽ không tính toán nữa.”

Trung niên vừa đón đỡ thể công của Franz vừa nói, trong lòng hắn âm thầm kêu khổ, thiếu niên này không biết do quái vật nào sinh ra, còn trẻ tuổi nhưng thực lực lại mạnh đến vậy. Tuy nhìn hai người bất phân thắng bại nhưng trung niên biết một khi đấu khí của hắn cạn chính là lúc tử vong của hắn.

“Tĩnh, tĩnh cái mẹ nguoi ấy.”

Franz chửi đồng một tiếng lợi dụng lực phản chấn tung người lên mái nhà. Franz khẽ cười một tiếng nói.

“Thế thuật đã không thắng được nguoi vậy thì ta sẽ cho nguoi thấy sức mạnh của Susanoo.”

Tả luân nhãn sáng lên, từ trong cơ thể Franz bộc phát ra từng luồng năng lượng màu đỏ, dần dần trong dòng năng lượng đó tập hợp lại thành một bộ xương không lồ màu đỏ, Franz đứng giữa lồng ngực của bộ xương năng lượng đó, tóc hắn khẽ tung lên thật yêu dị.

“Đây, đây là cái gì?”

Leona kinh hãi núp sau lưng Alex, con gái thường sợ những thứ có hình dáng đáng sợ, cô cũng không ngoại lệ. Alex gương mặt trầm trọng tháo chiếc khiên trên lưng xuống chắn trước hai người, hắn cảm thấy có một luồng khí tức tà ác tỏa ra từ bộ xương đó, theo giác độ thì khí tức đó đến từ địa ngục, khí tức của ma quỷ.

“Quang chi thủ hộ”

Một vầng sáng từ cơ thể Alex tỏa ra bảo vệ lấy hai người, tuy nói luồng khí tức này không hướng hai người mà đến nhưng phải đề phòng. Trung niên gương mặt cũng trở nên thận trọng, thấp tự kiếm chia về phía trước, chân trái lùi ra sau hơi chùn xuống, hắn đang xúc thế để tạo ra một chiêu mạnh nhất.

“Yaaa”

Franz hét lên một tiếng, bộ xương bắt đầu thay đổi, từ khung xương khô giờ bắt đầu mọc lên từng khối “da thịt” màu đỏ, khô lâu cũng hình thành những chi tiết hình người, tóc cũng mọc dài ra để lộ một đôi mắt vàng sáng ngời.

“Susanoo”

Franz gầm lên một tiếng, cùng lúc đó trung niên cũng động, hắn chạy đà vài bước liền vùng kiếm, một ánh sáng vàng bay thẳng về phía Susanoo.

“Thỏ hoàng đấu khí, hợp kiếm”

Đấu khí phát ra một quang mạng chói mắt đập vào người của Susanoo đánh ầm một tiếng, khói bụi mù mịt, dãy nhà bên cạnh bị chấn động đổ ầm xuống tan thành tro bụi. Vòng bảo hộ của Alex khẽ rung lên, một kích toàn lực của đấu Hoàng dù chỉ là dư chấn nhưng đấu Vương như hắn cũng phải căng mình chống đỡ.

“Em trai.”

Leona lo lắng thốt lên, Natasha và Kasuo lại mỉm cười nói.

“Tiểu thư yên tâm, thiếu gia không sao cả.”

Susanoo không phải lần đầu tiên bọn hắn được chứng kiến và tất nhiên cả hai đều biết lực phòng thủ của Susanoo là kinh người đến mức nào, và hơn hết bọn hắn tin tưởng Franz.

“Khắc khắc, một kích toàn lực của đấu Hoàng đây sao, thật đã ngửa mà.”

Quả nhiên khói bụi tán đi, màu đỏ yêu dị của Susanoo lại hiện lên, Franz trôi lơ lửng trong lồng ngực của Susanoo cười lạnh. Trung niên kinh hãi, gương mặt tái đi, vừa rồi gần như hắn đã sử dụng toàn bộ đấu khí của mình, hiện giờ hắn chẳng hơn người bình thường là bao nhiêu cả.

“Nguoi đã đánh xong rồi phải không, vậy thì tới ta.”

Franz hừ lạnh một tiếng, cánh tay của Susanoo đưa lên, một thanh kiếm đỏ rực hình thành chém thẳng xuống đầu của trung niên. Hắn muốn né tránh, nhưng tự nhiên cả người cứng lại, toàn thân hắn bị một khí tức cường đại khóa chặt. Hắn trừng mắt nhìn thanh kiếm chém thẳng xuống đầu mình, mọi thứ như diễn ra thật chậm, thật chậm...

“Àm”

“Đinh, chúc mừng ký chủ tiêu diệt đấu Hoàng, ban thưởng...”

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 57”

Hệ thống vang lên thông báo kết thúc cuộc đời một đấu Hoàng làm chó săn, cả người Franz sáng lên, mọi mệt mỏi dường như tan biến hết. Franz khẽ thở dài.

“Cuối cùng cũng thắng cấp rồi.”

Nói đến thắng cấp chính là việc Franz buồn nhất. Tăng lên lv 56 trở đi việc thăng cấp đã không còn dễ dàng nữa, ít nhất hắn phải giết người đã đặt đến đầu Vương hoặc là ma thú cấp 6, cấp 7 trở lên nhưng mấy loại này đầu phải rau cải ngoài chợ đầu mà có thể dễ dàng gặp được nên hắn tăng lv phi thường chậm. Không biết đời nào hắn mới lên được max lv đây.

“Em trai, ngươi không sao chứ.”

Susanoo tan đi, Franz đáp xuống mặt đất Leona liền ôm lấy hắn ân cần hỏi. Từ thân và cận vệ Tia Chóp cũng tiến lại nhìn hắn đầy vẻ quan tâm. Franz bỏ đi trạng thái Tả luân nhãn nhìn cô cười nói.

“Chị không thấy sao, hắn là đầu Hoàng mà thôi, còn chưa thể làm gì được ta.”

“Ngươi tên tiểu quý, chém gió vừa thôi.”

Leona đập hắn một cước tức giận nói, nhưng trong lòng cô lại vui mừng, đây chính là em trai của cô, dù trở nên thế nào hắn cũng vẫn là em trai cô mà. Không đúng sao. Alex lúc này lôi tên thủ lĩnh tới xô hắn quỳ xuống trước mặt Franz.

“Franz, tên này giao cho ngươi xử lý.”

Franz nhìn hắn, lửa giận trong tâm hắn lại bùng lên, hàng lệ trên gò má của Elena còn in đậm trong tâm trí hắn. Không khí lại tiếp tục lạnh xuống. Mọi người đều có cảm giác rung mình. Leona nhìn Alex đầy trách cứ, cô quay sang Franz nói.

“Em trai, ngươi bình tĩnh, chuyện này hãy giao cho gia tộc xử lý, dù sao hắn cũng là người của gia tộc Carlos, chúng ta không thể...”

“Chị Leona, em biết phải xử lý thế nào.”

Franz cắt ngang lời cô nói. Tả luân nhãn lại lóe lên nhìn thẳng vào mắt của tên thủ lĩnh áo đen.

“Thần mặt trắng” (Tsukuyomi)

Phân cách----

“Đây là đâu?”

Tên thủ lĩnh hoảng sợ nói. Hắn chỉ thấy khi nhìn vào đôi mắt của thiếu niên kia thì thế giới bỗng nhiên thay đổi, cả bầu trời trở nên tối đi, mây đen vần vũ, một mặt trăng đỏ như máu hiện lên, cả mặt đất cũng chỉ toàn là máu, bản thân hắn bị trôi chặt trên một cây thánh giá, trước mặt hắn thanh niên kia đang cầm một con dao nhìn về hắn bằng ánh mắt thâm trầm đáng sợ. Nhưng đáng sợ hơn xung quanh chính là hắn... Đúng, chính là hắn đang bị trôi trên thánh giá, đứng trước hắn cũng là thanh niên kia, có hàng trăm hình ảnh như vậy.

“Đây là đâu ư, đây chính là thế giới của ta, ở đây ta chính là chúa tể, ta muốn ngươi sống thì ngươi không thể chết.”

Franz cười lạnh nói. “Thần mặt trắng” chính là một loại ảo thuật của Tả luân nhãn, người bị trúng phải thuật này sẽ bị mất đi khái niệm về không gian và thời gian, họ sẽ bị đưa vào một thế giới mà người dùng thuật kiểm soát tất cả. Đây là một thuật không những làm tổn thương về thể xác mà còn về cả tinh thần. Franz muốn hắn sống không bằng chết.”

“Ta xin ngươi, người làm ơn hãy tha cho ta, ta có thể cho ngươi tất cả những gì người muốn... Á”

Franz không để hắn nói hết câu liền đâm vào bụng hắn một nhát. Các hình ảnh bên cạnh cũng thực hiện hành động tương tự, tên thiếu gia nhà Carlos lại hét thảm, thiết hét như tiếng quỷ kêu từ mười tám tầng địa ngục vậy. Franz nhếch môi cười.

“Ngươi yên tâm, ở đây ngươi không chết được đâu.”

Xoạt. Lại một dao chém lên người tên thủ lĩnh kia. Franz tiếp tục nói.

“Cái thứ người như ngươi chết ngàn lần cũng không đền hết tội, ta lại chém ngươi mà ngươi dám có ý kiến sao?”

Lại một dao chém lên người tên thiếu gia đó. Hắn giờ chỉ rên rĩ.

“Ta không có ý kiến.”

“Người vừa có ý kiến đó.”

Franz châm chọc lại chém thêm hắn một nhát, lại một nhát. Bao nhiêu tức giận Franz đều phát tiết lên người tên thiếu gia này. Đúng tại hắn, chính vì hắn mà

Elena lại tổn thương. Hắn đáng chết. Franz như điên cuồng chém nạn nhân trên thánh giá, các phân thân xung quanh cũng làm những hành động như vậy như có hàng trăm hàng ngàn tấm gương ghi lại hành động tàn ác của kẻ hiếp dâm... à không là kẻ hiếp người. Không gian quý dị như địa ngục chỉ liên tục

vang lên những tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết vang lên, tiếng kêu đến mức ma quỷ cũng phải kinh sợ chạy trốn cả đi.

-Phân cách----

Mọi người khó hiểu nhìn Franz, chỉ thấy hắn đứng nhìn tên áo đen như vậy đã vài phút rồi nhưng cả hai đều không nhúc nhích.

“Ta xong rồi giao hắn cho gia tộc Carlos đi.”

Franz đột nhiên nói, Tả luân nhãn trong mắt hắn tắt đi, hồi phục lại màu đen như bình thường.

“Em trai”

Leona kinh ngạc nói, nhưng lúc này tên áo đen kia ngã xuống, nắm bắt điều gì đó như người điên vậy. Chính xác là hắn đã bị tâm thần. Hắn đã trải qua hàng trăm năm bị tra tấn trong thế giới mặt trăng nhưng thực tế chỉ là vài phút mà thôi.

Điều đặc biệt của nhãn thuật “Thần Mặt Trăng” chính là như vậy.

“Thiếu gia, có người tới, hình như là của giáo đình.”

Natasha đột nhiên nói, Bạch nhãn đã được kích hoạt chứng tỏ điều này không hề sai. Alex như nghĩ đến điều gì vội nói.

“Ngươi vào xem Elena đi, để ta ra đối phó bọn hắn.”

Franz gật đầu.

“Vậy tắt cả nhờ anh.”

Nói rồi hắn vào phòng Elena, chỉ thấy cô đã tỉnh dậy đang quần quai trên giường, gương mặt đỏ phừng lên. Franz vội chạy đến ôm lấy Elena hỏi.

“Elena, em có sao không?”

“Franz, em cảm thấy khó chịu, nóng lắm, nóng lắm.”

Nói rồi cô tự tay xé mảnh vải áo của mình ra lộ ra một mảng trắng nõn nà làm

Franz thâm chảy nước miếng, Elena dường như mất đi lý trí vòng tay lấy Franz dăng lên môi thom của mình. Franz thâm hô không ổn, là xuân dược. Thứ bọn áo đen cho cô uống chính là xuân dược. Franz đấu tranh lý trí lựa chọn giữa cảm thú và không bằng cảm thú cuối cùng hắn nhắm mắt lại ôm lấy cô, hòa vào nụ hôn mãnh liệt mà ngọt ngào đó.

-----Phân cách---

Alex vội bước ra ngoài, quả nhiên một chi kỵ binh mặt giáp màu trắng, cưỡi ngựa cũng màu trắng, trên tay cầm một kỵ sĩ thương dài hơn bốn mét đang tiến về trạch viện. Đây chính là lực lượng của Thần Thánh giáo đình – Trùng giới kỵ sĩ.

“Đứng lại.”

Alex đứng trước cửa chặn bọn hắn lại. Tên kỵ sĩ dẫn đầu hừ lạnh.

“Ngươi là ai, dám cản trở giáo đình làm việc.”

Alex không nói gì chỉ đưa ra một vật gì đó màu trắng, chỉ thấy cả đoàn kỵ sĩ vội vàng xuống ngựa quỳ một chân xuống.

“Kính chào Thánh kỵ sĩ đại nhân”

Alex gật đầu thu hồi vật đó, hắn nói.

“Các ngươi đến đây có việc gì?”

Tên kỵ sĩ dẫn đầu trả lời.

“Bẩm Thánh kỵ sĩ đại nhân, thuộc hạ phụng mệnh thần sư Rai đến để điều tra một luồng khí tức tà ác vừa xuất hiện trong thành phố.”

Alex thầm than một tiếng quả nhiên. Khí tức của Franz quá cường đại, thậm chí động đến cả giáo đình. Hắn nói.

“Về nói với Thần sư việc này Thánh kỵ sĩ đoàn ta đã tiếp nhận, vài ngày nữa đích thân ta sẽ báo cáo với giáo Hoàng, các ngươi có thể lui được rồi, còn nữa, từ nay không được đụng đến tòa trạch viện này rõ chưa.”

“Tuân lệnh Thánh kỵ sĩ.”

Nói rồi, cả đoàn kỹ sư quay đầu bước đi. Alex nhìn theo lăm lăm.

“Franz, hi vọng người chính là người đó.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.